

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

28 JULI 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	793
L. Walt Niel, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	797
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	798
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	801
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	804
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	812
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	820
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	823
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	825
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	834
L. Walt Niel, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	837
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	838
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	838
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	841
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	850
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	850
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	864
L. Walt Niel, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	864
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	864
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	866
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	866
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	867

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 73
van 5 juni 1987
van de heer A. DENYS

Selectieactiviteiten RVA — Opbrengst

Op 22 mei 1987 verscheen in het Belgisch Staatsblad het Besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 27 maart „tot vaststelling van de tarieven voor selectieactiviteiten, welke de psychologische diensten van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening op vraag van de werkgevers uitvoeren”.

Het is genoegzaam bekend dat diverse privé-organisaties dergelijke selectieactiviteiten verrichten.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Treedt de RVA hier niet in oneerlijke concurrentie met de private sector ?
2. Wat was de totale opbrengst van deze selectieactiviteiten in 1986 ?
3. Onder welk artikel staan deze opbrengsten ingeschreven in de begroting 1987 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op zijn vraag, het volgende mede te delen.

1. De Psychologische Dienst Vlaanderen (PDV) van de RVA voert opdrachten uit ten dienste van RVA, van werkzoekenden en werkgevers. Alleen de opdrachten, die uitgevoerd worden voor werkgevers, dienen sedert 1 juni 1987 betaald te worden.

Voorheen voerde de PDV ook onderzoeken uit in opdracht van werkgevers (in 1986 werden hiervoor 9.500 kandidaten onderzocht), doch dit gebeurde volledig kosteloos.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1987 heeft deze situatie veranderd wat betreft het Vlaamse Gewest.

Het besluit van de Vlaamse Executieve werd slechts goedgekeurd na advies van de Raad van State en na advies van het Beheerscomité van de RVA. Het Beheerscomité van de RVA is samengesteld op paritaire basis uit vertegenwoordigers van vakbonden en werkgeversorganisaties. Het Beheerscomité heeft zich driemaal uitvoerig beraden over de ge-

steld problematiek. Zowel door het Beheerscomité als door de Vlaamse Executieve werden de op reële loon- en werkingskosten berekende tarieven grondig bediscussieerd.

Wel is het zo dat voor verenigingen zonder economische finaliteit (dit wil zeggen VZW met een humanitair, een welzijns- of vormingsdoel) slechts een remtarief wordt aangerekend. Bedoeling hierbij is ook voor deze verenigingen, die over weinig financiële middelen beschikken, de toegang tot de gespecialiseerde psychologische diensten van de RVA te vrijwaren. Hier is er geen verband met reële kosten van de PDV-onderzoeken doch is alleen een „rem” ingebouwd om mogelijke overconsumptie te voorkomen.

2. In 1986 was de totale opbrengst van de selectieactiviteiten die de PDV voor werkgevers uitvoerde 0 frank omdat de onderzoeken gratis uitgevoerd werden.
3. De opbrengsten worden ingeschreven onder artikel 4201 van de begroting van de Tewerkstelling Vlaamse Gewest van de RVA.

Vraag nr. 75
van 9 juni 1987
van 0. VAN OOTEGHEM

Vlaamse Gemeenschap — Opvolging prikklok voor de ambtenaren

Mag ik de geachte Voorzitter verzoeken mij mede te delen hoeveel personeelsleden er in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tewerkgesteld zijn voor de werking en de opvolging van de prikklok voor de ambtenaren van dit departement.

Hoeveel zijn de kosten hiervoor per jaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In de Dienst Gemeenschappelijke Zaken, ressorterend onder het Bestuur Personeel van de Algemene Administratieve Diensten, zijn permanent 8 personeelsleden, voornamelijk van de niveaus 2 en 3, belast met de opvolging van de variabele werktijdregeling.

Hun taken omvatten onder meer het verwerken van regularisatieformulieren, bijhouden van het personeelsbestand, verspreiden van rapporten (dag- en maandrapporten), het opstellen van prestatiestaten ten behoeve van de weddendienst, het bijhouden van afwezigheden en van ziektedagen, klassement, etc..

De jaarlijkse bruto-kosten voor deze 8 personeelsleden bedragen ongeveer 4 miljoen frank.

Vraag nr. 76
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van her roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het ko-

ninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Het Bestuur Logistieke Diensten van de Algemene Administratieve Diensten wordt belast met het aanbrengen van de nodige rookverbodstekens in al de gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat de instellingen van openbaar nut betreft zijn de bevoegde Gemeenschapsministers, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen.

2. Wat de vragen 2 en 3 betreft werd in de aanvangfase rekening gehouden met de door dit koninklijk besluit opgesomde plaatsen en maatregelen.
3. Aan de Vlaamse Executieve wordt een omzendbrief ter goedkeuring voorgelegd met het oog op de toepassing van het koninklijk besluit van 31 maart 1987 in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en in de Vlaamse instellingen van openbaar nut.
4. De uitgaven voor het aanbrengen van de nodige verbodstekens in de gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden geraamd op 70.000 frank en werden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven onder artikel 12.02.01 van de sectie 20.
5. In de huidige stand van de reglementering worden

de overtredingen van voormeld koninklijk besluit opgespoord, vervolgd en gestraft overeenkomstig de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten.

Vraag nr. 81
van 24 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Beschermd landschap „de Moeren” — Toekenning ontginningsvergunning

Het landschap van de Moeren werd op 6 oktober 1980 beschermd als landschap. Reeds in het goedgekeurde gewestplan van 6 december 1976 werden op een verdachte manier twee ontginningsgebieden ingeschreven niettegenstaande deze ontbraken op het ontwerp-gewestplan en ongunstig geadviseerd werden.

Thans heeft de Minister, bevoegd inzake Economie en Werkgelegenheid, een beroep ingewilligd van de NV Florizoone waardoor in een beschermd gebied mag ontgonnen worden.

In dit verband had ik graag vernomen :

1. hoe valt het te verklaren dat in de gemeente Adinkerke • De Panne in 1976 wel twee ontginningsgebieden werden voorzien voor zand die niet op het ontwerp-gewestplan voorkwamen en die bovendien ongunstig geadviseerd werden ?
Door wie werd ongunstig geadviseerd ?
Waarom werden deze wel voorzien op het gewestplan ?
2. Welke waarde hecht de Minister aan een beschermingsbesluit van een zeer waardevol en typisch landschap als men er mag ontginnen ? Hoe is het ene met het andere te combineren ?
3. Heeft de Minister van Cultuur zijn instemming betuigd met deze afwijking van het beschermingsbesluit ? Welk advies werd in deze gevraagd van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschapszorg ?
4. Welke motieven hebben aan de basis gelegen om wel vergunning te geven aan de NV Florizoone, Op basis van welke criteria ?
5. Is dit een schoolvoorbeeld van de ruimtelijke planning in Vlaanderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur en de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft betrekking op mijn besluit van 30 april 1957 waarin het beroep werd ingewilligd dat de NV Floorizone had ingesteld tegen een weigering van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen om te De Panne, deelgemeente Adinkerke, een zandgroeve te mogen ontginnen.

1. Op het ontwerp-gewestplan Veurne-Westkust, dat

werd goedgekeurd bij ministerieel besluit op 28.12.1973, kwam geen enkel ontginningsgebied voor. Aangezien deze situatie de verdere ontginning van bestaande vergunde groeven onmogelijk zou gemaakt hebben, en geen rekening hield met de toekomstige behoeften, leek het aangewezen deze toestand recht te zetten in het definitief gewestplan. De problematiek werd destijds uitgebreid besproken in de Provinciale en Vaste Ontgrondingscommissies. Deze commissies hebben hun verslagen en adviezen overgemaakt aan de Regionale Adviescommissie. De volledige bundel van de uitgebrachte adviezen berust nu bij de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

2. In de eerste plaats wijs ik er op dat het gebied waarvoor in beroep een ontginningsvergunning werd afgegeven niet gelegen is in het beschermd landschappelijk gebied van De Moeren.

Het thans vergunde gebied ligt ten noorden van het beschermd gebied, in een zone die volgens het gewestplan Veurne-Westkust werd ingedeeld als „ontginningsgebied met nabestemming recreatiegebied”. Hierdoor wordt het terrein bestemd om ontgonnen te worden en wel op zulke wijze dat de eindbestemming recreatiegebied uit de gevoerde ontginningstechniek voortvloeit. De voorwaarden, opgelegd in de afgegeven ontginningsvergunning, werden in die zin opgesteld.

Alhoewel ik meen dat een deel van de vraag van het geachte lid hiermee vervalt, voeg ik er aan toe dat het tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur behoort te oordelen over de toelaatbaarheid van bepaalde werken binnen een beschermd gebied.

3. Zoals eerder vermeld ligt het betrokken terrein ten noorden van De Moeren, met tussen beide gebieden een scheidingsstrook bestaande uit het ontworpen tracé van een autoweg en de ringsloot die morfologisch de noordelijke rand van het landschap de Moeren afbakent. In het thans vergunde gebied wordt sedert 1968 op beperkte schaal ontgonnen waardoor een aantal ondiepe vijvers in het terrein zijn achtergebleven. Op 4 maart 1976 werd door de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen een exploitatievergunning afgegeven voor de nog onontgonnen gronden, de vergunning werd later ingetrokken omdat de ontginning te laat werd aangevat.

4. Inzake de motieven die aan de basis lagen van mijn beslissing verwijs ik naar de aanhef van mijn besluit van 30 april 1987.

In het bijzonder wordt daarin vermeld :

- de gelijklopendheid met de bepalingen van het gewestplan Veurne-Westkust ;
- de gunstige adviezen van geraadpleegde instanties ;
- het gunstig geologisch advies ;
- de strenge voorwaarden inzake exploitatie, veiligheid en opvolging van de eisen gesteld door het gewestplan die de exploitant worden opgelegd.

5. Bij de behandeling van een exploitatieaanvraag worden, naast het aspect van de ruimtelijke planning, nog andere criteria in aanmerking genomen

zoals de noodzakelijke grondstoffenvoorziening van het Gewest. De ruimtelijke planning is echter wel een voornaam criterium in de behandeling van de aanvraag tot reliëfwijziging. Hiervoor verwijs ik naar mijn collega, de heer Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 83
van 30 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Opiniërende dag- en weekbladen in Vlaanderen — Toekomst

We vernemen dat de Vlaamse Executieve zal worden betrokken bij de voorbereiding van nieuwe maatregelen ten voordele van de geschreven pers.

Volgens de wet van 19 juli 1979 is alleen nog de effectieve toewijzing van toelagen aan de dagbladpers een nationale aangelegenheid. Daartegenover staat dat de eventuele hulp aan een uitgeversbedrijf een gewestelijke en de inschakeling van de pers in het media-beleid een gemeenschapsaangelegenheid is.

We wensen dan ook te vernemen of de Vlaamse Executieve tot een akkoord is gekomen om de uitgevers van opiniedag- en weekbladen in het Vlaamse media-beleid te betrekken en, zo ja, welke principiële standpunten in dit verband ter gelegenheid van intergemeenschapsoverleg zullen verdedigd worden om het bestaan van een gedifferentieerde waaier van opiniedag- en weekbladen te verzekeren ?

Antwoord

Het probleem van de steun aan de geschreven pers wordt momenteel behandeld in een inter-ministeriële werkgroep — ad hoc —, opgericht door de Ministeraad van 13 februari jongstleden. Naast de verschillende nationale departementen die hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks steun verlenen aan de geschreven pers, zijn ook de Gemeenschappen en de Gewesten, ieder voor wat zjn bevoegdheid betreft, vertegenwoordigd in deze ministeriële werkgroep.

Een werkgroep van technici heeft in de afgelopen maanden het dossier grondig voorbereid. Zo bevat haar verslag een volledig overzicht van de diverse vormen van overheidssteun die aan de pers worden gegeven. Daarenboven heeft deze werkgroep van technici achtereenvolgens een afvaardiging van de Belgische Vereniging van de Dagbladuitgevers en van de Nationale Federatie der Informatie Weekbladen gehoord met de bedoeling appreciatie-elementen van de sector zelf ten aanzien van deze diverse vormen van steunverlening te verzamelen.

Het opzet van deze ministeriële werkgroep is bijgevolg, mede in het licht van de introductie van commerciële T.V. in het media-aanbod en de gevolgen daarvan voor de geschreven pers, tot een grondige evaluatie en coördinatie van de diverse vormen van steunverlening aan de geschreven pers te komen. Voor wat specifiek de bevoegdheidssfeer van de Gewesten betreft, is hier de tussenkomst ten voordele van de persbedrijven in het

kader van de economische expansiewetgeving te vermelden. In de afgelopen jaren werden een aantal belangrijk ke dossiers beslist waardoor aanzienlijke moderniseringsinvesteringen werden doorgevoerd. Sinds 1982 gaat het om een bedrag van meer dan 2,5 miljard frank betoelaagde investeringen.

De introductie van de commerciële TV in het media-aanbod is daarenboven een nieuw en belangrijk element voor de bedrijfseconomie van de geschreven pers.

Volgens een studie die door de perssector zelf werd uitgevoerd zou de commerciële TV, na een inlooperperiode van 3 à 5 jaar, en onder bepaalde hypothesen onder meer qua beperkingen van de reclameuitzendingen, een verschuiving in de reclamebudgetten veroorzaken van 2 miljard frank ten nadele van de geschreven pers. Dit zou betekenen dat nagenoeg 25 pct van de reclame-inkomsten van de geschreven pers naar de commerciële TV zouden verschuiven. Gezien de relatief zwakke rentabiliteit van de perssector, zal zij bijgevolg een aanzienlijke inspanning inzake herstructurering om zich aan te passen aan deze nieuwe situatie moeten doorvoeren : opvoeren van andere inkomsten, recuperatie van marktaandeel in de reclame-investeringen, vermindering van de kosten.

De toepassing van artikel 17 van de wet van 6.2.1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en T.V. kan slechts voor een gedeeltelijke compensatie zorgen gelet op de bedrijfseconomische gegevens van de commerciële TV.

Ten aanzien van de sector in haar geheel is de meest doelmatige aanpassingsstrategie bijgevolg het betrekken van de geschreven pers bij de commerciële TV zodanig dat zij daardoor de reclame-uitgaven via TV kan sturen in de richting van geïntegreerde reclamepakketten d.i. reclame-boodschappen én langs T.V., én langs de geschreven media. De „aanpassingskosten” die er voor de geschreven pers hoe dan ook zullen zijn — volledige compensatie door participatie alleen is immers ook op termijn niet mogelijk — worden best benaderd, wat de overheid betreft door middel van een geïntegreerde aanpak van de diverse vormen van steunverlening.

Voor wat de tussenkomst van het Gewest betreft, kan de vraag gesteld worden of in het licht van de specificiteit van de overheidssteun aan de geschreven pers geen bijzondere inspanning kan worden gedaan in het kader van de toepassing van de huidige expansiewetgeving.

Vraag nr. 86
van 7 juli 1987
van de heer V. PEUSKENS

Afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheden — Interpretatie artikel 36bis KB van 3 juli 1985

Het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheden we-

gens persoonlijke aangelegenheden werd door het koninklijk besluit van 3 juli 1985 gewijzigd.

Nader bepaald, art. 36bis wordt vervangen door de volgende tekst :

„De ambtenaar die de leeftijd van vijftig jaar heeft bereikt en de ambtenaar die tenminste 2 kinderen niet ouder dan 14 jaar ten laste heeft mogen hun ambt uitoefenen.. . enz.”

Mag ik de geachte Minister verzoeken het begrip „ten laste” verder te omschrijven en mij te laten weten welke documenten dienen voorgelegd ten bewijze van het ten laste hebben van kinderen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn voormelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Openbaar Ambt.

Vraag nr. 88
van 9 juli 1987
van de heer M. DESUTTER

Aanleg van golfterreinen — Subsidies

Te Malmédy zou een golf aangelegd worden op een gemeentelijke eigendom van 60 ha groot met 50 % subsidies van de Europese Gemeenschap.

Kan bij de aanleg van een golf in Vlaanderen ook beroep gedaan worden op een dergelijke subsidie ? Welke voorwaarden zijn hieraan verbonden ?

De resterende 50 % zou gefinancierd worden door de Franse Gemeenschap.

Is ook de Vlaamse Gemeenschap hiertoe bereid ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Europese Gemeenschap via het EFRO-fonds golfterreinen kan betoelagen indien zij oordeelt dat dit de regionale ontwikkeling ten goede komt en het golfterrein toegankelijk is voor iedereen.

De Vlaamse Executieve, deed voor dergelijke investeringen tot heden geen beroep op het EFRO-fonds. Gezien de beperktheid van dit fonds is onze houding dat enkel industriële, ambachtelijke of dienstverlenende projecten, infrastructuurprojecten, studies, en dergelijke met een belangrijke impact op de regionale ontwikkeling in de ontwikkelingszones worden ingediend bij de EEG. Op die manier komen de weinige EFRO-middelen ten goede van de meest verdienstelijke investeringen.

In het kader van de expansiewetten van 17.7.1959 en 30.12.1970 komen investeringen in golfterreinen Voor alsnog niet in aanmerking voor enige betoelaging. De vraag of dergelijke investeringen in aanmerking komen voor betoelaging in het kader van een Vlaams sport-, recreatie- en toerismebeleid dient te worden gesteld aan de bevoegde Gemeenschapsminister P. Dewael.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 11
van 9 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gewestwaarborg — Faillissement of onvermogen

Met het oog op het financieel belang van het Vlaamse Gewest wordt bij faillissement of onvermogen van degene die de gewestwaarborg geniet soms een deel van de activa van deze persoon door het Vlaamse Gewest gekocht als vermindering van zijn tussenkomst.

Hoe dikwijls heeft zich dat reeds voorgedaan en voor welke bedragen ?

Heeft de verkoop nadien tot winst of verlies geleid ?

Wordt de koop en verkoop door een expert van de Vlaamse Gemeenschap gedaan ?

Antwoord

1. Sedert 1.10.1980 werd door het Vlaamse Gewest 2 woningen aangekocht voor respectievelijk 870.000 frank en 650.000 frank plus aankoopkosten.
2. De eerste woning werd achteraf verkocht voor 1.100.000 frank. Op de tweede woning is er thans een bod uitgeoefend van 800.000 frank. Zonder onvoorziene omstandigheden zal de verkoop binnenkort doorgaan.
3. Beide woningen werden verworven doordat in het kader van de Huisvestingscode beroep gedaan werd door een kredietinstelling op de waarborg van het Vlaamse Gewest verstrekt bij het toestaan van een lening.
4. Ingevolge faillissementen werden tot op 11.6.1987 geen onroerende goederen aangekocht door het Vlaamse Gewest, niettegenstaande herhaalde tussenkomsten tijdens de biedingen.
5. Bij wanbetaling door een kredietnemer die een lening met waarborg van het Vlaamse Gewest heeft ontvangen worden de in hypotheek gegeven onroerende goederen geschat door het bevoegd Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen in opdracht van het Vlaamse Gewest. Tijdens de verrichtingen van de openbare verkoop wordt de vertegenwoordiger van het betrokken Aankoopcomité bijgestaan door een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die het dossier van de wanbetaler heeft behandeld.

De aankoopakte wordt ondertekend door de vertegenwoordiger van het Aankoopcomité voor rekening van het Vlaamse Gewest. Bij een latere verkoop zal opnieuw een vertegenwoordiger van het Aankoopcomité optreden met akkoord en voor rekening van het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 13
van 11 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Ambtenaren openbare dienst — Afwezigheid wegens ziekte

Graag vernam ik van de geachte Minister het totaal aantal dagen dat een ambtenaar van de Openbare Dienst mag afwezig zijn wegens ziekte vooraleer hij in disponibiliteit gesteld wordt en eventueel met vervroegd pensioen ?

Is er inzake het totaal aantal dagen afwezigheid per jaar en over de ganse loopbaan een verschil van toelaatbaarheid voor ambtenaren minder of ouder dan 60 jaar ?

Antwoord

Het onderwerp van de vraag, met name het ziekterecht van een ambtenaar alvorens hij in disponibiliteit wordt gesteld en eventueel met vervroegd pensioen, en of er inzake aantal ziekte-dagen een verschil is naargelang betrokkene al of niet zestigplusser is, ressorteert onder de bevoegdheden van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve zal de nodige gegevens verstrekken.

Vraag nr. 14
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet LI om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke

personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Mijn administratie beschikt over geen eigen „openbare plaats”, c.q. vergaderzaal. Momenteel heeft men nog geen concrete instructies gekregen in verband met het rookverbod.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 40
van 1 juni 1987
van mevrouw N. MAES

Hersenverlamde kinderen — Aanmoediging nieuwe leermethoden in centra voor hersenverlamden

Infantiele encefalopatie — hersenverlamming — is een algemene term die wijst op een hersenbeschadiging ontstaan vóór, tijdens of kort na de geboorte, ingevolge zuurstofgebrek. Daaruit resulteert een stoornis in de motoriek en veranderingen van intellect, spraak, gezichts- en gehoorvermogen.

Het is vooral in hun schoolse ontwikkeling dat zulke kinderen met zware problemen te maken krijgen. Zij bezitten niet de handvaardigheid om te schrijven of te tekenen. Een aantal onder hen kan zelfs niet spreken.

Toch is gebleken dat die kinderen in staat kunnen gesteld worden om tekeningen en zelfs sommen te maken en zich tegenover hun omgeving uit te drukken door middel van een computer die zij besturen met één toets. Die toets wordt bediend met het lichaamsdeel dat zij best onder controle kunnen krijgen. Dat kan zijn : een hand, een knie, een voet, het hoofd, de tong of de tanden.

Je zou kunnen juichen om wat de techniek aan dat kind heeft geschonken. Maar er is een probleem. In de aangepaste scholen zijn weinig en meestal niet aangepaste programma's voor die kinderen. Ten hoogste enkele reken- of schrijfprogramma's. Te weinig voor de verdere ontwikkeling. De hele waaier van programma's bestrijkt zowel de opvoeding en de vorming (rekenen, lezen, schrijven, tekenen, begripsvorming) als de ontspanning (allerlei computerspelletjes en robotspelletjes) en de tekstverwerking voor het schrijven van brieven, allerlei teksten en zelfs boeken.

Welke maatregelen neemt de Gemeenschapsminister om de nieuwe verworvenheden in het bereik te brengen van de centra voor hersenverlamden ?

Antwoord

Het geachte lid wijst terecht op de mogelijkheden die

recent door nieuwe technologieën gecreëerd werden om de levensomstandigheden van minder-validen aanzienlijk te verbeteren. U haalt het voorbeeld aan van hersenverlamde kinderen die uit aangepaste computers en programma's hoge voordelen kunnen halen voor hun ontwikkeling en leerproces en u stelt daarbij het probleem van een te beperkte beschikbaarheid van aangepaste programmeur aan de dagorde.

Het is inderdaad juist dat zelfs personen met een uitermate zware handicap door wat men noemt „een-knopsbediening” van een micro-processor hun mobiliteit en/of communicatie sterk verhogen. Totnogtoe wordt meestal gebruik gemaakt van resterende, soms minime, bewegingscontrole van het lichaam, een lidmaat, enz. Wij staan vandaag zelfs op de rand van mogelijkheden die nog heelwat verder gaan : omgevingsbediening mobiliteit en communicatie zullen binnen afzienbare tijd eveneens kunnen gecontroleerd worden door geluidssignalen, door elektromyografische of elektroencefalografische signalen of zelfs door zeer beperkte oogbewegingen.

Bij het ontwikkelen en toepassen van die nieuwe technieken stellen zich in hoofdzaak drie grote vragen :

1. Hoe weet men welke applicaties bestaan die in aanmerking kunnen genomen worden in een welbepaalde concrete situatie ?
2. Hoe kan een gefundeerde keuze gemaakt worden uit dit aanbod, of — zo nodig — een wijziging aan een bestaand concept doorgevoerd ?
3. En hier kom ik tot uw concrete vraag, hoe kan een adequate aanpassing, dikwijls onder de vorm van software, doorgevoerd worden.

In het licht van deze problematiek heb ik daarom een studieopdracht laten uitvoeren, waaruit blijkt hoe men tewerk moet gaan om specifiek deze vragen te beantwoorden. Op basis van de bevindingen van deze studie ben ik van plan in de nabije toekomst een initiatief te nemen om op meer systematische wijze de toepassingen van de technologische vooruitgang beter te laten aansluiten op de noden in de gehandicaptenzorg via een technologiecentrum voor de gehandicapten. Het ligt daarbij onder meer in de bedoeling een georganiseerde documentatie- en informatiedienst te organiseren, die kan steunen op de medewerking van experts uit verschillende disciplines die met de concrete problematiek vertrouwd zijn.

Om toe te lichten waarom deze meer fundamentele aanpak noodzakelijk is, wil ik dieper ingaan op uw concrete vraag.

Vooreerst wat betreft de keuze van het apparaat (of de hardware). Soms wordt in voorzieningen voor gehandicaptenzorg maanden en uitzonderlijk zelfs jaren gezocht en geoefend om de bediening van een of andere vorm van schakelaar onder de knie te krijgen. Een getrainde dialoog tussen technici en medici of paramedici kan dit proces aanzienlijk verkorten. De moeilijkheden waar het hier over gaat kunnen niet door technici alleen of door geïsoleerde instellingen opgelost worden. Een systematische, georganiseerde samenspraak is onmisbaar.

Voor het beschikbaar stellen van de nodige program-

matuur (of software) is de problematiek zo mogelijk nog meer complex. Men kan daarbij de volgende bedenking maken. Ook voor de personal computers die u en ik dagelijks gebruiken, heeft het enkele jaren geduurd vooraleer op brede schaal goede, betrouwbare en vooral gebruikersvriendelijke programma's ter beschikking waren, nadat de „PC"-hardware al geruime tijd verspreid was. Het heeft echter een hele tijd geduurd vooraleer men zich realiseerde :

1. welke veel voorkomende taken konden gesynthetiseerd worden in eenzelfde programma ;
2. wat gebruikersvriendelijkheid voor de modale gebruiker betekende.

Beide punten, maar vooral dit laatste komen opnieuw ten berde voor minder-valide personen, maar nu op een veel ruimere schaal. De „modale" minder-valide persoon bestaat niet. De mogelijkheden van deze mensen zijn zoveel meer uiteenlopend dan die van valide personen. Het is dus nodig methoden te ontwikkelen die toelaten de individuele mogelijkheden te evalueren, en van daaruit programma's te selecteren, aan te passen of eventueel te ontwikkelen. U kan zich voorstellen dat deze opgave heelwat uitgebreider is dan deze voor valide personen. Bovendien is de beschikbare mankracht voor de ontwikkeling van softwareproducten veel beperkter en de kostprijs van die producten veel hoger omdat het aantal gebruikers van een specifiek pakket gering is.

Op dit ogenblik wordt in regelmatige vergaderingen en studiedagen de ervaring die in instellingen opgedaan werd, uitgewisseld. En met het initiatief dat wij zójuist vermeldde, hoop ik een dergelijke dialoog met de inbreng van experts te kunnen ondersteunen en de werking op dit terrein te kunnen stimuleren.

Vraag nr. 43
van 9 juni 1987
van de heer M. DIDDEN

Speciaal Onderstandsfonds — Aantal personen ten laste in 1986

Is het mogelijk mij mee te delen hoeveel personen er ten laste zijn van het Speciaal Onderstandsfonds in het jaar 1985 ?

Naar ik verneem kunnen personen die ten laste zijn van dit fonds geen gewaarborgd minimum, noch ziektevergoeding genieten.

Mag ik derhalve vernemen of u aan deze maatregel desgevallend wijziging zult aanbrengen ?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat de aangelegenheid bedoeld in bovengenoemde vraag, ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, die U het antwoord kan verstrekken.

Vraag nr. 44
van 9 juni 1987
van de heer J. VALKENIERS

Betaling artsen NWK — Wegwerken achterstand

Ik verneem dat een aantal artsen die veel consultaties doen voor het NWK sinds begin dit jaar nog niet werden betaald.

Nog afgezien van het feit dat geleverde diensten ook moeten worden betaald, levert dit voor sommigen onder hen aanzienlijke financiële moeilijkheden op.

Graag vernam ik wat hiervan de reden is en hoe u er denkt aan te verhelpen ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat de artsen inmiddels reeds door Kind en Gezin werden vergoed voor het eerste kwartaal 1987 en dat verdere betalingen binnenkort zullen volgen.

De vertraging in de betalingen is te wijten aan moeilijkheden die zich met betrekking tot de toelageschijven aan Kind en Gezin hebben voorgedaan.

Tenslotte heb ik inmiddels van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting de verzekering gekregen van een verdere vlotte uitbetaling in 1987.

Voor 1988 heb ik voornoemde collega trouwens een nieuw betoelagingsstelsel voorgesteld dat elke vertraging zou moeten uitsluiten.

Vraag nr. 46
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder" hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?

5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke controle en maatregelen voorziet u ?
Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer het volgende mee te delen.

Tot nu toe werden er door mijn departement nog geen specifieke maatregelen, tot uitvoering van het koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen, genomen.

Ik heb opdracht gegeven aan mijn Administratie een omzendbrief voor te bereiden tot toepassing van dit koninklijk besluit voor de onder mijn bevoegdheid staande besturen.

Er werd geen budget voorzien om dit koninklijk besluit uit te voeren en evenmin werden er personeelsleden specifiek belast met de uitvoering van de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit.

Vraag nr. 47
van 17 juni 1987
van de heer V. ANCIAUX

Getinsbegeleiding door sociale verpleegkundigen — Administratieve richtlijnen van „Kind en Gezin”

Naar ik verneem zouden er door „Kind en Gezin” administratieve richtlijnen gegeven zijn in verband met de gezinsbegeleiding door de sociale verpleegkundigen.

Deze zouden verplicht zijn een duidelijk omlind werk-systeem te volgen, waarbij een strikt tijdschema per gezin wordt opgelegd, zonder rekening te houden met de feitelijke gegevens. Het is immers voor iedereen met enige praktische ervaring duidelijk dat er tussen de gezinnen heel wat verschillen bestaan. Een kansarm gezin uit een min of meer verloederde volksbuurt vereist heel wat meer en andere zorgen dan een gezin uit een residentiële villawijk.

Graag vernam ik van de geachte Minister of zij de bedoelde „theoretische” administratieve richtlijnen handhaaft ? Tevens wil ik haar vragen of zij niet eerder van mening is dat het werk van de sociale verplegenden niet mag opgesloten worden in een uren- of minuten-dwangbuis maar dient aangepast te worden aan de prioritaire behoeften van elk gezin ?

Graag verkreeg ik bovendien de bedoelde administratieve richtlijnen betreffende de gezinsbegeleiding door de sociale verplegenden.

Antwoord

Vooreerst wil ik het geachte lid mededelen dat de voornoemde administratieve richtlijnen unaniem door de Raad van Beheer van Kind en Gezin werden goedgekeurd.

Het betreffen maatregelen van Kind en Gezin zelf met betrekking tot zijn eigen personeel, en geenszins maatregelen van mijzelf.

De richtlijnen beogen de dienstverlening aan de bevolking te verzekeren. Ze leggen de algemene principes vast, en geven richting aan de werkzaamheden van de verpleegkundigen.

Het geachte lid zal niet ontkennen dat de organisatie van de werkzaamheden van een 700-tal individueel werkende ambtenaren-verpleegkundigen niet aan het toeval en evenmin enkel aan het inzicht van de betrokken ambtenaren kan worden overgelaten.

Het spreekt vanzelf dat de richtlijnen geenszins werden opgevat als een keurslijf waarbinnen de aandacht voor het individuele gezin en de specifieke hulpverlening zouden worden verwaarloosd.

Ik heb Kind en Gezin verzocht u zo vlug mogelijk de bedoelde administratieve richtlijnen over te maken.

Vraag nr. 48
van 1 juli 1987
van de heer J. VALKENIERS

Samenstelling provinciale comités „Kind en Gezin” — Vertegenwoordiging Vlaamse huisartsen

Naar ik verneem werden bij de samenstelling van de provinciale comités van Kind en Gezin de representatieve verenigingen van de huisartsen niet eens verzocht om kandidaturen in te dienen, ondanks beloften ter zake.

Is dit juist ? Hoe gaat u hieraan verhelpen ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid terzake mededelen dat met betrekking tot de samenstelling van de provinciale comités van Kind en Gezin, de Raad van Beheer van Kind en Gezin aan de Wetenschappelijke Vereniging van Huisartsen en aan de Unie van Huisartsenkringen heeft gevraagd voor elk comité huisartsen voor te dragen.

Deze voordrachten zijn ook effectief gebeurd. De Raad van Beheer van Kind en Gezin heeft echter met betrekking tot de samenstelling van de comités nog geen beslissing genomen.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 35
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke controle en maatregelen voorziet u ?
 Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve de elementen van antwoord op de voormelde vraag zal bundelen in een globaal antwoord.

Vraag nr. 38
van 17 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Limburg — Rentetussenkomen van het Vlaamse Gewest voor sociale leningen voor woningen

De Limburgse problemen inzake sociale huisvesting, de grote woningnood, de werkloosheid en de sterke terugval van de bouwsector zijn genoeg gekend:

Ingevolge de komende mijnsluitingen en een eventuele

verdere afbouw van de Kempense Steenkoolmijnen dreigt nu ook de rentevermindering vanwege de Vlaamse Gemeenschap voor de mijnwerkers te verdwijnen. De tussenkomen in de mijnwerkersleningen zullen in elk geval dalen.

De Limburgse erkende kredietvennootschappen werken daarom een regeling uit om een gedeelte van deze gelden toch in Limburg te houden ten behoeve van de sociale huisvesting.

In een open brief aan de Gemeenschapsminister vragen de Limburgse kredietvennootschappen, erkend door de ASLK, voor de leningen welke werden toegestaan voor het bouwen, aankopen of verbeteren van de gezinswoning, en waarvoor een bouw-, aankoop- of saneringspremie werd toegekend, een tussenkomen vanwege de Vlaamse Regering van 1 % per jaar gedurende de volledige duur van de lening, en dit voor woningen te bouwen of gelegen in de provincie Limburg.

Indien deze tussenkomen zou worden toegestaan, willen de Limburgse kredietvennootschappen ook nog, maar beperkt tot een periode van 2, 3 of 4 jaar een tussenkomen verlenen van 0,25 %.

Deze maatregelen zouden voor de Limburgse bouwsector een grote stimulans betekenen.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. hoe hij op het voorstel van de Limburgse kredietmaatschappijen reageert en welk gevolg hieraan zal worden gegeven ;
2. welke initiatieven hij in de nabije toekomst zal nemen om de Limburgse bouwsector en de sociale huisvesting in het bijzonder te ondersteunen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem het volgende te melden.

Omwille van het ontbreken van de noodzakelijke budgettaire ruimte ben ik van mening dat het zeer moeilijk zal zijn bijzondere voordelen toe te kennen zoals door de Limburgse kredietvennootschappen wordt gevraagd. Toch heb ik deze aangelegenheid reeds mee aan de orde geplaatst bij de voorbereidende bespreking van de aanstaande begroting.

Daarenboven kan ik mededelen dat onlangs een ontwerp van decreet werd ingediend, waardoor het voordeel van een rentevermindering bij een mijnwerkerslening aan de ontleners toegekend blijft bij een al dan niet vrijwillige stopzetting van het beroep van mijnwerker ingevolge gehele of gedeeltelijke herstructurering of sluiting van de Kempische steenkoolmijnen. De tussenkomen in de mijnwerkersleningen zullen derhalve op korte termijn niet noemenswaardig dalen.

Tenslotte geniet de provincie Limburg, zoals de andere in EEG-verband erkende ontwikkelingsgebieden, een voorkeurbehandeling bij de verdeling van alle investeringskredieten met betrekking tot sociale huisvesting.

Vraag nr. 40
van 30 juni 1987
van de heer A. DENYS

NMH en NML — Bouwgrondreserve en aantal gebouwde woningen

In de bijlage van het verslag over het ontwerp van decreet houdende de oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en van een Vlaamse Landmaatschappij (Stuk 201 nr. 3) wordt melding gemaakt dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een beschikbare bouwgrondreserve heeft van 1.686 hectare en de Nationale Landmaatschappij één van 585 hectare.

Tevens blijkt uit dit verslag dat er in 1986 in totaal 4.038 woningen gebouwd werden door de bouwmaatschappijen.

Graag had ik van de achtbare Gemeenschapsminister een overzicht bekomen per maatschappij, die op heden door de NMH en de NML erkend zijn :

1. totale oppervlakte van de beschikbare bouwgrondreserve ;
2. het aantal gebouwde woningen in 1986 en de onderverdeling van de te verhuren of te koop gestelde woningen ;
3. het aantal personeelsleden ;
4. hoeveel bouwgrond zij ter beschikking gesteld hebben om de particuliere sector toe te laten aan sociale woningbouw te doen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat wegens de uitgebreidheid van de te verstrekken inlichtingen, de beschikbare gegevens rechtstreeks aan hem worden overgemaakt.

Vraag nr. 41
van 2 juli 1987
van de heer A. DENYS

Erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting — Activiteiten in het arrondissement Gent-Eeklo

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting werkzaam zijn in het administratief arrondissement Gent-Eeklo ;
2. hoeveel woningen door elk van deze maatschappij en in 1985 en in 1986 verkocht werden ;
3. hoeveel woningen door elk van deze maatschappij en in 1985 en 1986 verhuurd werden ;
4. hoeveel woningen door elk van deze maatschappij en in 1985 en in 1986 gerenoveerd werden ;
5. hoeveel personeelsleden elk van deze maatschappijen in 1985 en in 1986 in dienst hadden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende gegevens te verstrekken.

A. Wat de Nationale Landmaatschappij betreft.

C.V. „Het Volk” te Gent

	Verkocht	verhuurd	gerenoveerd	personeel
1985	51	—	—	2 + 1 halftijds
1986	89	—	—	2 + 1 halftijds

C.V. „Noord Vlaamse Landmaatschappij” te Zelzate

	Verkocht	verhuurd	gerenoveerd	personeel
1985	12	—	—	1
1986	—	—	—	1

B. Wat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting betreft

Benaming van de vennootschappen	Aantal woningen								
	Verkocht in		Verhuurd op		Gere-				
	1985	1986	31 december 1985	1986	noveerd in 1985	1986			
Arrondissement Gent	CV „Deinse Bouwmaatschappij” te Deinze	10	4	307	303	—	—		
	CV „Het Noorden” te Ertvelde (Evergem)	25	—	140	140	—	—		57
	CV „De Goede Werkmanswoning” te Gent	2	2	1.348	1.331	—	—		54
	HCV „Oostvlaamse Huurderscoöperatie” te Gent	—	—	1.159	1.322	—	—		—
	HCV „Huisvestingsmaatschappij van Vlaanderen” te Gent	—	—	223	223	—	—		—
	CV „De Gentse Haard” te Gent	4	6	1.288	1.290	—	—		—
	NV „Gentse Maatschappij voor de Huisvesting” te Gent	2	2	3.209	3.199	—	—		133

Benaming van de vennootschappen		Aantal woningen					
		Verkocht in		Verhuurd op		Gere-	
		1985	1986	31 december	1985	1986	noveerd in
				1985	1986	1985	1986
	CV „Volkshaard” te Gent	6	10	3.022 (1)	3.009 (2)	264	371
	CV „De Gentbrugse Haard” te Gent	—	—	566	567	—	—
	CV „Gezonde Huisvesting” te Ledeborg (Gent)	—	—	464	464	—	—
Arrondissement Gent	CV „Merelbeekse Goedkope Woningen” te Merelbeke	—	—	325	326	52	4
	CV „Voorziening in Nood” te Waarschoot	—	3	264	264	—	—
	CV „Elk zijn Dak” te Zomergem (in vereffening)	1	1	177	176	—	—
Arrondissement Eeklo	CV „Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volks-woningen” te Eeklo	—	1	810	847	—	8
	CV „Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting van Zelzate” te Zelzate	—	—	794 (3)	797 (4)	3	—

(1 en 2) Te vermeerderen met woningen toebehorend aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, maar beheerd door „Volkshaard” 292 en 292.

(3 en 4) Te vermeerderen met woningen toebehorend aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, maar beheerd door de „Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting van Zelzate” 140 en 139.

Benaming van de vennootschappen		Aantal personeelsleden			
		Bedienden		Arbeiders	
		in 1985	in 1986	in 1985	in 1986
Arrondissement Gent	CV „Deinse Bouwmaatschappij” te Deinze	1	1		
	CV „Het Noorden” te Ertvelde (Evergem)	2	2	1	1
	CV „De Goede Werkmanswoning ” te Gent	10	9	10	15
				TWW : 1	
	HCV „Oostvlaamse Huurderscoöperatie” te Gent	7	10	11	20
	HCV „Huisvestingsmaatschappij van Vlaanderen” te Gent	3	4	6	6
	CV „De Gentse Haard” te Gent	4	3	14	16
				TWW : 4	TWW : 3
	NV „Gentse Maatschappij voor de Huisvesting” te Gent	6	6	49	49
		TWW : 1	TWW : 1	TWW : 14 stagiair : 1	TWW : 14 stagiair : 1
	CV „Volkshaard” te Gent	12	12	22	23
	CV „De Gentbrugse Haard” te Gent	1	1	TWW : 1	TWW : 1
	CV „Gezonde Huisvesting” te Ledeborg (Gent)	3	5	4	4
Arrondissement Gent	CV „Merelbeekse Goedkope Woningen” te Merelbeke	4	4	—	—
	CV „Voorziening in Nood” te Waarschoot	1	1		
	CV „Elk zijn Dak” te Zomergem (in vereffening)	2	2	Tww : 1	TWW : 1
Arrondissement Eeklo	CV „Meetjesland Bouwmaatschappij voor Volks-woningen” te Eeklo	4	4	6	5
					Tww : 4
	CV „Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting van Zelzate” te Zelzate	5	4	5	4
				Tijdelijk : 3	

Vraag nr. 42
van 9 juli 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Bouwpremies — Beschikbare kredieten

In de begroting 1986 werden kredieten voorzien voor het verlenen van bouwpremies aan bouwlustigen in Vlaanderen.

Tot wanneer zullen de voorziene kredieten volstaan om deze bouwpremies verder uit te betalen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de kredieten voor het verlenen van de bouwpremies opgenomen worden in één leningsmachtiging waarop tevens ook de koop- en saneringspremies aangerekend worden. In 1986 bedroeg deze machtiging 3,8 miljard frank. De vastlegging gebeurt op het ogenblik van de inbetalingstelling. Het bedrag werd in 1986 nagenoeg volledig vastgelegd. Het aandeel voor de bouwpremies bedroeg 2.624,1 miljoen frank of 69,06 %.

In 1987 bedroeg de machtiging eveneens 3,8 miljard frank. Op het ogenblik is reeds 2.736,6 miljoen frank vastgelegd, waarvan 1.766,9 miljoen frank of 64,57 % bestemd was voor bouwpremies.

Sedert eind 1986 is het aantal bouwpremieaanvragen aanzienlijk gedaald waardoor dit aandeel in de totale uitgave van voormelde premies zal dalen.

Ter gelegenheid van de voorbereiding van het bijblad van de begroting 1987 heb ik nochtans een oplossing voorgesteld teneinde de uitbetaling van de premies in elk geval te kunnen verzekeren.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 218
van 11 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort Houthalen — Laterale afsluitlaag

Volgens het advies van OVAM (ref. TV/RDB/WW/MR/853645 Aa 864713) dient de waterlaag' tussen de bodem van de stortplaats en de top van de tertiaire kleilaag beschermd tegen mogelijke percolatie.

Het gebruik van folies is echter niet aan te raden.

Nochtans schrijft de nieuwe vergunning van de geachte Gemeenschapsminister folie voor, zowel op de bodem als op de laterale afdichting.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. waarop hij zich baseert bij het nemen van dit besluit ?
2. Aan welke preciese normen de laterale afsluitlaag dient te voldoen. Waaruit dient deze laterale afsluitlaag te bestaan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Mijn besluit is gebaseerd op het Besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem en meer bepaald op de artikelen 8 § 3 (klasse 1-stortplaats) en 32 § 3 (klasse II-stortplaats).

De afsluitlaag moet voldoende ondoorlatend zijn opdat geen percolaties de onderliggende of ernaast liggende lagen zouden verontreinigen.

Het bewijs van ondoorlatendheid moet door de exploitant geleverd worden.

In het algemeen eist de OVAM een HDPE-folie van minimum 2,5 mm dikte of een hieraan gelijkwaardige folie.

Vraag nr. 219
van 11 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Klasse I-stort Remo te Houthalen — Uitvoering fase 1 en maatregelen tegen verdere verontreiniging

Thans mag, gezien de beslissing van de Bestendige Deputatie van 2 oktober 1986, geen industrieel afval meer gestort worden op fase 1 van het Klasse-1 afvalstort Remo te Houthalen.

Zowel volgens de Bestendige Deputatie als volgens de Minister zelf (antwoord op parlementaire vraag nr. 12 dd. 12 november 1986) volstaat een kunststoffolie niet als laterale afdichting.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of hij maatregelen, en zo ja, welke, zal nemen om mogelijke verontreinigingen via het nu niet meer vergunde deel van de stortplaats klasse I (fase 1) te beletten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen.

De analyses van de peilputwaters rond de fase I van de klasse 1-stortplaats te Houthalen wijzen tot op heden geen verontreinigingen aan. De controle van het peilputwater door de OVAM gaat door tot 2 jaar na het verlopen van de vergunning. Volgens artikel 15 § 2 van de uitbatingvoorwaarden kan de toezichthoudende ambtenaar bij eventuele latere vaststelling van verontreinigingen maatregelen opleggen.

Daarna gebeurt de controle door het Bestuur Leefmilieu van AROL in het kader van de algemene controle op het grondwater.

Het ligt voor de hand dat, indien ooit maatregelen moeten getroffen worden, deze maatregelen van hydro-geologische aard zullen zijn, zoals het verlagen van de grondwaterstand onder de stortplaats.

Vraag nr. 221
van 11 juni 1987
van de heer J. BELMANS

Ruiming Grote Laak — Bestemming giftig slib en controle

Volgens sommige berichten zou de stopzetting van de ruiming van de Grote Laak verband houden met de vraag, welke bestemming aan het zwaar giftige slib kan worden gegeven.

Kan de Minister meedelen op welke wijze de coördinatie gebeurt tussen de departementen of diensten die instaan enerzijds voor de ruiming en anderzijds voor de afvalbehandeling of het storten hiervan? Zijn er reeds onderzoeken gebeurd naar de voordelen en nadelen van de ruiming enerzijds, en de overstromingen ingevolge het gebrek aan ruiming anderzijds, en hun onderlinge verhouding? Welke maatregelen werden getroffen om deze nadelen op te vangen op korte en op lange termijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de ruiming van de Grote Laak tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen behoort.

Ik kan het geachte lid evenwel verzekeren dat er geregeld overleg gebeurt in verband met de verwijdering van het verontreinigd slib.

Hierbij zijn de OVAM, de AROL, de Administratieve Technische Diensten, de VWZ en de lokale besturen betrokken. Er wordt geopteerd voor de afvoer naar centrale tijdelijke ontwateringsplaatsen.

Na ontwatering zal het slib afgevoerd worden naar een daartoe vergunde stortplaats.

Vraag nr. 222
van 11 juni 1987
van de heer J. BELMANS

Vervuiling Grote Laak — Aansprakelijkheid en schade-Claims

Het gebrek aan ruiming van de Grote Laak veroorzaakt schade aan particulieren. Kunnen deze zich voor vergoeding van hun schade wenden tot de Openbare Besturen die voor de toestand aansprakelijk zijn, en welke? Of tot de industrieën die door onwettige lozingen de pollutie hebben veroorzaakt? Welk verhaal zal door de overheid zelf tegen de schuldige industrieën worden uitgeoefend?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik hem het volgende mededelen.

De Grote Laak is een onbevaarbare waterloop van de categorie. Waterbeheersingswerken, onder andere ruiming der beddingen, voor deze categorie van waterlopen, vallen onder de bevoegdheid van mijn collega, Gemeenschapsminister Deprez.

Vraag nr. 228
van 17 juni 1987
van de heer F. PIOT

Recyclageglas — Inzameling

Het recupereren van gebruikt glas blijkt economisch nuttiger wanneer bij het ophalen het gekleurde van het witte glas wordt gescheiden.

Heeft de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu er de betrokken instanties reeds op gewezen dat het wenselijk is verschillende containers voor wit, respectievelijk gekleurd glas in de gemeenten te plaatsen en een beroep te doen op de bevolking om hiermede rekening te houden bij het aanbrengen van voorwerpen in glas?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In het afvalstoffenplan worden concrete opties en acties ter bevordering van de selectieve ophaling of inzameling van recycleerbare afvalcomponenten (papier, karton, glas, metalen, kunststoffen, . . .) voorgesteld.

Een van de voorstellen is het gescheiden inzamelen van het glas per kleur.

Ik kan het geachte lid mededelen, dat de dienst recyclage, van de OVAM bij de betrokken gemeentebesturen **en** verantwoordelijken de gescheiden inzameling van wit en gekleurd glas aanprijst, als mogelijkheid voor het bekomen van een hogere prijs en betere afzet.

Meer concreet dient vermeld dat door Interleuven reeds aan een aantal gemeenten glasbakken ter beschikking werden gesteld voor wit en gekleurd glas.

Bij een positieve evaluatie wordt overwogen om deze aktie uit te breiden over alle gemeenten van de intercommunale. Bovendien verleen ik mijn medewerking aan een pilootproject in de stad Leuven, waar 15 wijkcontainerparken ingericht worden, gespreid over de stad.

Per park zal een ver doorgedreven selectieve inzameling van huishoudelijke afvalstoffen worden uitgevoerd met ondermeer scheiding van wit en gekleurd glas.

Dit project start op 15 september aanstaande.

Vraag nr. 229
van 17 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Inplanting 0 VAM-superstort te Genk — Bilzen — Bescherming drinkwatervoorziening

Het eerste OVAM-superstort voor industrieel afval zal worden ingeplant in het grootste industrieterrein van Limburg op het grondgebied van de gemeenten Genk en Bilzen.

Dit superstort zou een stortcapaciteit kennen van zowat 1 miljoen m³ industrieel afval. Wat goed zou zijn

voor 20 jaar indien de huidige afvalproductie in Limburg behouden blijft.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. of wetenschappelijk onderzoek werd verricht naar de mogelijke gevaren van dit superstort voor de drinkwatervoorziening in deze streek en welke waren de voornaamste resultaten van dit onderzoek ;
2. op welke wijze inspraak werd verleend aan de betrokken gemeenten ;
3. of een voorkomings- en recyclagegebied met de voorgenomen 7 klasse 1-storten niet al te gemakkelijk op de lange baan worden geschoven ;
4. welke maatregelen hij heeft genomen of in de nabije toekomst zal ondernemen om de enorme afvalstroom in Vlaanderen drastisch te beperken en eindelijk een voorkomingsbeleid te voeren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De site Genk-Bilzen werd uitgekozen na een uitvoerig onderzoek in 1985 door een commissie van deskundigen onder leiding van het LISEC.

Aldus werden 24 sites in Midden-Limburg geëvalueerd op grond van economische, sociale, ecologische en vooral hydrologische gegevens.

Bij deze studie werden de gemeenten zeer nauw betrokken. In zijn rapport ziet de commissie geen directe problemen, noch in functie van drinkwaterwinning, noch in functie van de kwetsbaarheid van het grondwater.

Het feit dat mijn beleid in de eerste plaats gericht is op voorkoming en recyclage betekent nog niet dat in het kader van totale planning voor het afvalstoffenbeheer moet worden afgezien van noodzakelijke, milieuverantwoorde stortplaatsen.

Onder de maatregelen genomen ter beperking van de afvalstoffenstroom in Vlaanderen citeer ik hierbij het decreet op de milieueffingen, het stimuleren van recyclage binnen de OVAM en de huidige actie in het kader van de milieuscanning.

Vraag nr. 233
van 19 juni 1987
van de heer W. VAN DURME

Oppervlaktewateren — Bescherming kwaliteit en maatregelen tot behoud visbestand

Bij de aanvang van het nieuwe visseizoen stellen vele vissers weerom vast dat het met de kwaliteit van het oppervlaktewater zelig gesteld is en dat de visstand hieronder zwaar te lijden heeft. Niet alleen de kwaliteit van het water is vaak beneden alle peil, ook vele bodems blijken besmet te zijn met giftige stoffen en zware metalen. De meeste inheemse vissoorten zoeken juist hun voedsel in deze bodem en vormen alzo een bron van opgestapeld gift als men ze voor consumptie wil

gebruiken. In Nederland heeft men zelfs in het verleden zo ver moeten gaan de consumptie van bepaalde soorten zelfgevangen vis af te raden. Bovendien is er met de vernieuwing van vele kanalen in bepaalde streken, vooral gebruik gemaakt van beton om dijken of kanaalwanden op te bouwen, waardoor de natuurlijke onderwaterflora, rechtstreeks of onrechtstreeks bron van voedsel voor vele vissoorten zwaar verstoord werd en in heel wat gevallen niet meer zal kunnen terugkomen. Deze planten vormden in ieder geval ook een zogenaamde paaiplaats die ook verloren ging zodat de visstand kwantitatief ook bedreigd is.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Zijn er recent nog onderzoeken geweest naar de stand van/de evolutie van de chemische, bacteriologische en biologische kwaliteit van onze oppervlaktewateren, in het bijzonder de weerslag ervan op het visbestand en kunnen deze resultaten worden medegedeeld ?
2. Zijn er recente onderzoeken gebeurd aangaande de kwantiteit en de kwaliteit van onze visstand ? Welke zijn hiervan desgevallend de resultaten ?
3. Worden er maatregelen overwogen om de gezondheidstoestand van ons visbestand te verbeteren ?
4. Welke maatregelen zijn er voorzien om de kwantiteit en de variëteit van onze inheemse vissen te behouden en te verbeteren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De kwaliteit van de oppervlaktewateren wordt door de waterzuiveringsmaatschappijen op 830 verschillende plaatsen regelmatig bemonsterd.

De analyseresultaten geven een kwaliteitsbeeld van de waterlopen en van hun evolutie.

De 250 visuitzettingsplaatsen waarvoor de dienst voor zoetwatervisserij van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk is, genieten de speciale aandacht van beide maatschappijen.

Bovendien werden in opdracht van de provinciale visserijcommissies in alle provincies van het Vlaamse Gewest onderzoeken verricht naar de fysica-chemische en biologische waterkwaliteit in het bijzonder met betrekking tot het visleven. De resultaten van deze studies zijn openbaar en kunnen worden bekomen bij de diensten die ze uitvoerden.

Onderzoeken aangaande de kwantiteit en de kwaliteit van onze visstand vormen verder een permanente opdracht van het Rijksstation voor Bos- en hydrobiologisch Onderzoek van het Ministerie van Landbouw. Regelmatig verschijnen hierover de onderzoeksresultaten in de jaarverslagen en aparte verslagen.

In 1985 verscheen een studie over „De Visstand in enkele waterwegen van de IJzer en het Kustbekken” op basis van 250 visbestandopnamen sinds 1953.

Deze studie is te verkrijgen bij het Ministerie van Landbouw, Bestuur voor Landbouwkundig Onderzoek

Het Departement biologie van de UIA doet zeer regelmatig onderzoek naar de visbestanden in het bekken van de Grote Nete en de Kleine Nete.

De Dienst van de Zoetwatervisserij van het Bestuur voor de Landinrichting voert in samenwerking met de provinciale visserijcommissies regelmatig visbestandopnames uit.

Als maatregelen die genomen werden met het oog op het verbeteren van het visbestand, kunnen vermeld worden :

- a. coördinatie met de waterzuiveringsmaatschappijen bij de uitvoering van de A.W.P. en bescherming van de nog ongepollueerde oppervlaktewateren ;
- b. de oprichting bij de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij van een bijzondere Commissie die de problemen rond visziekten moet bestuderen ;
- c. het laten uitvoeren van een aantal studies over actuele problemen in verband met de visserij en visbestand zoals :
  - de studie over de verspreiding van een spoelwormparasiet in paling ;
  - de studie over zware metalen in vissen in de provincie Antwerpen ;
  - studie over de reglementering met betrekking tot het gebruik van kleurstoffen in maden gebruikt door de hengelaar ;
- d. de uitvoering van de wet op de riviervisserij van 1954 wat betreft de volledige bescherming van zeldzame vissoorten ;
- e. een verbetering van de visstand door het invoeren van een herbepotingsplan op te stellen door de Visserijcommissie en gecontroleerd door de Visserijdienst.

Vraag nr. 234
van 19 juni 1987
van de heer A. BOURGEOIS

Waterzuiveringsprogramma arrondissement Roeselare-Tielt — Planning en uitvoering

Kan de Minister mij mededelen welke het programma en de planning is van de uitvoering van het waterzuiveringsprogramma in het arrondissement Roeselare-Tielt.

1. Welke concrete plannen werden tot 1986 reeds uitgevoerd ? Zo mogelijk met opgave van de omvang en bedrag der werken en data van uitvoering.
2. Welk investeringsprogramma voorzien is voor 1987 en 1988 met de vooruitzichten op uitvoering ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag met betrekking tot de planning en de uitvoering van het waterzuiveringsprogramma voor het arrondissement Roeselare-Tielt, kan ik het volgende mededelen.

De hierna opgesomde saneringswerken werden reeds uitgevoerd :

1. Sector Roeselare :
  - bekken van de Mandel : collectoren : 20 miljoen frank (uitgevoerd 1985-1986)
  - bekken Duivelsbeek (Hooglede) : collectoren : 22 miljoen frank (uitgevoerd 1984-1985)
  - bekken Krommebeek : collectoren : 45 miljoen frank (1981-1982)
  - bekken Onledebeek : collectoren : 15 miljoen frank (1986)
  - bekken Roobeek (Ardooie-Koolskamp) : collectoren + pompstation : 40 miljoen frank.

2. Sector Tielt : nihil.

De volgende werken zijn gepland 1987-1988

1. Sector Roeselare :
  - bekken van de Mandel (o.m. kollektor centrum Roeselare) : collectoren : 200 miljoen frank (uit te voeren in 2 fazen)
  - bekken Duivelsbeek (Hooglede : voltooiing) : collectoren : 5 miljoen frank
  - bekken Roobeek (Ardooie-Koolskamp : voltooiing) : collectoren : 20 miljoen frank
  - te Staden : kleinschalige zuiveringsinstallatie : 10 miljoen frank
  - te Roeselare (voor sector Roeselare behalve gemeente Staden) : zuiveringsinstallatie : 270 miljoen frank.
2. Sector Tielt :
  - bekken Poekebeek : collectoren : 10 miljoen frank.

Uit wat voorafgaat blijkt bijgevolg dat voor circa 145 miljoen frank saneringswerken reeds uitgevoerd zijn, en dat op korte termijn nog voor 520 miljoen frank gepland worden.

Vraag nr. 236
van 24 juni 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Beroep bij Gemeenschapsminister bij weigering exploitatievergunning. — Rechtsgrond waarop de te betalen retributie steunt

Wie in beroep gaat tegen exploitatievergunningen le klasse, of toch minstens tegen de weigering ervan, bij de Gemeenschapsminister, moet hiervoor 1.500 frank retributie betalen.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij mededelen op welke rechtsgrond deze heffing steunt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat bedoelde retributie haar rechtsgrond vindt in het koninklijk besluit van 22 april 1974 betreffende de heffing van retributies bij toepassing van de reglementeringen betreffende de arbeidsbescherming, de gevaarlijke machines en de ioniserende stralingen en tot wijziging van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

Dit koninklijk besluit is getroffen mede op basis van de wet van 5 mei 1888 betreffende het toezicht op de

gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen en op de stoomtuigen en stoomketels.

Volgens artikel 1.2^o ervan wordt een retributie van 1.500 frank geheven ter gelegenheid van de indiening van de beroepen uitgaande van de aanvragers of de exploitanten betreffende de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen van 1ste klasse en bedoeld in de artikelen 13 en 19 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

Vraag nr. 237
van 24 juni 1987
van de heer A. VANGRONSVELD

Luchthaven „Airport Maastricht” te Beek (Nederland)
— Uitbreiding met een Oost-Westbaan

Vanaf 1981 wordt er in Beek (Nederland) gedacht aan de uitbreiding van Airport Maastricht met een Oost-Westbaan, waardoor vliegverkeer boven Belgisch Limburg (Lanaken, Maasmechelen en Zutendaal) zal toenemen, en dit vooral met nachtvluchten.

Op dit ogenblik lopen er 2 procedures waarbij privépersonen, alsook de overheden, bezwaren mogen indienen tegen enerzijds het MER (Milieu-effect-rapport) en anderzijds tegen de ontwerp-aanwijzing voor het luchtvaartterrein.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd de Vlaamse Regering op de hoogte gebracht van de bedoelingen van de Nederlandse Regering om Airport Maastricht uit te breiden met een Oost-Westbaan ?
2. Werd de Vlaamse Regering op de hoogte gebracht van de mogelijkheid om in het kader van de inspraakprocedure bezwaren in te dienen tegen enerzijds het MER (Milieu-effect-rapport) en anderzijds de ontwerp-aanwijzing voor het luchtvaartterrein ?
3. Zou het verstandig zijn om in deze materie een eigen milieu-effect-rapport op te stellen voor wat betreft de gevolgen van deze uitbreiding voor het Vlaamse grondgebied, des te meer omdat in deze met geen woord wordt gerept binnen het MER-rapport van de NV luchthaven Zuid-Limburg ?
4. Heeft de Vlaamse Regering op dit ogenblik een standpunt in dit dossier en zo ja, op welke wijze zal dit aan de Nederlandse Regering worden bekendgemaakt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen en de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Mede namens de Voorzitter van de Executieve en mijn collega van Externe Betrekkingen kan ik, in antwoord op zijn vragen het geachte lid het volgende mededelen.

Bij brief d.d. 2 juni 1987 heeft de heer Nijpels, Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, mij in kennis gesteld van het voornemen de luchthaven Zuid-Limburg met een oost-west gerichte landingsbaan uit te breiden.

Tevens werd gevraagd naar de mening over het Opgepaste milieu-effectrapport en de ontwerp-aanwijzing.

Bij dezelfde brief werd medegedeeld dat bedoeld milieu-effectrapport evenals de ontwerp-aanwijzing vanaf 1 mei 1987 ter inzage liggen en dat tot 1 augustus 1987 eenieder zijn opmerkingen schriftelijk kenbaar kan maken.

Uit het in opdracht van de N.V. Luchthaven Zuid-Limburg opgesteld milieu-effectrapport blijkt dat bij het voorgenomen expressalternatief de 40 Ke-hinderzone zich volledig op Nederlands grondgebied situeert. De 35 Ke-hinderzone daarentegen bestrijkt voor een klein deel het Vlaams grondgebied.

Conform de Nederlandse richtlijnen werden in het milieu-effectrapport geen geluidsbelastingcontouren met lagere Ke-waarden dan 35 Ke berekend.

Vermits in het milieu-effectrapport zelf wordt gesteld dat er binnen bedoelde 35 Ke-zone ongeveer 25 % ernstig gehinderden zullen zijn door het vliegtuiglawaaai, is het duidelijk dat verwacht mag worden dat de voorgenomen uitbreiding aanleiding zal geven tot enige geluidsoverlast in de aanpalende Vlaamse gemeenten. Dit des te meer omdat ook nog buiten deze 35 Ke-contour hinder van vliegtuiglawaaai kan voorkomen. Gelet op de geciteerde afbakening van de geluidsbelastingcontouren, met inbegrip voor wat het Vlaamse grondgebied betreft, acht ik het niet opportuun tot de opstelling van een eigen aanvullend milieu-effectrapport over te gaan.

Vermits het in opdracht van de N.V. Luchthaven Zuid-Limburg opgesteld milieu-effectrapport aantoont dat de 35 Ke-contour ook een deel van het Vlaams grondgebied bestrijkt en dus geluidsoverlast in het beschouwd gebied van Vlaanderen moet verwacht worden, werd de administratie opdracht gegeven mede op basis van het voorliggend milieu-effectrapport de bezwaren te formuleren die vanuit Vlaams oogpunt tegen het voorgenomen uitbreidingsalternatief dienen geuit.

Het is de bedoeling deze bezwaren nog vóór 1 augustus 1987 aan de Nederlandse Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer schriftelijk over te maken.

Vraag nr. 238
van 25 juni 1987
van de heer P. DEWEIRD

Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo — Toepassing wet op de riviervisserij

Op 8 september 1967 werd tussen het Polderbestuur „Van de Bentille- en Sint-Janspolder” enerzijds en tussen de Belgische Staat — Ministerie van National^e Opvoeding en Cultuur, Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens — anderzijds een contract afgesloten waarbij de Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo, ongeveer 38 hectare groot, voor een termijn

van 99 jaar aan BLOSO werd verhuurd, en dit via het zogenaamde „cijnscontract”.

Het BLOSO heeft van de Boerekreek een openlucht-sportcentra gemaakt, waar beoefenaars van allerlei watersporten aan hun trekken kunnen komen. Ook de recreatiehengelsport heeft er een plaatsje (van origine uit).

In tegenstelling tot wat men van een Openbaar Bestuur zou kunnen verwachten, is het visrecht (cf. de wetgeving op de riviervisserij dd. 1 juli 1954 en bijbehorende uitvoeringsbesluiten) er niet openbaar. Het BLOSO verkoos destijds dit visrecht in eigen handen te houden en bepaalde tot op heden zelf de prijs van de visverloven.

zowel rond het al of niet toepasselijk zijn van hiervoor genoemde wet op de riviervisserij (zie verder) als rond de prijs van de visverloven aan de Boerekreek te Sint-Jan (cf. vraag aan Gemeenschapsminister Dewael P.) zijn recentelijk enige moeilijkheden gerezen. Graag had ik dan ook uw standpunt vernomen, geachte Minister, omtrent het al of niet toepasselijk zijn van de wet op de riviervisserij op de kreek.

Artikel 1 van bovengenoemde wet namelijk regelt het toepassingsgebied : hij is van kracht in alle binnenwateren, rivieren, stromen, waterlopen. . . Hij is niet van toepassing wanneer de vissen die in vijvers, putten, enzovoort leven zich niet vrij kunnen bewegen tussen deze plaatsen enerzijds, en rivieren en stromen anderzijds.

Anderzijds wordt in voornoemde wet ook het visrecht geregeld. Zo blijkt uit artikel 6bis dat het visrecht in de kreek toebehoort aan de Polderbesturen, die ook belast zijn met het onderhoud ervan.

De Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo wordt doorstroomd door talrijke onbevaarbare waterloopjes, die er rechtstreeks in uitmonden. Op zijn beurt watert de kreek af in het Leopoldskanaal.

Bovendien dient men, mijn inziens ook rekening te houden met volgende argumenten.

1. De krekken kunnen/dienen aanzien te worden als openbare, onbevaarbare waterlopen. Zij dragen duidelijk het nummer waarmee zij ingeschreven zijn in de Atlas der waterlopen. Het zijn dus waterlopen meestal van 2e en 3e categorie.
2. Zij zijn niet reglementair afgesloten, zodat zij niet te beschouwen zijn als gesloten wateren waarop de wet betreffende de riviervisserij van toepassing zou zijn. De omloop van de vis is niet op blijvende wijze onmogelijk gemaakt tussen de openbare waterloop en de kreek. De vis kan zich dus hiertussen vrij bewegen.

Gelet op wat voorafgaat kan naar mijn mening worden gesteld dat de wet op de riviervisserij van toepassing moet worden gesteld op de Boerekreek. Uiteraard heeft dit enige gevolgen :

- bovengenoemde wet omvat enkele beperkingen (bvb. rond open en gesloten tijden, maat op vis, toegelaten vistuigen.. .)
- het toezicht op deze wet dient te gebeuren door de

beambten van AROL-Bestuur voor Landinrichting, Visserijdienst.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 232 van 17 juni laatstleden, waarin ik de toepassing van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij inzake de Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo toelicht.

Vraag nr. 239
van 25 juni 1987
van de heer L. DIERICKX

Opslag- en verwerkingsbedrijf van schroot te Burcht — Maatregelen tegen geluidsoverlast

Een schrootverwerkend bedrijf uit Burcht kreeg op 23 februari 1984 van de Bestendige Deputatie van Antwerpen een vergunning van 30 jaar voor het verwerken en opslaan van allerhande schroot, temidden van een woonkern. Het gemeentebestuur had een negatief advies uitgebracht. Door de vele klachten van het gemeentebestuur en omwonenden werd deze vergunning „verstrengd” aangepast op 6 maart 1986 en nogmaals op 23 oktober 1986.

Diverse geluidsmetingen bewezen immers dat dit bedrijf zich niet hield aan de haar opgelegde uitbatingsvergunning, namelijk een toegelaten geluidsvermeerdering van 3,4 dBA boven het achtergrondgeluidsniveau tussen 7 en 18 uur. Het achtergrondgeluidsniveau bedraagt in deze buurt gemiddeld ongeveer 50 dBA.

Ook de diensten van AROL bewezen door middel van metingen dat het bedrijf voortdurend een lawaainiveau haalt tussen 70 en 80 dBA en dit gemeten op ongeveer 250 meter van de lawaaibronnen. De laatste meting dateert van 11 mei 1987. Hierbij werden nog hogere waarden opgetekend dan bij vorige metingen.

Kan de geachte Minister antwoorden op de volgende vragen.

1. Is er een datum vastgesteld waarop de sanering van dit bedrijf zodanig zal moeten geëvolueerd zijn dat het de buurt niet meer of zo weinig mogelijk zal hinderen ?
2. Indien het bedrijf de haar opgelegde normen blijft negeren, zullen dan de bevoegde diensten de vergunning schorsen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het door het geachte lid bedoelde bedrijf maakt reeds geruime tijd het voorwerp uit van doorgedreven inspectiebezoeken met het oog op een sanering van de aangeklaagde milieuhindersituatie.

De bewering van het geachte lid dat dit bedrijf zich niet zou hebben gehouden aan de inzake geluidsbeperking opgelegde exploitatievoorwaarden wordt evenwel niet bevestigd door de resultaten van de inspectiebe-

zoeken ingesteld door het Bestuur voor Leefmilieu van AROL.

Het is zo dat pas bij Besluit nr. 2151.302 f2/JB d.d. 6 maart 1986 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen voor de eerste maal concrete exploitatievoorwaarden inzake het geluidsdrukkniveau voortgebracht door deze inrichting, werden opgelegd. Met name werd door dit besluit opgelegd dat binnen de beschouwde dagperiode het A-gewogen equivalent continu geluidsdrukkniveau veroorzaakt door de inrichting het gemeten A-gewogen equivalent geluidsdrukkniveau van het overwegend heersende achtergrondgeluidsdrukkniveau met niet meer dan 3,4 dB (A) mag overtreffen.

Met een gemeten achtergrondgeluidsdrukkniveau van bijvoorbeeld 50 dB (A) mag het geluidsdrukkniveau veroorzaakt door de inrichting aldus maximum 53,4 dB (A) bedragen.

Uit de sedertdien door de bevoegde inspectie ingestelde onderzoeken en uitgevoerde geluidsmetingen is gebleken dat dit toegelaten equivalent continu geluidsdrukkniveau niet werd overschreden.

Daarenboven werd uitgemaakt dat het hinderprobleem in dit geval niet zozeer door het equivalent continu geluidsdrukkniveau wordt veroorzaakt, maar eerder door de sterke geluidspieken die inderdaad waarden tot 70 dB (A) en meer bereiken.

Om deze reden heeft het Bestuur voor Leefmilieu van AROL op 18 juli 1987 aan de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen voorgesteld nieuwe bijkomende exploitatievoorwaarden op te leggen die naast het equivalent continu ook het maximum toegelaten geluidsdrukkniveau zullen reglementeren.

Wanneer het bedrijf de opgelegde exploitatievoorwaarden inzake geluidsbepreking niet zou naleven, zal de bevoegde inspectie niet aarzelen aan de vergunningverlenende overheid de passende maatregelen voor te stellen.

Vraag nr. 240
van 26 juni 1987
van de heer A. DIEGENANT

Anti-dopingonderzoek in de sport — Werking laboratoria

De dopingcontrole in het sportmidden in Vlaanderen wekt de jongste tijd heel wat beroering. De onzekerheid nopens het procedure-verloop geeft hiertoe aanleiding.

De wetenschappelijke betrouwbaarheid van de aangesproken ontledingslaboratoria waar de genomen stalen worden aan toevertrouwd, wordt besproken.

Hetzelfde staal dat positief bevonden wordt in het onderzoekslaboratorium wordt vaak negatief bevonden in het controle-laboratorium.

Mag ik de Gemeenschapsminister dan ook verzoeken mij een antwoord te geven op de volgende vragen.

1. Welke laboratoria zijn in Vlaanderen erkend om anti-dopingonderzoek uit te voeren ?

2. Wanneer verwierven deze laboratoria hun erkenning ?
3. Welk was de verdeling van de stalen in eerste onderzoek over deze laboratoria gedurende de maanden maart, april en mei 1987 ?
4. Welke waren de produkten die aanleiding gaven tot de vastgestelde positieve uitslagen ?
5. Werd er sinds hun erkenning en na 1 januari 1981 bij deze laboratoria nagegaan of ze voldoende up to date bleven, zoals mogelijk door het KB van 24 november 1987, art. 3,70, dit gelet op de bestendige evolutie. Zo ja, wanneer, op welke manieren en voor welke produkten ?
6. Treedt het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie op als laboratorium voor anti-dopingsonderzoek, zoals mogelijk door het KB van 24 november 1987, art. 1 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende antwoorden verstrekken.

Er zijn drie laboratoria erkend : twee in de RUG en één in de KU Leuven.

Deze laboratoria verwierven hun erkenning in 1979.

De stalen worden gelijk verdeeld over de twee laboratoria van de RUG.

Het labo van de KU Leuven verzoekt ons tijdelijk geen opdrachten meer te ontvangen, gelet op de infrastructuurwijzigingen en verbouwingen die in het labo gepland zijn.

De positieve uitslagen hadden betrekking op nortestosteron, testosteron, efedrine, norfedrine, amfetamine, prolintanium en dimeflin.

Er is een controleonderzoek gaande. Dit controleonderzoek heeft betrekking op alle produkten. De controle wordt in mijn opdracht georganiseerd door Prof. Dönicke van de Universiteit van Keulen.

Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, alhoewel door het K.B. van 27 november 1977, artikel 1 de facto erkend, heeft aan de terzake bevoegde diensten meegedeeld op dit ogenblik niet over de mogelijkheid te beschikken om dopingonderzoek uit te voeren en is derhalve niet betrokken.

Vraag nr. 242
van 1 juli 1987
van de heer M. DESUTTER

Gebruik van veilige sluitdoppen — Bevordering

Uit een rapport van de Europese verbruikersorganisatie BEUC blijkt dat jaarlijks zo'n 175.000 kinderen in de EG-landen het slachtoffer worden van vergiftiging.

De helft van die gevallen gebeurt door het drinken van schoonmaakprodukten, een derde door het slikken van verkeerde medicamenten en de rest door het innemen^{en} van gevaarlijke produkten zoals pesticiden.

Het enig probaat middel, volgens het BEUC, om dergelijke ongevallen te vermijden, bestaat erin de producenten te verplichten veilige sluitdoppen te maken.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister ter zake en welke stappen daartoe reeds ondernomen zijn.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de behandelde problematiek behoort tot de bevoegdheid van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Staatssecretaris voor Volksgezondheid.

Vraag nr. 248
van 9 juli 1987
van de heer M. DIDDEN

Speciaal Onderstandsfonds — Aantal personen ten laste in 1986

Is het mogelijk mij mee te delen hoeveel personen er ten laste zijn van het Speciaal Onderstandsfonds in het jaar 1985 ?

Naar ik verneem kunnen personen die ten laste zijn van dit fonds geen gewaarborgd minimum, noch ziektevergoeding genieten.

Mag ik derhalve vernemen of u aan deze maatregel desgevallend wijziging zult aanbrengen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op deze vraag de statistische gegevens mede te delen waarover de administratie beschikt betreffende de personen die gedurende het jaar 1985 ten laste waren van het Speciaal Onderstandsfonds.

ten huize afgezonderden : 96
gecolloceerde geesteszieken : 125
kankerpatiënten : 33
TBC-patiënten : 14
Aantal gecolloceerde geesteszieken die slechts periodiek in het jaar 1985 ten laste waren : 56.

Gedurende een plaatsing ten laste van het Speciaal onderstandsfonds wordt de uitbetaling van de ziektevergoeding niet geschorst. Het art. 234 van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling van een verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, bepaalde dat de Patiënt die opgenomen wordt in een gesloten afdeling, slechts recht heeft op de helft van de uitkeringen die hij anders zou krijgen, op voorwaarde dat hij geen Persoon ten laste heeft. Bij besluit van 1 juli 1987 is de halvering van de uitkering arbeidsongeschiktheid opgeheven.

Het gewaarborgd inkomen voor bejaarden wordt niet uitgekeerd voor de duur dat de gerechtigde, uitsluitend ten laste van de openbare besturen, geplaatst is in een Psychiatrische afdeling van een openbaar of particulier ziekenhuis die bestemd is om krankzinnigen of geesteszieken te ontvangen, dit in toepassing van artikel 65

van het koninklijk besluit van 29 april 1969, houdende het algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

In toepassing van het art. 30 van het koninklijk besluit van 30.10.1974, houdende het algemeen reglement betreffende het bestaansminimum, wordt gedurende de plaatsing ten laste van het Speciaal Onderstandsfonds de uitbetaling van het bestaansminimum geheel of gedeeltelijk geschorst. In tegenstelling tot de reglementering van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, bepaalt dit artikel niet dat de schorsing enkel mogelijk is indien de begunstigde „uitsluitend” ten laste van het Speciaal Onderstandsfonds geplaatst is.

Sommige OCMW's vragen op basis van genoemd artikel de tussenkomst van het SOF om het remgeld te betalen van gecolloceerde patiënten die voor het overige ten laste zijn van het ziekenfonds. Het bestaansminimum wordt dus niet langer uitbetaald.

Andere OCMW's gaan ervan uit dat deze patiënten ten laste zijn van het ziekenfonds en dat bijgevolg het bestaansminimum verder dient te worden uitbetaald. In deze gevallen hoeft het SOF niet tussen te komen.

Om een einde te maken aan de heersende verwarring omtrent genoemd artikel heeft mijn administratie een schrijven gericht aan de Bestuursafdeling voor het Maatschappelijk Welzijn, (Nationaal Ministerie van Volksgezondheid), bevoegd inzake het bestaansminimum, met de vraag welke interpretatie van art. 30 de juiste is.

Tot nog toe heb ik geen antwoord hieromtrent ontvangen.

Vraag nr. 251
van 16 juli 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Slib van septische en aalputten — Verwerking

Graag vernam ik op welke wijze in de gemeenten Neerpelt, Hamont-Achel, Overpelt en Lommel bovenvermeld slib door de ruimers dient te worden of kan worden verwerkt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Tijdens bepaalde perioden van het jaar kan slib van septische putten en aal in de landbouw gevaloriseerd worden als meststof.

Dit slib kan onder bepaalde voorwaarden aanvaard worden in sommige waterzuiveringsstations. Hiertoe wordt in samenwerking tussen de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest een programma opgesteld teneinde continue verwijdering van deze afvalstoffen mogelijk te maken.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGHEDE EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 176
 van 1 juni 1987
 van de heer A. DE BEUL

Open ruimte — Beleidsplan

In het antwoord op onze vraag nr. 107 van 17 maart 1987 deelt u mee dat „de krachtlijnen van het bedoelde open-ruimte beleidsplan nog niet konden opgesteld worden omdat deze dienen te passen in het globaal ruimtelijk beleid, vast te stellen in een ruimtelijk beleidsplan voor Vlaanderen”. U vergenoegt er zich mee om geen antwoord te geven. Met onze vraag nr. 107 probeerden we de terminologische betekenis te kennen van een woord dat u gebruikte in antwoord op onze vraag nr. 12 van 6 november 1986.

Het antwoord, waarvan we hierboven letterlijk een deel citeerden, komt neer op een mededeling dat u werkelijk niet weet wat de betekenis is van de woorden die u gebruikt. Indien dit niet het geval is, zouden we graag een antwoord gehad hebben op onze vragen. Daarom stellen we deze vraag opnieuw.

In antwoord op onze vraag nr. 12 van 6 november 1986 stelde u de opmaak van een beleidsplan in het vooruitzicht. Dit beleidsplan zou ondermeer als doel hebben de open ruimte te vrijwaren.

Tussen de veelvoud van verklaringen en plannen is het op de duur moeilijk nog uit te maken of dit de zoveelste vrijblijvende verklaring is of dat men daarentegen van de vrijwaring van de open ruimte werk zal maken. Structuurplan Vlaanderen, structuurschema's, conceptnota's blijven — in al dan niet gepubliceerde vorm — het „geïnteresseerde” publiek teisteren. Naar het beleid toe is daarvan helemaal niets te merken. Ook het publiek kan geen kennis nemen vermits sommige voorbereidende stukken niet gepubliceerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waar situeert u „uw beleidsplan” binnen de terminologische verwarring ?
2. Wat zullen de krachtlijnen van dit plan zijn ?
3. Wordt met uw beleidsplan, een dwingend plan bedoeld ? Welke rechtskracht zal het hebben ?
4. Hoe zal u de relatie met de bestaande bestemmingsplannen-gewestplannen BPA en APA opvangen ?
5. Worden er voorbereidende studies gepland ? Welk budget voorziet u jaarlijks ?
6. Hoe zal de informatieopdracht en de inspraakprocedure verlopen ?
7. Wanneer voorziet u de eerste publikatie van dit beleidsplan ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geacht lid volgende informatie te verstrekken.

Het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen waarnaar ik in vorige antwoorden verwezen heb, verwijst naar de regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve. Daarin staat vermeld dat een dergelijk beleidsplan zal opge-
 maakt worden. Gezien ik deze optie onderschreven heb, wordt dan ook verder gewerkt aan de initiatieven die mijn achtbare voorganger reeds terzake genomen had.

Gezien het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen **nog in** een voorbereidend stadium verkeert, zou het voorbarig zijn nu reeds krachtlijnen voorop te zetten, het hiërarchisch verband ten opzichte van de andere plannen van aanleg te bepalen of om inhoudelijke gegevens te weerhouden.

Op een vraag **Öf** er voorbereidende studies gepland worden, kan aangevuld worden dat naast de reeds door u geciteerde conceptnota's er intens verder gewerkt wordt aan structuurschema's in het kader van dit beleidsplan. Op mijn begroting 1987 is er voor ruimtelijke ordening een bedrag van 5 miljoen frank voorzien om studies te laten maken dienstig voor deze materie.

In het licht van bovengenoemde overwegingen zult u begrijpen dat het mij thans niet mogelijk is een concrete timing voor dit beleidsplan voorop te zetten. Ik kan u evenwel mededelen dat ik in mijn ontwerp-decreet op de ruimtelijke ordening voor het Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen een wettelijke basis zal voorzien, waardoor de totstandkoming van dit plan zal kunnen geactiveerd worden.

Vraag nr. 178
 van 3 juni 1987
 van de heer H. COVELIERS

Betoelaging werken uitgevoerd door gemeenten en provincies — Bevoegdheidsverdeling tussen nationale overheid en Gewesten

In artikel 6 — § 1, VIII 3° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen staat vermeld dat op basis van artikel 107quater van de Grondwet, de toelagen voor werken uit te voeren door de provincies en de gemeenten tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve of de betrokken Gemeenschapsminister behoort, behalve wanneer de werken betrekking hebben op een aangelegenheid waarvoor de nationale overheid bevoegd is.

Graag vernam ik waar de bevoegdheidsgrens is tussen de nationale overheid en de Gewesten en voor welk^e specifieke werken het Vlaamse Gewest bevoegd is om toelagen te verlenen.

Antwoord

In antwoord op zijn hoger vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

- Vermits de Gemeenschappen en Gewesten geen andere bevoegdheden hebben dan deze welke hun door de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de Instellingen uitdrukkelijk worden toebedeeld en dit binnen de omschrijving die deze wet er zelf aan geeft (cf. art. 107^{quater}, lid 2 van de Grondwet), betekent dit dat de bevoegdheidsverdeling tussen de nationale overheid en de Gewesten in en door deze Wet zelf is bepaald. Desgevallend worden bevoegdheidsconflicten inzake nationale versus gewestelijke materies ter **beslechting** voorgelegd aan het daartoe opgerichte Arbitragehof.
- Wat betreft „de specifieke werken” waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is om toelagen te verleenen, volstaat het te verwijzen naar het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd. Hierin wordt wel een administratieve opsomming gegeven van deze zogenaamde specifieke werken.

Vraag nr. 179
van 3 juni 1987
van de heer J. DEPRE

Wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging — Toepassing

De wet van 20 juli 1971 bepaalt dat begraafplaatsen over een columbarium en een strooiweide moeten beschikken.

Tal van gemeenten hebben sinds de fusie van gemeenten meerdere kerkhoven in deelgemeenten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vraag.

Een gemeentebestuur bepaalt op welke plaats de lijken worden begraven. Wanneer nu één der begraafplaatsen (in één en dezelfde gemeente) over een columbarium en een strooiweide beschikt (bv. op een centrale begraafplaats) lijkt het ons logisch dat niet elk kerkhof de verplichting kan worden opgelegd deze uit te rusten met columbarium en strooiweide.

Graag vernam ik of deze zienswijze met die van de Gemeenschapsminister overeenstemt ?

Antwoord

Ik moge het geachte lid verwijzen naar het antwoord gegeven door de Minister van Binnenlandse Zaken op de parlementaire vraag nr. 116 van 3 juli 1979 van de heer Joseph Michel. Volksvertegenwoordiger (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, nr. 20, zittijd 1978-1979, blz. 1166) en vraag nr. 50 van 18 januari 1980 van de heer Maes, Senator (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Senaat, van 12 februari 1980, blz. 780) betreffende de verplichting tot installatie van columbaria en strooiweiden.

Mijn zienswijze stemt overeen met deze van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 181
van 5 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Planschade — Gebruik van informatie verkregen via kabinetswerk

In onze vraag nr. 158 van 25 juli 1986 hadden we het over de deontologie van kabinetsleden. Nu stelt zich tevens de vraag naar het gebruik van informatie verkregen via kabinetswerk. Deze vraag is niet van belang ontbloomd omdat 24 nieuwe planschadedossiers werden ingediend.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen :

1. Een jaar terug werd door uw kabinet opdracht gegeven om de planschadedossiers tegen het Vlaamse Gewest te kopiëren. Hiervoor werd naar verluidt 5.000 frank per dossier betaald aan de advocaten die deze planschadedossiers pleiten voor het Vlaamse Gewest. Is deze informatie juist ? Hoeveel en welke dossiers werden gekopieerd ?
2. Naar we vernemen zouden deze kopieën niet meer aanwezig zijn noch bij de administratie noch op het kabinet. Is het juist dat deze kopieën werden meegenomen door kabinetsmedewerkers ?
3. De wijze waarop uw kabinetsmedewerkers kennis nemen van deze planschadedossiers en van het inzicht van de administratie en van uw kabinet, zouden hen tot een zekere terughoudendheid moeten aanzetten. Roept het indienen van 24 nieuwe planschadedossiers (12 daarvan door toedoen van een gewezen kabinetsmedewerker) geen ernstige vragen op naar de wijze waarop de belangen van het Vlaamse Gewest inzake planschadedossiers worden gevrijwaard ?
4. Vindt u het normaal dat gewezen kabinetsleden op grond van verworven kabinetsinformatie — via hun advocatenbureau — de belangen van het Vlaamse Gewest zwaar in het gedrang brengen ?

Antwoord

1. In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat opdracht werd gegeven aan de advocaten een overzicht te geven van alle hangende planschadedossiers. De kosten werden forfaitair bepaald op 500 frank per dossier en niet 5.000 frank zoals door het geachte lid gesuggereerd.

Aantal dossiers overgemaakt (per provincie) :

- West-Vlaanderen : 51
- Oost-Vlaanderen : 33
- Antwerpen : 38
- Limburg : 56
- Brabant : 125

2. Deze kopies werden niet meegenomen door een van mijn medewerkers, maar bevinden zich op mijn Kabinet.
3. Gezien het in casu recente dagvaardigingen betreft, waarvan nog geen bundel op het Kabinet aanwezig

was, ten tijde van de aanwezigheid van het Kabinetlid, waarnaar ik vermoed dat het geachte lid verwijst, kan bezwaarlijk gesproken worden van gebruik maken van verworven kabinetinformatie.

4. Ik moge opmerken dat het niet tot mijn bevoegdheid behoort een advocaat verbod op te leggen de belangen van een particulier te verdedigen in een procedure tegen de Belgische Staat of het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 182
van 9 juni 1987
van de heer M. DESUTTER

Decentralisatie Ruimtelijke Ordening — Uitvoering

In de Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve van 12 december 1985 is inzake ruimtelijke ordening het beginsel vooropgezet van een gedecentraliseerde aanpak, samengaand met een doelgerichte heroriëntering van de middelen naargelang de specifieke lokale behoeften.

Het gemeentelijk initiatief zou hierbij van primordiaal belang worden, onder meer voor wat betreft de stads- en dorpsvernieuwing. De coördinatie zou eerder bij de provinciale overheden geconcentreerd worden.

Graag vernam ik welke maatregelen de geachte Minister reeds heeft genomen of in de toekomst zal nemen om het plaatselijk ruimtelijk ordeningsbeleid te verzelfstandigen, en de provinciale overheden reële armslag te geven, om aldus de beoogde decentralisatie inzake ruimtelijke ordening te concretiseren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat inzake de stads- en dorpsvernieuwing het gemeentelijke initiatief bij het vaststellen en bij het realiseren van herwaarderingsgebieden onverminderd aan de orde blijft. Dit geldt ook voor de planning in het algemeen. Nu de gewestplannen een vaststaand feit zijn, komt het in de eerste plaats aan de gemeente toe haar ruimtelijk beleid gestalte te geven in eigen plannen van aanleg, die tot stand komen binnen een dynamische gemeentelijke structuurplanning. In functie van deze opties moet de gemeente daarenboven de middelen afwegen die zij hiertoe kan en wil ter beschikking stellen.

Ik heb steeds gesteld dat decentralisatie maar mogelijk en zinvol is als zij beantwoordt van het reële draagvlak van elk niveau. Bij het inventariseren van de knelpunten in de stedenbouwwetgeving naar aanleiding van de aanpassing van deze wet kwam vast te staan dat de decentralisatie qua bijvoorbeeld middelen, personeel en opstelling van de gemeente- en provinciediensten vele raakvlakken heeft met de ruimtelijke ordening, maar dat vele van die problemen niet kunnen opgelost worden in de stedenbouwwet alleen.

Dusalniettemin zal in mijn ontwerp-decreet op de ruimtelijke ordening, waar mogelijk en wenselijk, de gemeente meer bevoegdheden en verantwoordelijkheid voorgesteld krijgen.

Vraag nr. 183
van 11 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Beschermde landschap Terlaemen en Bolderberg te Zolder — Illegale werken

Op 9 februari tekende de Gemeenschapsminister van Cultuur een besluit waardoor enkele percelen grond werden ontnomen aan het als landschap beschermde gebied van Terlaemen en van de Bolderberg te Zolder.

Door de VZW Terlaemen werden op deze percelen lange tijd illegale werkzaamheden uitgevoerd (parkeerzone, informatiecaravan, plaatsen van reclamepanelen). Deze werkzaamheden zijn zowel in strijd met het oorspronkelijk beschermingsbesluit van 8 maart 1940 als met de wet op de stedenbouw van 29 maart 1962 (art. 44 en andere). Het nieuwe ministeriële besluit wil, volgens sommigen, de illegale praktijken op deze percelen regulariseren. Alsdusdanig kunnen zij een precedent vormen.

Door de ondertekening van het ministerieel besluit van 9 februari 1987 werd een deel van het beschermde landschap Terlaemen en Bolderberg in Zolder uit het vroegere beschermingsbesluit van 8 maart 1940 verwijderd.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. door wie hiertoe een aanvraag werd ingediend ?
2. Welke de wettelijke procedure is in deze aangelegenheid ?
3. Of deze procedure werd nageleefd ?
4. Waarom tegen de illegale praktijken van de VZW Terlaemen niet werd opgetreden door de bevoegde diensten ?
5. Of dit ministerieel besluit geen precedent vormt voor andere illegale praktijken en de regularisering ervan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat het beschermingsbesluit van 9 februari 1987 en de toepassing ervan onder de bevoegdheid valt van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 184
van 12 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Werkzaamheden Bosbeek te Maaseik — Herstel in oorspronkelijke toestand

Op dit ogenblik worden werkzaamheden uitgevoerd aan de Bosbeek te Maaseik.

De Bosbeek is volgens het gewestplan een natuurge-

bied en als dusdanig ook beschermd bij ministerieel besluit van 28 maart 1985.

Kan de Minister me meedelen of voor deze werken een bouwvergunning werd afgegeven ?

Zal er een herstel in oorspronkelijke staat gevorderd worden ?

Welke stappen zullen ondernomen worden om dit soort landschapsverminderingen in de toekomst te beletten ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bij mijn bestuur voor ruimtelijke ordening recent geen bouwvergunning werd aangevraagd voor het uitvoeren van werken aan de Bosbeek te Maaseik.

Ik heb mijn bestuur opdracht gegeven een onderzoek in te stellen betreffende de aangehaalde werken. Wat de bescherming betreft, is mijn collega, Gemeenschapsminister van Cultuur, P. Dewael bevoegd.

Vraag nr. 185
van 12 juni 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Goedkeuring BPA's — Bezwaarschriften

Mij zijn gemeenteraadsbeslissingen bekend waarbij een ontwerp-BPA definitief werd goedgekeurd, behoudens een aantal uitsluitingen die gebaseerd waren op basis van gegronde en aanvaarde bezwaarschriften. Deze bezwaarschriften werden echter niet door de Commissie van Advies aanvaard.

Volgens de Opmerkingen, op pagina 56 uit „Beleidsaspecten Ruimtelijke Ordening in Vlaanderen” van de heer Paul Akkermans, uitgegeven door het Staatssecretariaat voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest (1980) „kan de gemeenteraad beslissen bepaalde gedeelten uit het plan uit te sluiten, bijvoorbeeld waarop de ontvankelijk verklaarde bemerkingen betrekking hebben. In dat geval kan de gemeenteraad het plan aanvaarden met uitsluiting van de betrokken gedeelten”.

Hieromtrent wens ik volgende vragen te formuleren.

1. Dient er in bovenstaand geval een nieuw openbaar onderzoek te worden ingesteld, vooraleer de wettelijke procedure kan verder gezet worden ?
2. Of dient de gemeenteraad onmiddellijk een nieuwe beslissing te nemen waarbij een nieuw ontwerp BPA — maar dan zonder de bemerkingen — wordt goedgekeurd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het geciteerde geval geen nieuw openbaar onderzoek dient ingesteld te worden vooraleer de procedure verder te zetten. Deze zienswijze, zoals uiteengezet in de „Beleidsaspecten Ruimtelij-

ke Ordening”, werd sinds het ontstaan van de stedenbouwwet door de administratie gevolgd en werd door de afdeling Wetgeving van de Raad van State bijgetreden in een advies d.d. 11 februari 1970 betreffende de interpretatie van het zesde lid van artikel 21 van de stedenbouwwet.

Er wordt van de filosofie uitgegaan dat in een dergelijke gemeenteraadsbeslissing het plan definitief aanvaard en aldus niet gewijzigd wordt voor het niet uitgesloten gedeelte en dat voor het uitgesloten gedeelte hoe dan ook een nieuw openbaar onderzoek zal dienen gehouden te worden wanneer de gemeente zinnens is de procedure verder te zetten voor dat gedeelte.

Vraag nr. 186
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik hem met betrekking tot het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, moet verwijzen naar de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve die bevoegd is in deze materie.

Voor wat punt 2 betreft van zijn vraag, deel ik het geachte lid mee dat ik geen enkel toezicht uitoefen over een instelling van openbaar nut.

Vraag nr. 187
van 17 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

BPA-ambachtelijke zone Lebbeke — Stand van zaken

De wet op de stedenbouw en ruimtelijke ordening voorziet een procedure voor de afgifte van vergunningen, **BPA's** en **APA's**. De tussenkomst van het kabinet of de Minister is niet voorzien wanneer geen beroep wordt ingesteld tegen een negatief advies van de Provinciale Dienst van AROL.

Nochtans blijkt een dergelijke handelwijze wel gebruikelijk. Als illustratie kunnen we het dossier **BPA-ambachtelijke zone** (Omleidingsweg) te Lebbeke aanhalen. De gemeente Lebbeke wil een BPA realiseren in een agrarische zone. Om erg voor de hand liggende redenen werd dit dossier door de provinciale directie negatief geadviseerd.

Het schepencollege nam echter de beslissing en maakte die via de pers wereldkundig, dat een dossier zal samengesteld worden en besproken op het ministerieel kabinet.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. In welk stadium van de procedure situeert u een dergelijk onderhoud ?
2. Indien u op een dergelijke vraag ingaat, wordt uw provinciale directie duidelijk in de wind gezet. Indien dit het geval zou zijn, zou dit ook leiden tot het „beïnvloeden” van een nieuw advies ter zake. Zal u dergelijke praktijken goedkeuren en er aan meewerken ?
3. Uit informatie blijkt dat een vroeger advies van het hoofdbestuur van AROL in hetzelfde dossier, reeds negatief was. Kan u dit advies nog steeds bevestigen en onderschrijft u het advies van uw provinciale directie ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het tot de aanvaardbare geplogenheden behoort dat gemeentebesturen zich rechtstreeks tot de bevoegde Gemeenschapsminister kunnen wenden voor problemen waarmede zij geconfronteerd worden. Dit mag evenwel niet leiden tot een kortsluiting van de normale administratieve procedures. Wanneer een gemeentebestuur zich rechtstreeks tot mij wendt, laat ik ook niet na de gesignaleerde problemen of verzuchtingen voor advies voor te leggen aan mijn administratie. Tevens breng ik het bestuur in kennis van het standpunt dat ik daarover ingenomen heb.

Wat het door u aangehaalde dossier betreft is het zo dat door de administratie terzake inderdaad een ongunstig advies werd uitgebracht nadat dit trouwens aan mijn voorganger was voorgelegd. Indien het gemeentebestuur derhalve geen nieuwe gewichtige argumenten aanbrengt om dit dossier opnieuw te onderzoeken zie ik geen reden om het vroegere advies in vraag te stellen of te wijzigen.

Vraag nr. 188
van 17 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

KB van 31 maart 1987 inzake rookverbod in bepaalde openbare plaatsen — Naleving door gemeentelijke overheden

Het koninklijk besluit van 31 maart 1987, dat het roken verbiedt in bepaalde openbare plaatsen, is eveneens van toepassing op de gemeentelijke openbare gebouwen. De gemeentelijke overheden moeten voor de naleving van dit koninklijk besluit de nodige maatregelen nemen en moeten op de naleving van dit reglement toezien.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen :

1. Zal u via een omzendbrief richtlijnen geven over de toepassing van dit koninklijk besluit door de gemeentelijke overheden ?
2. Welke maatregelen moet het schepencollege nemen opdat het roken in openbare plaatsen zal worden verboden ?
3. Meent u niet dat, als gevolg van dit koninklijk besluit, het roken tijdens de raadszittingen verboden is ?
4. Wie is op gemeentelijk vlak belast met het toezicht op de naleving van dit koninklijk besluit ?

Antwoord

Ik moge het geachte lid vooreerst verwijzen naar het antwoord op zijn vraag nr. 186 van 12 juni 1987 met dezelfde strekking, waarin uiteengezet werd dat het hier gaat om een koninklijk besluit voor de uitvoering waarvoor de burgemeester (artikel 90, voorlaatste lid Gemeentewet) en de Gouverneur (artikel 124, 1° lid Provinciewet) instaan.

Bovendien heeft artikel 11 van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten (B.S. 84.1977) naast andere personen nog eens uitdrukkelijk de burgemeester aangewezen voor het toezicht op de uitvoering van deze wet en het in rand vermeld koninklijk besluit dat genomen werd ter uitvoering van artikel 7, § 3 van dezelfde wet.

Het antwoord op de thans door het geachte lid gestelde specifieke vragen luidt als volgt :

1. Aangezien het hier een nationale materie betreft zijn de Minister van Sociale Zaken en de Staatssecretaris voor Volksgezondheid de bevoegde overheden om eventueel onderrichtingen te verstrekken aan de gemeentelijke overheden over de toepassing van het in rand vermeld K.B. Daarbij zullen zij in voorkomend geval ongetwijfeld de gemeentelijke autonomie ten volle willen respecteren en zullen zij zich van elk betuttelend optreden moeten onthouden.
2. Op grond van artikel 90, 3° en 11° van de Gemeentewet is het College van burgemeester en schepenen

belast met het beheer van de gemeentelijke inrichtingen evenals met het toezicht op de door de gemeente bezoldigde beambten, behalve op de leden van de plaatselijke politie. Het college zal derhalve de passende maatregelen moeten nemen om het K.B. van 31.3.1987 te doen naleven in de gemeentelijke inrichtingen en door voormelde beambten. Dit maakt deel uit van haar taak van beheer en toezicht.

Daar de door het college te nemen maatregelen uiteraard afhankelijk zijn van specifieke plaatselijke toestanden en omstandigheden, lijkt nu een ingrijpen door het geven van precieze richtlijnen niet verantwoord.

3. Het roken tijdens de raadszittingen lijkt mij inderdaad te vallen onder het verbod van artikel 2, 7° van het K.B. van 31 maart 1987.
4. Zoals hierboven en in het antwoord op zijn vraag nr. 186 uitvoerig uiteengezet is dit de burgemeester als orgaan van de Staat.

Vraag nr. 189
van 17 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lil10 — Inplanting van een containerterminal in het „Galgenschoor”

Maart 1986 bracht België de Conventie van Ramsar omtrent de bescherming van waterrijke gebieden, die internationaal belang hebben, in toepassing. Daarmee heeft men er zich toe verbonden om moerassen, slikken en schorren goed te beheren.

Zoals de Conventie voorzagt heeft de Belgische Overheid een lijst bekend gemaakt van zes uitzonderlijke gebieden die om hun ecologische waarde de hoogste bescherming kregen. Daaronder valt ook het Galgenschoor in Lillo, het enige Belgische schorregebied.

In januari 1987 keurde de Vlaamse Executieve een bouwproject goed voor een containerterminal. Deze zou nu worden ingeplant in het unieke natuurgebied. De uitbreiding van de Antwerpse haven zou hier 27,5 hectare innemen van het reservaat (45 hectare).

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. hoe ver deze bouwplannen voor een containerterminal in het natuurgebied Galgenschoor thans zijn gevorderd ;
2. welke maatregelen hij zal nemen om de Conventie van Ramsar strikt te doen naleven en het „Galgenschoor” alsnog te beschermen tegen deze bouwplannen ;
3. hoe hij op de pogingen van de Minister van Openbare Werken, om het natuurgebied te onttrekken aan de lijst van waterrijke gebieden van internationale betekenis heeft gereageerd ;
4. of werd gezocht naar alternatieven voor de bouw van een containerterminal in het Galgenschoor en welke zijn hiervan de resultaten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer

J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In verband met de vraag van het Ministerie van Openbare Werken tot het aanleggen van een containerterminal langs de Schelde te Antwerpen heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat :

1. het besluit van toekennen van de bouwvergunning door mij op 7 juli 1987 werd ondertekend. Na betekening van dit besluit, aan alle betrokken instanties, kan het Ministerie van Openbare Werken derhalve de werken aanvangen.
2. De Conventie van Ramsar en de daaruitvoortspruitende verplichtingen werden gerespecteerd. Door het Instituut voor Natuurbehoud werd o.l.v. Prof. Kuijcken een studie uitgevoerd, in opdracht van het Ministerie van Openbare Werken, betreffende de aanduiding van **een** vervangingsgebied in het raam van de Conventie van Ramsar.

Inderdaad, artikel 2.5 van de Overeenkomst stelt : „Ieder Overeenkomstsluitende Partij heeft het recht andere in haar grondgebied gelegen watergebieden aan de lijst toe te voegen, de grenzen van de reeds in de lijst opgenomen watergebieden te verruimen of, om dringende redenen van nationaal belang, de reeds op de lijst aangegeven grenzen van watergebieden op te heffen of in te krimpen en zij dient deze wijzigingen zo spoedig mogelijk mede te delen aan de organisatie of de regering die verantwoordelijk is voor de in artikel 8 omschreven, door het Bureau te verrichten lopende administratieve werkzaamheden”.

Artikel 2.6. van de Overeenkomst bepaalt verder : „Elke Overeenkomstsluitende Partij dient zich bewust te zijn van haar internationale verantwoordelijkheden voor het behoud, het beheer en het verstandig gebruik van de aanwezige trekkende watervogels, zowel bij het aanwijzen van binnen haar grondgebied gelegen watergebieden voor opname in de lijst als bij het uitoefenen van haar recht tot wijziging van in die lijst opgenomen gegevens”.

Bovendien stelt artikel 3.1. van de Overeenkomst : „De Overeenkomstsluitende Partijen formuleren en verwezenlijken hun plannen op zodanige wijze dat het behoud van de in de lijst opgenomen watergebieden en, voor zover mogelijk het verstandig gebruik van de in hun grondgebied gelegen watergebieden worden bevorderd”.

Zo, niettegenstaande de bepalingen, een in de lijst opgenomen gebied wordt gewijzigd dan stelt artikel 4.2 van de Overeenkomst :

„Indien de Overeenkomstsluitende Partij om dringende redenen van nationaal belang de grenzen van een in de lijst opgenomen watergebied opheft of beperkt, dient zij **voor** zover zulks mogelijk is een verlies van een gedeelte van de watergebieden te compenseren en zij dient in het bijzonder aanvullende natuurrezervaten te stichten voor watervogels en voor de bescherming. hetzij in hetzelfde gebied hetzij elders, van een passend deel van hun oorspronkelijk woongebied”.

Uit de studie van prof. Kuijcken werd besloten als vervangingsgebied voor te stellen de uitbreiding van het gebied „De Blankaert” (Diksmuide) dat al gedeeltelijk is opgenomen in de conventie van Ramsar.

Terloops wil ik het geachte lid er opmerkzaam op maken dat het ingenomen gebied inderdaad 27,5 hectare groot is doch het totale reservaatgebied te Antwerpen 445 hectare en niet 45 hectare zoals vermeld in zijn vraag. Bovendien zal het compensatiegebied eveneens enkele honderden hectare kunnen omvatten.

3. Wat dit punt van de vraag betreft kan ik alleen maar mededelen dat de reactie een collegiale reactie vanwege de Vlaamse Executieve geweest is. Ik verwijs terug naar punt 2 voor wat de genomen maatregelen betreft.

4. Door het Ministerie van Openbare Werken werden verschillende alternatieven onderzocht. De vóór- en nadelen en de technische uitvoerbaarheid werden nagegaan onder meer met behulp van de diensten van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout.

Voor meer detailinformatie terzake bijvoorbeeld inzage van de studies en hun resultaten moet ik het geachte lid verwijzen naar de heer Minister van Openbare Werken.

Vraag nr. 190

van 24 juni 1987

van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Gewestplannen — Inherzieningstelling

De wet van 29 maart 1962 en wijzigingen houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wijdt in hoofdstuk III een rubriek aan de gewestplannen.

In de bescheiden die de wetgeving op dat stuk voorafgaan, werd duidelijk gesteld dat de gewestplannen termijngebonden zijn. Concreet tien jaar na de koninklijke goedkeuring van deze plannen stellen wij vast dat de gemeentebesturen via ontwerp-Bijzondere Plannen van Aanleg pogen hun gemeentelijke inzichten te realiseren. Ik stel vast dat sommige van dergelijke initiatieven geschieden „à la carte”. Ik bedoel hiermee dat in vele gevallen particuliere initiatieven doorgedrukt worden bij de gemeentelijke mandatarissen. Ontwerp-BPA's worden ingediend die gedeeltelijk of volledig afwijken van de bij koninklijk besluit goedgekeurde gewestplannen. Ter illustratie een voorbeeld uit de praktijk : KMO's kopen gronden gelegen in een agrarisch gebied, waarna door de bevoegde overheid een ontwerp-BPA, wordt overgemaakt, dat afwijkt van het bij koninklijk besluit goedgekeurde gewestplan en er wordt een zonerings vooropgesteld als ambachtelijk gebied. Het is duidelijk dat dergelijke handelwijze indruist tegen de geest van de wet, namelijk stedenbouw van het grote naar het kleine (streekplan — gewestplan — APA — BPA — verkavelingsplan).

Een bijkomend probleem stelt zich door het feit dat de aard van de zonerings, de facto, een invloed heeft op de waarde van dergelijke onbebouwde onroerende goederen.

Heeft de heer Gemeenschapsminister het inzicht op korte, subsidiairlijk middellange termijn, de gewestplannen in herziening te stellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen. De termijngebondenheid van de gewestplannen staat nergens in de stedenbouwwet vermeld. De gewestplannen kunnen immers overeenkomstig artikel 43 steeds gewijzigd worden na herziening wanneer de noodzaak daartoe voorhanden is. Toen Minister De Saeger halverwege de zestiger jaren het opmaken van de gewestplannen aankondigde, gaf hij als intentie mede dat tegen 1970 alle gewestplannen van het land zouden vastgesteld zijn, gebaseerd op prognoses voor de behoeften tussen 1970 en 1980. Hij voegde daarbij aan toe dat een herziening na 10 jaar in het vooruitzicht gesteld werd. In werkelijkheid zijn de gewestplannen van Vlaanderen vastgesteld geworden tussen 1976 en 1981, zodat de tijdshorizon diende herlegd te worden.

Onderzoek wijst uit dat de voorzieningen op de gewestplannen in hun globaliteit ruimschoots tegemoetkomen aan de vraag naar de daartoe vereiste ruimte. Daarom heb ik in het regeerakkoord onderschreven de gewestplannen niet in herziening te stellen.

Alleen wanneer rechtsherstel en dwingende objectief motiveerbare omstandigheden ons daartoe nopen, stelt de Vlaamse Executieve deelgebieden van de gewestplannen in herziening die de economie van het geheel niet in het gedrang brengen.

In strijd met wat het geachte lid blijkt voorop te stellen, komt het juist aan de gemeente toe haar inzichten, planning en ruimtelijke ordening concreet gestalte te geven in de gemeentelijke plannen van aanleg.

Deze plannen kunnen en mogen, zoals de wet het stelt, desnoods afwijken van de gewestplannen. De Raad van State heeft in een advies d.d. 20 december 1983 aan mijn achtbare voorganger de marges aangegeven waarbinnen er van de gewestplannen afgeweken mag worden. Dit systeem van bijstelling brengt aldus de in de wet voorziene hiërarchie van de plannen niet in het gedrang, integendeel.

Vraag nr. 193

van 1 juli 1987

van de heer A. DE BEUL

Natuurgebied Galgenschuur — Inplanting containerterminal

Op onze vraag van 31 maart 1987 nr. 117 antwoordde u op verschillende deelvragen niet. Intussen schrapt de Vlaamse Executieve het Galgenschuur als „wetland”. Uw diensten (AROL) adviseerde de aanleg van een containerterminal in het Galgenschuur negatief.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Uit uw antwoord blijkt dat de principiële goedkeuring van de Vlaamse Executieve geen enkele juridische waarde heeft. De voorbarige uitspraken van

de Executieve doen volledig afbreuk aan de te volgen procedure in verband met het in herziening stellen van gewestplannen. Immers, hoe kan men een principiële goedkeuring geven, zonder dat het gewestplan dat hiermee in strijd is, herzien is? Is dit niet duidelijk anticiperen op een wettelijk vastgelegde procedure?

2. Het advies van uw diensten, AROL, was negatief voor de inplanting van een containerterminal. In antwoord op onze vraag, stelt u dat het advies van AROL niet werd genegeerd. Het werd immers in het dossier van de Vlaamse Executieve opgenomen. Hoe hebt u het advies van uw administratie in de Executieve verdedigd?
3. Als Gemeenschapsminister, verantwoordelijk voor de ruimtelijke ordening, zou u de ruimtelijke ordening als facetbeleid in dit dossier moeten verdedigd hebben. Uit de behandeling van het dossier van de containerterminal blijkt dat het sectorbeleid het duidelijk haalt van het facetbeleid. Het advies van AROL, dat een facetmatige afweging inhield, werd genegeerd. Hoe verklaart u dit en waarom heeft een sectorbelang duidelijk voorrang gekregen op de facetmatige afweging?
4. Hebt u het advies van AROL aanvaard? Op welke argumenten steunt u zich om de facetmatige afweging door uw administratie te verwerpen?
5. Uit het niet beantwoorden van onze vraag of u persoonlijk het standpunt van uw administratie hebt verdedigd, mogen we afleiden dat u voor de inplanting van het Galgenschoor hebt gestemd. Welke argumenten speelden daarbij en hoe zwaar woog de ruimtelijke ordening bij deze overweging?
6. U stelt dat naast planologische ook economische en sociale aspecten van het project in overweging werden genomen. Uit andere bronnen bleek dat het vooral nautische redenen de inplanting bepaalden. Kan u ons meedelen welke sociale aspecten u hebben doen kiezen voor deze inplanting?

Antwoord

1. Ik zie geen tegenstrijdigheid tussen een principiële stellingname en de te volgen procedure bij een al dan niet gedeeltelijke inherzieningstelling van een gewestplan.
Deze stellingname drukt enkel de wil uit om via de wettelijk voorziene procedures het wettelijk kader te scheppen om zonodig en indien het verloop van de procedure dit toelaat tot concrete acties over te gaan, bijvoorbeeld het afgeven van een bouwvergunning.
2. Zoals ik reeds antwoordde naar aanleiding van vraag 117 werd het advies van AROL integraal in het dossier dat aan de Executieve werd voorgelegd opgenomen. Ik ben van mening dat ik als Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening niet verplicht ben een gunstig advies van mijn administratie te beamen noch van een ongunstig advies zonder meer te moeten verdedigen.
3. Uit de behandeling van het dossier blijkt alleen maar dat facetbeleid en sectorbeleid niet noodzake-

lijk in tegenstrijd met elkaar hoeven te zijn, maar daar waar mogelijk in overeenstemming kunnen gebracht worden, wat hier gebeurde. Ik herhaal nogmaals dat het advies van AROL niet genegeerd werd. Ik kan alleen stellen dat het facetmatige van dit advies op geen enkele wijze met het sectorbelang rekening hield.

4. Als u onder punt 3 stelt dat het advies van AROL genegeerd werd zie ik de betekenis niet van dit punt 4 waar u vraagt of het advies van AROL aanvaard werd. Dit is eenzelfde vraag. Derhalve verwijs ik naar punt 3. De facetmatige afweging van de administratie werd niet „verworpen”.
De collegiale beslissing van de Vlaamse Executieve is genomen na afwegen van alle voor- en nadelen en na overweging van alle uitgebrachte adviezen onder meer dit advies van AROL.
5. De overwegingen van ruimtelijke aard hebben bij het totstandkomen van de beslissing van de Executieve evenveel „gewicht” gekregen als deze op gebied van bescherming als landschap, van erkenning als Natuurreservaat en van onderdeel van gebied opgenomen in de conventie van Ramsar.
6. Voor dergelijke inplantingen is het niet meer dan logisch dat nautische redenen van doorslaggevende aard zijn. Indien men dergelijke kade bouwt moet ze ook optimaal, binnen de technische mogelijkheden en met het minimum aan technische risico's kunnen functioneren.
Wanneer ik zei dat ook economische en sociale aspecten werden in overweging genomen bedoel ik daarmee het socio-economisch gebeuren in de breedste zin van dit begrip.

**Vraag nr. 195
van 2 juli 1987
van de heer M. DIDDEN**

Herziening gewestplannen — Bescherming leefbaarheid en toekomst kleine woonkernen

De gewestplannen werden bij hun goedkeuring veelal geconcentreerd voor een periode van 10 jaar. In het algemeen is deze termijn ruim overschreden. Tot op heden werd geen enkel gewestplan in herziening gesteld. Nochtans dringen zich bepaalde herwaarderdingen op. Onder meer stelt zich in Zuid-Limburg, dit wil zeggen voor het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren, het concrete probleem dat kleine kerkdorpen als afzonderlijke leefgemeenschappen geen enkele leefbaarheid en toekomstperspectieven meer behouden indien de gewestplannen ter zake niet enige aanpassing bekomen. Op deze wijze dreigt onder meer dit gebied terecht te komen in de toestand van onbewoonbaarheid.

Mag ik vragen welke beslissingen u ter zake zult nemen om de leefbaarheid en de toekomstperspectieven van kleine woonkernen te verzekeren? Tevens had ik graag vernomen welke de concrete beleidsintenties zijn met betrekking tot de gewestplannen en de planning via de ruimtelijke ordening in het algemeen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen :

De kleine kerkdorpen in Zuid-Limburg zijn in het **gewestplan S t . -Truiden-Tongeren** aangegeven als landelijk woongebied. Binnen de perimeter van het landelijk woongebied is in de meeste gevallen voldoende ruimte, om de eigen behoefte aan woningbouw te realiseren en het patrimonium in stand te houden, alsook om andere voorzieningen voor de lokale gemeenschap een plaats te geven, ook al zijn reeds 10 jaar verlopen sinds het koninklijk besluit van het gewestplan. De concrete problemen van leefbaarheid worden echter niet in de eerste plaats gedetermineerd door ruimtegebrek in deze kernen maar zijn afhankelijk van tal van andere sociaal-economische factoren die bepalend zijn voor het voorzieningenniveau, de bereikbaarheid, de **bevolkingsevolutie** en de emigratie.

Maatregelen om de toekomstperspectieven van deze kernen duidelijker te stellen en te begeleiden liggen dan ook in de eerste plaats in de socio-economische sfeer. Ruimtelijke voorzieningen in de gewestplannen zijn daarbij slechts randvoorwaarden. Een herziening van het gewestplan in zijn globaliteit dringt zich op dit vlak niet op.

Daarenboven mag niet vergeten worden dat de gemeente bij middel van **BPA's** of van een APA zijn planning en ruimtelijke ordening een eigen gestalte kan geven, eigen accenten kan leggen en tegemoet kan komen aan de specifieke plaatselijke noden en behoeften, desnoods in afwijking van het gewestplan.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 63
van 14 mei 1987
van de heer J. BOSMANS**

Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen — Afdeling Mode

Ik verneem dat aan hogervermelde inrichting de extravagante strekking zo dominerend is dat de meer klassiek gerichte optie weinig of niet meer aan bod komt. Het zou bovendien zo zijn dat bepaalde leraars deze extravagantie zelfs op hun dagdagelijkse kleding en opmaak overdragen. Dit heeft uiteraard tot gevolg dat leerlingen die meer klassiek geschoold zijn benadeeld worden in hun ontwerpen. Bovendien is het niet denkbeeldig dat de toekomstige stylisten — omwille van hun extravagante opleiding — geen werkterrein zullen vinden in het Nederlandstalig landsgedeelte.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** in dit verband :

1. of bovenvermelde situatie met de werkelijkheid strookt ;
2. voor zover het antwoord op bovenvermelde vraag bevestigend zou zijn of de heer Minister dan niet van oordeel is dat de klassieke richting dringend meer aan bod moet komen ;
3. of het niet passend is, dat de leraars — leraressen

erop gewezen worden dat zijzelf in alle opzichten het voorbeeld moeten geven en dat zij geenszins gerechtigd zijn een bepaalde optie à priori uit te sluiten.

Aanvullend antwoord

Als aanvullend antwoord op zijn vraag, zoals overigens in het vooruitzicht gesteld in de laatste alinea van mijn eerste antwoord, geef ik het geachte lid hierbij een overzicht van de tewerkstelling van de afgestudeerden van de mode-afdeling in de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen, weergegeven vanaf het schooljaar 1982 - 1983 :

— Afgestudeerden 1982-1983

Pieter Coene :

- Na zijn studies : 2 jaar Go-on Sportswear.
- Parijs : Comme des Garçons.
- Maart 1987 : Winnaar Gouden Spoel, ingericht door ITCB met buitenlandse en binnenlandse jury's — collectie gerealiseerd met de Belgische fabrikanten.

Kathleen Misotten :

- Werk voor privé-klanten — eigen ontwerp.
- Heeft eigen zaak.

Kaat Tilley :

- Heeft verschillende collecties gemaakt met fabrikanten.
- Laureaat van Gouden Spoel 1987.
Haar collectie van Gouden Spoel wordt in productie genomen door Dumaulnes (Belgisch fabriek).
- Werd als Belgische afgevaardigde gekozen om in Monte Carlo het linnen te vertegenwoordigen als jonge createur.
- Heeft eigen zaak.
- Zal deelnemen aan de beurzen van Londen.

— Afgestudeerden 1983-1984

Jan Baets :

- Leraar aan de Stedelijke Academie te St.-Niklaas en te Gent.

Paul Engels :

- Werkzaam in theatermilieus, namelijk Jan Fabre.

Erik Janssens :

- Werkzaam als enige mode-illustrator in België.
- Werkt tendenzen uit voor beurzen — voorstelling stoffen ;
- Heeft ook buitenlandse klanten vb. : Fashion (door Gianni Bertasso) .

Liets Etienne :

- Verschillende collecties — assistentie bij Marc Bohan voor de Haute Couture.
- Nu werkzaam voor Dior P.A.B. als 2de stylist.

Nadien Prues :

- Werkzaam te Milaan bij Errevno.
- Begonnen als 3de styliste en nu reeds 1ste styliste naast Giorgio Armani.
Damescollectie — stofkeuze — schoenen — accessoires enz.

Van de Wiele Griet :

- Eigen collectie en eigen zaak.
- Neemt deel aan vele modemanifestaties in België.
- Collectie badpakken.

Mieke Vanneste :

- Na de studies : gewerkt voor M. d'Hollander.
- Werkzaam voor Gruno en Chardin : leder.

Marijke Holla :

- 2 collecties in groepsverband bij Go-on.
- Vertrek naar Spanje waar zij 1ste styliste is voor een totale collectie Sportswear.

Alden Misolas :

- Stylist voor verschillende Belgische fabrikanten.

- Afgestudeerden 1984-1985

Koenraad Bolssens :

- Verschillende contacten in USA.
- Pulls Calvin Klein — Perry Ellis.
- Laureaat Gouden Spool 1987.
- Collectie gemaakt met Belgische fabrikanten.
- Winnaar Wedstrijd Internationaal Toyobo.
- Swatch België.
- Collectie in opdracht van Toyobo-Japan.

Hilde Maton :

- Werkzaam in Italië — Milaan — Artioli:
- 1ste styliste voor Malisy.

Nellie Nooren :

- Styliste voor kinderkollektie (2 seizoenen Becopa).
- Kindercollectie Gent — Firma Vlerick.
- Freelance Styling voor Flair.
- Melvin hemden Bruxelles Freelance.
- Contact 3 Suisses — Mayerling.

Caroline Van den Balck :

- Na de studies naar Parijs.

Caterine Van den Bussche :

- Freelance collecties.
- Kinderkleding Becopa.
- Styling voor fotograaf Pavel Czermak.

- Afgestudeerden 1985-1986

Martine Claessens :

- Collecties Prona Moda.
- Reizen naar Italië.

Karin De Buysere :

- Werkt thuis voort aan de collectie.

Gabriëlle de Hasque :

- Sollicitatie te Parijs bij Cardin.

Carine De Meuleneere :

- Lerares in het Stedelijk Secundair Kunstinstituut te Gent.
- Freelance styliste.

Sabine Devriendt :

- Werkzaam in Italië — Milaan bij Caludio La Viola — onmiddellijk aangenomen.

Ann Goormachtigh :

- Werkzaam Italië — Milaan bij Malisy — Artioli samen met Hilde Maton — zijn zeer tevreden.

Catherine Vervenne :

- Kinderkleding Kid.
- Werkzaam bij Hamelinck.

Uit wat voorafgaat, blijkt zonder meer dat niet alleen de tewerkstellingskansen van de afgestudeerden van de bewuste afdeling op zijn minst optimaal zijn te noemen, maar tevens dat het hoog kwaliteitsniveau ervan in binnen- en buitenland tenvolle gewaardeerd en geëerd wordt ; op dit ogenblik werden bij wijze van voorbeeld reeds twee werkaanbiedingen uit Japan en één vanuit Italië gedaan voor studenten-stylisten die aan hun eindwerk bezig zijn.

Vraag nr. 70

van 3 juni 1987

van de heer P. BREYNE

Middenstandsvorming — Reconversiegebieden

In het raam van het reconversiebeleid voor de 3 erkende ontwikkelingsgewesten werden onlangs de aldaar gevestigde vormingscentra uitgenodigd een aantal supplementaire cursussen „ondernemersopleiding” in te richten.

In dit verband zou ik u oprecht dank weten voor een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de gehanteerde „interne verdeelsleutel” die onder meer ertoe geleid heeft dat de 2 centra uit de Westhoek samen slechts 1/8 van de supplementaire cursussen toegewezen krijgen, terwijl bijvoorbeeld in de Kempen 1 centrum, dat kleiner is dan ieder van de in de Westhoek gevestigde centra, 4x zoveel supplementaire cursussen als voornoemde centra afzonderlijk kan inrichten ?
2. Waarom wordt zogenaamde hoogtechnologische uitrusting slechts met 50 % betoelaagd, terwijl deze mijn inziens bij prioriteit zou moeten kunnen ter beschikking gesteld worden in opleidingscentra die gevestigd zijn in reconversiegebieden waar met het oog op deze industriële reconversie een T-zone werd ingeplant ?

Antwoord

1. Als antwoord op zijn eerste vraag heb ik de eer geachte lid te laten weten dat als „interne verdeelsleutel” tussen de 3 erkende ontwikkelingsgewesten werd aanvaard door de Raad van Beheer van het Instituut voor Voortdurende Vorming in de Middenstand :
  - 1/8 in de Westhoek
  - 2/8 in het arrondissement Turnhout
  - 5/8 in de provincie Limburg.
 Hierbij werd vooral rekening gehouden met het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen. Er dient wel opgemerkt te worden dat deze sleutel slechts werd gehanteerd voor de supplementaire cursussen in het kader van het reconversiebeleid. Er worden immers nog andere supplementaire cursussen voorzien, toe te wijzen volgens de gewone reglementering.
2. Als antwoord op zijn tweede vraag heb ik de eer

het geachte lid te laten weten dat het hier een betoelaging betreft, die om technische redenen nu slechts kan uitgekeerd worden, maar die reeds enige tijd geleden werd toegezegd aan de centra.

Deze betoelaging staat dus niet rechtstreeks in verband met het reconversiebeleid.

Voor deze betoelaging wordt de voormelde „interne verdeelsleutel” echter niet gehanteerd.

Vraag nr. 71
van 3 juni 1987
van de heer P. TANT

Kredieten NEWO – Laattijdige uitbetaling „bijzondere toelage voor onderzoek 1985” en maatregelen

De basistoelage voor het NEWO/FNRS bedraagt 4,44 % van de werkingskredieten der zes volledige universiteiten.

Deze worden tussen beiden verdeeld op basis van het aantal gediplomeerden 2° cyclus van de Belgische nationaliteit. Deze sleutel bedraagt op dit moment : 56 % Nederlandstaligen – 44 % Franstaligen.

In 1985 besluit Minister Maystadt een extra inspanning te doen voor het basisonderzoek en kent een extra bijlage toe van 200 miljoen frank, te verdelen volgens de geldende verdeelsleutel. In 1986 en 1987 wordt dit plan door Minister Verhofstadt verdergezet met 20 miljoen frank extra bijdrage per jaar boven het bedrag van 1985 dat recurrent is.

Dus diende het NEWO in 1985 te ontvangen : 507600.000 frank gewone toelage en 112 miljoen frank bijzondere toelage voor onderzoek. Deze bijzondere toelage voor 1985 werd slechts op 2 december 1986 gestort en bedroeg bovendien slechts 108 miljoen frank, hetzij een tekort van 4 miljoen frank dat tot op heden nog nergens terug te vinden is.

Graag hadden we dan ook van de Minister vernomen :

1. of hij ook niet van oordeel is dat „de bijzondere toelage voor onderzoek – 1985” zeer laat werd doorgestort (namelijk op 2 december 1986) ? Wat daarvan de reden dan wel moge geweest zijn ?
2. Of hij ervan op de hoogte is dat er 4 miljoen frank te weinig werd gestort en welke maatregelen hij dienaangaande zal nemen ?
3. Of het tegoed alsnog zal gestort worden aan het NEWO ?

Antwoord

1. De bijzondere toelage t.b.v. het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek werd voorzien in uitvoering van het zogenaamde inhaalplan. De toelage voor het jaar 1985 werd pas in 1986 door de nationale Regering doorgestort aan de Gemeenschappen, zonder dat deze beslissing evenwel aan de Gemeenschappen werd betekend. Het heeft derhalve heel wat „speurwerk” gekost na te gaan of deze kredieten inderdaad werden overgeheveld.

Het toelagesbesluit werd op 10.07.1986 aan het ad-

vies van de Inspectie van Financiën voorgelegd. Het werd voor akkoord voorgelegd aan de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting op 18.07.1986 en door mij ondertekend op 06.08.1986. De toelage werd op 08.09.1987 door de bevoegde administratie voor vastlegging en uitbetaling overgemaakt aan de Administratie voor Financiën en Begroting. Zij werd op 15.10.1986 in vereffening gesteld.

2. Uiteraard is het mij niet onopgemerkt gebleven dat, van de 112 miljoen frank waarop de Vlaamse Gemeenschap recht heeft, slechts 108 miljoen frank door de nationale Regering werden doorgestort. Reeds herhaaldelijk werd bij de nationale overheid aangedrongen het resterende saldo te vereffenen. Indien op korte termijn geen gevolg aan onze vragen wordt gegeven, zal ik de zaak bij het Overlegcomité Regering-Executieven aanhangig maken.
3. Zodra de desbetreffende middelen naar de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen, zal het tegoed van 4 miljoen frank alsnog gestort worden.

Vraag nr. 72
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen – Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een globaal antwoord op deze vraag zal verstrekken.

Vraag nr. 73
van 15 juni 1987
van de heer M. OLIVIER

Studietoelagen — Evolutie van de inkomens-criteria, aantal goedgekeurde en geweigerde dossiers in de afgelopen 5 jaar, effect van de „verstrenging” van het inkomens-criterium

In de afgelopen jaren zijn herhaaldelijk wijzigingen aangebracht aan de wettelijke beschikkingen betreffende de studietoelagen voor secundair en hoger onderwijs. De meest recente dateert van 29 oktober 1986 „Besluit van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogensgrenzen van de kandidaten voor een studietoelage en van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs”. Het huidige inkomens-criterium is : de gezamenlijke netto-inkomsten vermindert met de aftrekbare lasten vermeld onder artikel 71, § 1-2°, 3° en 11° van het Wetboek van inkomensbelastingen en onder artikel 38 van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen.

Ik had graag het effect van deze en andere reglementeringswijzigingen geëvalueerd.

Zou de geachte Gemeenschapsminister mij kunnen meedelen :

1. over de laatste 5 jaren (het huidige schooljaar inbegrepen) het aantal ingediende dossiers voor secundair en hoger onderwijs ;
2. over de laatste 5 jaren (het huidig schooljaar inbegrepen) het aantal geweigerde aanvragen voor secundair en hoger onderwijs ;
3. over de laatste 5 jaren (het huidige schooljaar inbegrepen) het aantal goedgekeurde aanvragen, verdeeld naar grootte van de toegekende toelage ;
4. over de laatste 5 jaren het aantal goedgekeurde aanvragen naargelang de inkomenscategorie waartoe de kandidaten behoren ;
5. de evolutie van de toegestane inkomensgrenzen in de afgelopen 6 jaren (huidig schooljaar inbegrepen) ;
6. de evolutie van de gemiddelde studietoelage (secundair en hoger onderwijs) in de afgelopen 5 jaar.

Heeft de Minister zelf een zicht op de weerslag van de recente wijziging van het inkomens-criterium 29.10.1986 ? Met andere woorden hoeveel aanvragen zijn geweigerd op basis van deze „verstrenging” van het inkomens-criterium ?

Antwoord

Gelet op de omvang van het antwoord werd het rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

**P. DEPREZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN**

Vraag nr. 39
van 11 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Maaseik — Werkzaamheden aan Bosbeek in beschermd landschap

Op dit ogenblik worden er werken uitgevoerd aan de Bosbeek te Maaseik ondanks het feit dat deze beek gelegen is in een natuurgebied en beschermd als dusdanig bij ministerieel besluit van 28 maart 1985.

Kan de Minister me meedelen of voor deze werkzaamheden contact werd opgenomen met het Bestuur voor Monumenten en Landschappen.

Welke criteria rechtvaardigen zulke ingreep in een beschermd natuurgebied ?

Welke stappen zal de Minister ondernemen om deze inbreuk ongedaan te maken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de werken die sedert de maand februari 1987 aan de Bosbeek in Maaseik stroomopwaarts de Wurfeldermolen worden uitgevoerd in het kader van de gewone onderhouds-, ruimings- en herstellingswerken, dringende onderhoudswerken betreffen. Deze werken, die trouwens mede op verzoek van het stadsbestuur van Maaseik worden uitgevoerd, zijn nodig om verdere overstroming van de weidegronden langsheen deze waterloop te voorkomen en om de bressen in de dijk van de Bosbeek te herstellen of om verdere doorbraak te vermijden. Ik merk op dat aldaar frequent dijkdoorbraken voorkomen door de bestendige opstuwing van de Wurfeldermolen, door de aanwezigheid van muskusratten en door de onvoldoende breedte van de dijk die dan nog uit zandig materiaal bestaat.

De werken behelzen een grondruiming van een vak van de Bosbeek stroomopwaarts van de Wurfeldermolen over een lengte van ongeveer 3.000 m en het plaatsen van schanskorven, beperkt tot de buitenbochten op de linkeroever over een totale lengte van 250 m, met volledig behoud van de meanders. Deze schanskorven worden afgedekt met teelaarde die opnieuw ingezaaid wordt ; door het gebruik van schanskorven wordt trouwens het vervoer van grote hoeveelheden grond voor de heraanvulling van de uitgespoelde buitenbochten op de linkeroever vermeden.

Gelet op de dringendheid en de aard der werken werd voorafgaandelijk aan de werken geen contact opgenomen met het Bestuur voor Monumenten en Landschapszorg. Wel heeft de uitvoerende dienst op 12 mei 1987 een toelichtende nota over deze werken aan het voornoemde Bestuur toegestuurd. Het komt mij ten slotte voor dat, aangezien het hier om instandhoudingswerken gaat die overeenkomstig artikel 2 van het besluit van 28 maart 1985 van de Gemeenschapsminister van Cultuur, houdende bescherming als landschap van

„Het natuurgebied rond de Bosbeek”, noch verboden zijn, noch aan de voorafgaandelijke en schriftelijke toestemming van de bevoegde Gemeenschapsminister dienden onderworpen te worden, er geen inbreuk op dit besluit werd gepleegd.

Vraag nr. 40
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen; eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?
4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat

- geen diensten die tot het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap behoren onder mijn bevoegdheid ressorteren ;
- mijn administratie alleen uit het **Commissariaat-generaal** voor de Internationale Samenwerking bestaat.

Aan mijn administratie heb ik opdracht gegeven de bepalingen van het KB van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen na te leven. Die naleving houdt in dat alle voor de eerbiediging van het besluit nodige maatregelen voor 1 september 1987 getroffen zullen zijn.

Vraag nr. 42
van 3 juli 1987
van de heer A. DE BEUL

Nationale Commissie van de Unesco — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Nationale Commissie van de Unesco worden aangeduid.

Tevens wens ik te vernemen of bij de aanduiding van deze vertegenwoordiging rekening werd gehouden met de toepassing van de Cultuurpactwet.

Tenslotte gelieve de Minister mij de namen kenbaar te maken van de huidige vertegenwoordigers van onze gemeenschap in de Nationale Commissie van de Unesco met opgave van de functies die zij er eventueel bekleden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Belgische Nationale Commissie van de Unesco werd opgericht bij Regentsbesluit van 1 juli 1948, gewijzigd door :

- het koninklijk besluit van 5 december 1951, tot uitbreiding van de samenstelling van de Commissie ;
- het koninklijk besluit van 14 oktober 1952 houdende oprichting van gespecialiseerde commissies ;
- het koninklijk besluit van 15 februari 1954 tot wijziging der inrichting van het bureau en der samenstelling van de Commissie ;
- het koninklijk besluit van 4 juni 1955 tot vaststelling van de duur van het mandaat bekleed in de Commissie door de Secretaris-generaal van het Ministerie van Openbaar Onderwijs ;
- het koninklijk besluit van 26 juli 1974 houdende lokalisatie van het Secretariaat van de Nationale Commissie van de Unesco in het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Deze besluiten werden nooit aangepast aan de regionale structuren, zoals voorzien in de grondwetsherziening van 1980 en in de wetten van 8 en 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

In de praktijk wordt de Vlaamse Gemeenschap in de Nationale Unesco-Commissie de facto vertegenwoordigd door :

- Mevrouw D. Verstraeten, Commissaris-generaal ' Commissariaat-generaal voor de Internationale Samenwerking
- De Heer J. Kerremans, Kabinetschef van de Gemeenschapsminister van Cultuur

— De heer E. De Rijck, Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

of hun vertegenwoordiger.

Behoudens hun lidmaatschap als dusdanig, bekleden bovenvermelde personen geen functie in de Nationale Unesco-Commissie. Zij zetelen hierin op basis van de functie die zij uitoefenen in de Vlaamse Gemeenschap.

Met het oog op zijn vraag naar de toepassing van de Cultuurpactwet, kan het geachte lid hierna de lijst met de namen, adressen en functies van de Nederlandstalige leden van de Nationale Unesco-Commissie vinden :

- De heer Kabinetschef van de heer Minister van Buitenlandse Betrekkingen, Quatre Brasstraat 2, 1000 Brussel.
- De heer Kabinetschef van de Heer Minister van Onderwijs, Rijksadministratief Centrum, Arcadengebouw — 6de verdieping, 1010 Brussel.
- De heer Kabinetschef van de Heer Gemeenschapsminister van Cultuur, Kunstlaan 46, 1040 Brussel.
- De heer Secretaris-generaal van het Ministerie van Onderwijs, Rijksadministratief Centrum, Arcadengebouw — 4de verdieping, 1010 Brussel.
- De heer Secretaris-generaal van het Ministerie voor Programmatie en Wetenschapsbeleid, Wetenschapstraat 8, 1040 Brussel.
- De heer Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Palmerstonlaan 6-8, 1040 Brussel.
- Mevrouw de Commissaris-generaal, Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking, Trierstraat 100, 1040 Brussel.
- De heer Rector van de VUB, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.
- De heer Rector van de KUL, Naamsestraat 22, 3000 Leuven.
- De heer Rector van de Universitaire Faculteit St. Aloysius, Vrijheidslaan 17, 1080 Brussel.
- De heer Rector van de RUG, St. Pietersnieuwstraat 25, 9000 Gent.
- De heer Rector van de UIA, Universiteitsplein 1, 2610 Wilrijk.
- De heer Rector van de LUC, Universitaire Campus, 3810 Diepenbeek.
- De heer Hoofdconservator van de Koninklijke Bibliotheek, Keizerslaan 1, 1000 Brussel.
- De heer Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Wetstraat 70, 1040 Brussel.
- De heer Directeur-generaal van de Gemeenschappelijk Diensten voor Onderwijs, Koningstraat 138, 1000 Brussel.
- De heer Administrateur-generaal van de B.R.T., A. Reyerslaan 52, 1040 Brussel.

- De heer Inspecteur-generaal van het Secundair Onderwijs, Koningsstraat 138, 1000 Brussel.
- De heer Voorzitter van Feduc, p.a. / Farazijnstraat 32, 8458 Koksijde/Oostduinkerke.
- De heer Ondervoorzitter van de Belgische Kamer van Vertalers en Tolken, Provencewandelwegen 17, 1140 Brussel.
- De heer Directeur-generaal van het Koninklijk Instituut voor Internationale Betrekkingen, Kroonlaan 88, 1050 Brussel.
- Mevrouw N. Sybesma-Knol, Voorzitter van de Vereniging voor de Verenigde Naties, Smaragdlaan 15, 1640 St.-Genesius-Rode.
- De heer Marcel Claeys, Directeur-generaal van het Gebouwenfonds, Jacques de Lalaingstraat 25, 1040 Brussel.
- Prof. Dr. R. Paepe, VUB, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.
- Prof. Raymaekers, Universitaire Faculteit St. Aloysius, Vrijheidslaan 17, 1080 Brussel.
- Prof. H. Van Daele, RUG, Bartsoenkaai 3, 9000 Gent.
- Mevrouw W. Martens, Guimardstraat 5, 1040 Brussel.
- De heer E. Van Buynder, Adjunct-Commissaris-Generaal, Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking, Trierstraat 100, 1040 Brussel.
- De heer B. Otte, p.a. Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking, Trierstraat 100, 1040 Brussel.
- De heer A. Hacquaert, Ondervoorzitter Nationale Unesco-Commissie, Vaderlandsestraat 47, 9000 Gent.
- De heer J. Maja, Secretaris-Generaal van de Nationale Unesco-Commissie, Quatre Brasstraat 2, 1000 Brussel.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 161
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Werken in het beschermd landschap Wijngaardberg (Rotselaar- Wezemaal) — Naleving beschermingsbesluit van 21 november 1977

De Wijngaardberg (Rotselaar-Wezemaal) werd bij besluit van 21 november 1977 als landschap beschermd. Een 60 jaar geleden werd een heiligenbeeld (RK) opgericht. Dit beeld en daarbij horende grond werd eigendom van de kerkfabriek. Uit persberichten blijkt dat aan dit beeld en de omgeving werken zullen uitgevoerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn uw diensten in kennis gesteld van de geplande werken ? Welk advies gaven uw diensten ?
2. Meent u niet dat herstelling op deze plaats niet wenselijk is en dat in de mate van het mogelijke voor een andere inplantingsplaats moet gezorgd worden ?
3. Vermits men de onmiddellijk omgeving wenst te beplanten, is een advies van uw diensten noodzakelijk. Welke richtlijnen werden er ten aanzien van deze geplande beplantingen gegeven ?
4. Indien geen advies werd gevraagd of gegeven, welke stappen zal u zetten om het beschermingsbesluit integraal te doen naleven ?

Aanvullend antwoord

In antwoord op zijn hoger genoemde vraag, deelde ik het geachte lid mede dat ik mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen zou gelasten met een bijkomend onderzoek. Uit dit onderzoek blijkt thans wat volgt.

Bij mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen werd geen aanvraag ingediend tot uitvoering van werken binnen de perimeter van het gerangschikte landschap van de Wijngaardberg te Rotselaar.

Navraag bij het gemeentebestuur van Rotselaar leverde evenmin enige informatie op die zou kunnen wijzen op het voornemen tot het uitvoeren van werken in dit beschermde landschap.

Voor al wat nuttig is voeg ik hier nog aan toe dat op 2 oktober 1986 wel toelating werd gevraagd en verleend voor het aanbrengen van acht wegwijzers voor een wandelpad.

Vraag nr. 220
van 1 juni 1987
van mevrouw C. BOERAEVE-DERYCKE

Gemeentelijke Raad voor Cultuur — Samenstelling

Volgens het artikel 3 van het model van statuten van de Gemeentelijke Raad voor Cultuur en Culturele Vrijtijdsbesteding, is de algemene vergadering samengesteld uit stemgerechtigde en niet-stemgerechtigde leden.

Onder de niet stemgerechtigde leden worden onder andere vermeld onder B) : „Eén door elke politieke fractie van de gemeente aangewezen gemeenteraadslid”.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het desbetreffende aangewezen gemeenteraadslid (niet-stemgerechtigd lid van de algemene vergadering) gerechtigd is in de debatten van de algemene vergadering tussen te komen (uiteraard zonder stemrecht).

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mee

dat elk lid van de algemene vergadering (stemgerechtigd en niet-stemgerechtigd) gerechtigd is in de debatten tussen te komen.

Vraag nr. 221
van 1 juni 1987
van de heer G. CARDOEN

BRT — Berichtgeving over Centraal-Amerika

1. Op het BRT-radionieuws van zondagmorgen 17 mei werd een bericht over El Salvador uitgezonden. Gelieve me mee te delen welke de bron hiervan was.
2. Voor enkele weken werd door de BRT-radionieuwsdienst een interview uitgezonden met een terroristenleider uit El Salvador, Ruben Zamora.

Tijdens diezelfde week was de Minister van Buitenlandse Zaken van El Salvador op bezoek in ons land.

Werd er van hem een interview afgenomen over de toestand in zijn land ?

Antwoord

1. Het bericht over El Salvador, uitgezonden in het radionieuws van zondagmorgen 17 mei 1987, had als bron de internationale persagenschappen.
2. De radionieuwsdienst zou onlangs een interview hebben uitgezonden met de heer Ruben Zamora. Dat is correct. In de vraag wordt R. Zamora als terroristenleider bestempeld. In feite is hij voorzitter van het FDR, het Frente Democratico Revolucionario, dit is het overkoepelende politieke orgaan van het verzet in El Salvador.

Hij is daarin de vertegenwoordiger van de afgescheurde christen-democratische partij. Voordien was hij ex-leider van de oorspronkelijke christen-democratische partij van president Napoleon Duarte. Hij ging in het verzet uit protest tegen de politiek van diezelfde Duarte.

Ruben Zamora is tijdens zijn laatste bezoek aan ons land ondermeer ontvangen op het kabinet van Minister Tindemans en door André Louis, secretaris-generaal van de christen-democratische internationale. Het F.D.R. heeft een alliantie met de overkoepelende gewapende verzetsorganisatie FMLN (Frente Farabundo Marti de Liberacion Nacional). Het wordt voorgezeten door de sociaal-democraat Guillermo Ungo. Het heeft de uitdrukkelijke steun van de socialistische internationale.

Wat het bezoek van de Minister van Buitenlandse Zaken aan ons land betreft, was de radionieuwsdienst op geen enkele manier op de hoogte gebracht van het bezoek van de Salvadoriaanse Minister van Buitenlandse Zaken. Anders zou hij ongetwijfeld zijn geïnterviewd, net zoals dat eerder al herhaaldelijk gebeurde, ondermeer met president Duarte zelf en met de secretaris-generaal van de Salvadoriaanse christen-democratische partij, Morales Ehrlich, toen die op doorreis waren in ons land.

Vraag nr. 222
van 2 juni 1987
van mevrouw N. MAES

Beschermd landschap "De Maten" te Genk — Uitvoering vonnis

In het beschermd landschap „De Maten” te Genk werd gebouwd in overtreding. Door een vonnis werd de afbraak gevorderd. De Gemeenschap zou afbreken op kosten van de overtreder. De aannemers maken de prijs op voor slopingswerken.

Op gewelddadige wijze werden echter alle dossiers ontvreemd en de offertes meegenomen, klaarblijkelijk door een opzet van de overtreder-belanghebbende om uitvoering van het vonnis te verhinderen. Er werd klacht ingediend tegen onbekenden.

Welke maatregelen heeft de Gemeenschapsminister getroffen om de uitvoering van het vonnis te voltrekken en „De Maten” te herstellen in de oorspronkelijke toestand ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag aangaande het landschap „De Maten” te Genk, kan ik het geachte lid mededelen dat ik tot op heden geen maatregelen heb getroffen om het vonnis in deze zaak ten uitvoer te leggen. Na het incident waarover sprake in de vraag van het geachte lid, heb ik bij de bevoegde administraties het volledige dossier ter studie opgevraagd. Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal ik eerlang een beslissing nemen inzake de verdere afhandeling van deze aangelegenheid.

Vraag nr. 223
van 3 juni 1987
van de heer J. DE ROO

Decreet houdene erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen — Toepassing

Op basis van het decreet van 2 maart 1977, worden aan de landelijk georganiseerde sportverenigingen, basissubsidies, personeelssubsidies en werkingsubsidies toegekend.

Graag had ik in verband met de toepassing van dit decreet van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen gekregen.

1. Werden voor 1986 de in het decreet voorziene basistoelagen volledig uitbetaald ?
2. Zo neen, aan welk percentage van het bedrag voorzien in het decreet zijn deze basissubsidies uitbetaald ?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de uitbetaalde basistoelagen in 1986 ?
- .. Werd het aantal personeelsleden waarvoor subsidies werden toegekend in 1986, geplafonneerd ten opzichte van 1985 ?
- . Hoeveel bedraagt de stijging van het aantal gesub-

sidiëerde personeelsleden in 1986 ten opzichte van 1985 en over hoeveel verenigingen zijn deze personeelsleden gespreid ?

6. Werden de personeelstoelagen waarop de erkende verenigingen voor 1986 aanspraak konden maken volledig uitbetaald ?
7. Hoeveel bedragen voor 1986 de totale toegekende personeelstoelagen ?
8. Het decreet voorziet in 9 soorten werkingskosten van de verenigingen, die kunnen worden gesubsidieerd. Aan welk percentage werden in 1986 elk van deze werkingskosten, eventueel per categorie, gesubsidieerd ?
9. Welk is het totaal bedrag van de in 1986 toegekende werkingsubsidies ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De in het decreet voorziene basistoelagen werden voor 1986 volledig uitbetaald.
2. —
3. Het totale bedrag van de uitbetaalde basistoelagen in 1986 bedroeg 7.000.000,- frank.
4. Het aantal personeelsleden waarvoor subsidies werden toegekend in 1986 werd niet geplafonneerd ten opzichte van 1985.
5. In 1985 bedroeg het aantal gesubsidieerde personeelsleden 164 gespreid over 80 landelijk georganiseerde sportverenigingen. In 1986 bedroeg het aantal gesubsidieerde personeelsleden 170 gespreid over 79 landelijk georganiseerde sportverenigingen.
6. De personeelstoelagen waarop de erkende verenigingen voor 1986 aanspraak maakten werden volledig uitbetaald.
  - voor het eerste personeelslid 90-procent van het brutosalair van het personeelslid en het vakantiegeld vermeerderd met de bijdrage die de werkgever dient te storten bij toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen ;
  - voor het tweede personeelslid 75-procent van bedoeld bedrag ;
  - voor het derde personeelslid en de volgende personeelsleden 50-procent van bedoeld bedrag.
7. De totale toegekende personeelstoelagen voor 1986 bedroeg 78.836.800 frank.
8. Het decreet voorziet in 8 soorten werkingskosten van de verenigingen, die kunnen worden gesubsidieerd. Van de effectieve kosten wordt slechts 75 procent gesubsidieerd. Bovendien zijn er voor de verschillende uitgave-posten wettelijke (geïndexeerde) maxima ingesteld. Het tekort aan kredieten wordt procentueel in mindering gebracht op de uitgavepost verzekering. Op deze post werd voor 1986 slechts 23 procent van de decretale 75 procent uitbetaald.

9. De totale toegekende werkingskosten voor 1986 bedroeg 61.992.080 frank.

Vraag nr. 225
van 3 juni 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Sportactiviteiten voor gevangenen — Kredieten

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister, bevoegd voor het sportbeleid in Vlaanderen, welke initiatieven hij tot nog toe genomen heeft voor het stimuleren van sportactiviteiten voor gevangenen. Over welke kredieten beschikt de Minister voor het uitwerken van deze specifieke opdracht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat er geen kredieten voorzien zijn voor het stimuleren van sportactiviteiten voor gevangenen.

Uit informatie blijkt dat deze kredieten destijds, en wellicht nu nog, voorzien zijn bij de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Bestuur strafinrichtingen. Voor het jaar 1985 zou dit 800.000 frank bedragen hebben.

Vraag nr. 229
van 9 juni 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Franstalige opvoering van „ Coriolan ” van Shakespeare te Leuven — Maatregelen

Op 25 mei 1987 in de Stadsschouwburg te Leuven, werd Coriolan van William Shakespeare opgevoerd door het Théâtre National de Belgique (TNB). Niet in het Engels — of een Nederlandse vertaling ervan — maar in het Frans. Programma's (uitgezonderd een vijftal bladzijden met een schamele tekst in het Nederlands, duidelijk een vertaling uit het Frans) inclus. Een waar festijn voor wie in Leuven het Nederlands ervaart als een vernedering. En voor wie meent met Engelse literatuur te moeten kennismaken in het Frans..

Mogen wij van de Minister vernemen :

1. hoe kon het TNB dit cultuurmonstertje in een overheidsschouwburg aanbieden ; was dit in eigen beheer ; hoezo ?
2. Welke overheidsgelden — en hun oorsprong — werden hiervoor aangewend en welk was de bijdrage, direct of onrechtstreeks, van het Leuvense stadsbestuur ?
3. Welke maatregelen werden er getroffen om dergelijke uit het Engels vertaalde toneelwerken, uitgevoerd in het Frans in het hart van Vlaanderen, voortaan te mijden ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat het Théâtre Natio-

nal de Belgique inzake subsidiëring totaal afhankelijk is van de Franse Gemeenschap en helemaal geen toelagen ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap. Voor wat de kwestieuze opvoering in de Leuvense Stadsschouwburg betreft dient te worden gewezen op het feit dat het Théâtre National vanaf 1980 jaarlijks ongeveer 5 maal in deze schouwburg optreedt, zelf de zaal en de infrastructuur aan de gewone voorwaarden huurt. Voor de opvoering van „Coriolan” van Shakespeare op 25 mei laatstleden heeft het gezelschap 54.000 frank betaald.

Vanuit de Leuvense Stadsschouwburg wordt er toezicht op gehouden dat de aankondiging (bijvoorbeeld via affiches) ook in het Nederlands gebeurt. Er wordt tevens geëist dat in de programmabrochures een inlegblad met Nederlandse vertaling wordt bijgevoegd.

Vraag nr. 230
van 9 juni 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Algemene informatie op TV-BRT — Sportinformatie of sportgeweld

Het sportgeweld in onze maatschappij is een ware permanente bedreiging en de bestrijding — vooral het voorkomen via opvoeding en begeleiding — is onze zorg. Blijkbaar ook duidelijk de zorg van heel wat journalisten aangezien wij menen te mogen stellen dat sedert het Heizeldrama het sportgebeuren in regel veel minder agressief wordt verslagen of aangekondigd.

Vandaar onze grote verbazing te moeten vaststellen dat dezer dagen de BRT-TV in haar informatie van algemeen belang een autowedstrijd te Zolder aankondigt met beelden van een auto-ongeval tijdens een autowedstrijd. Welnu, deze beelden hebben hoegenaamd niets te maken met het sportgebeuren maar wel met ongevallen, die overal schering en inslag kunnen zijn. Helaas. Want indien de toeschouwer voor dit ongevalgebeuren naar de wedstrijden zou lopen, kan men deze wedstrijden dan maar beter opdoeken. Of is het sport mensen voor de leeuwen te gooien ? Dit keer door onze eigen staatszender.

Mogen wij van de Minister vernemen :

1. of deze spots door een op de welvoegelijkheid toezicht houdende commissie-of-zo worden nagekeken en zo ja, hoe het dan mogelijk is om reclame te maken voor ongevallen rond een sportgebeuren.
2. Menen de uitzenders of opdrachtgevers dat het autosportgebeuren meer volk trekt ingevolge ongevallen en zo ja, waar wacht men dan op om zowel deze publiciteit als die sport zelf te verbieden ?
3. Bestaan er inzake deze voorlichting van algemeen belang — welk belang hebben die spots ? — deontologische regels en hoe wordt daarop toegekeken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Een dergelijke commissie bestaat niet. De BRT kan

alleen nagaan of een spot, die in casu werd uitgezonden op verzoek van het gemeentebestuur van Heusden-Zolder, conform de vigerende wetgeving is. De instelling van een commissie wordt wel overwogen, om de BRT in geval van betwistingen of twijfel van advies te dienen.

2. De verantwoordelijkheid voor het ontwerpen en het aanmaken van de spots berust niet bij de BRT, maar bij de adverteerders en de reclamebureaus. Dit is trouwens een algemene stelregel in de advertentiewereld, zopas nog bevestigd in het arrest van het Hof van Beroep in Brussel van 2 juli 1987. De BRT kan zich niet in de plaats stellen van de wetgever, wie het toekomt te oordelen of bepaalde reclamevormen of sporten moeten worden verboden.

3. Binnen de Vlaamse Gemeenschap bestaat, zoals in de Franse Gemeenschap, geen decreet tot regeling voor de niet-commerciële reclame.

Aldus bestaat er geen dwingende deontologische regels. Wel laat de BRT zich leiden door de regels inzake „niet-commerciële reclame zoals ze vervat lagen in het decreet van 8 juli 1983 tot reglementering van de niet-commerciële reclame van de Franse Gemeenschap (B.S. 13.8.83) en zoals ze nu opnieuw fungeren in het decreet inzake het audio-visuele van 11 juli 1987 van de Franse Gemeenschap.

Vraag nr. 231
van 11 juni 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Beschermde landschap Terlaemen en Bolderberg te Zolder — Illegale werken

Op 9 februari tekende de Gemeenschapsminister van Cultuur een besluit waardoor enkele percelen grond werden ontnomen aan het als landschap beschermde gebied van Terlaemen en van de Bolderberg te Zolder.

Door de VZW Terlaemen werden op deze percelen lange tijd illegale werkzaamheden uitgevoerd (parkeerzone, informatiecaravan, plaatsen van reclamepanelen). Deze werkzaamheden zijn zowel in strijd met het oorspronkelijk beschermingsbesluit van 8 maart 1940 als met de wet op de stedenbouw van 29 maart 1962 (art. 44 en andere). Het nieuwe ministeriële besluit wil, volgens sommigen, de illegale praktijken op deze percelen regulariseren. Alsdusdanig kunnen zij een precedent vormen.

Door de ondertekening van het ministerieel besluit van 9 februari 1987 werd een deel van het beschermde landschap Terlaemen en Bolderberg in Zolder uit het vroegere beschermingsbesluit van 8 maart 1940 verwijderd.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. door wie hiertoe een aanvraag werd ingediend ?
2. Welke de wettelijke procedure is in deze aangelegenheid ?
3. Of deze procedure werd nageleefd ?
4. Waarom tegen de illegale praktijken van de VZW

Terlaemen niet werd opgetreden door de bevoegde diensten ?

5. Of dit ministerieel besluit geen precedent vormt voor andere illegale praktijken en de regularisering ervan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de Bolderberg te Heusden-Zolder kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Een aanvraag tot afwijking op het beschermingsbesluit werd door de VZW Terlaemen ingediend.*
2. De wet van 7 augustus 1931 voorziet niet in een specifieke procedure tot wijziging van een beschermingsbesluit .
3. Vermits geen specifieke procedure wordt voorgeschreven, kon deze ook niet worden gevolgd en volstond een Ministerieel Besluit.
4. Voorzieningen die noodzakelijk zijn voor een economisch rendabele uitbating van het circuit van Zolder, kunnen mijn inziens geen „illegale praktijken” worden genoemd.
5. Ik kan het geachte lid verzekeren dat het genoemde Ministerieel Besluit, dat na grondige studie van het dossier werd getroffen, geen precedent zal zijn en ik dus niet lukraak zal overgaan tot wijziging van bestaande beschermingsbesluiten.

Vraag nr. 233
van 12 juni 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Kabelnetten — Uitbreiding TV-keuze

Binnen het Brusselse werd de Engelse commerciële t.v.-zender Channel 4 toegevoegd op het kabelnet. Een kijkmogelijkheid méér binnen de keuze die de kabelabonnement in het Brusselse verwerft. Niet in geheel Vlaanderen waar het publiek stilaan maar zeker de indruk krijgt dat er veel te doen is om niets rond het oprichten van een Vlaams commercieel net. Het enige wat het publiek daarover op het t.v.-scherm blijkt te krijgen, zijn beelden van de Vlaamse Cultuurminister die het voor de zoveelste keer heeft over dit vooropgestelde net.

Mogen wij van de Minister vernemen :

1. de haalbare streefdatum voor dit project ?
2. Of in afwachting allicht de Vlaamse kabelnetkijker iets vervangend kan bekomen zodat hij geen tweederangs-t.v.-kijker (en betaler) wordt ?

Antwoord

Het is onjuist dat de „Engelse commerciële T.V.-zender” Channel 4 werd toegevoegd aan het kabelnet in

Brussel. Het geachte lid bedoelt waarschijnlijk Sky Channel. Het is mij niet duidelijk wat het geachte lid bedoelt met het project. Is het Sky Channel of betreft het de Vlaamse privaat-rechtelijke omroep ?

In beide gevallen verwijs ik hem naar de uitvoeringsbesluiten van het kabeldecreet die eerst moeten getroffen worden alvorens een aanvraag kan ingediend worden.

Wat het tweede deel van de vraag betreft ben ik ervan overtuigd dat, na decennia van feitelijk monopolie van de openbare omroep, de Vlaamse kabelnetkijker niet van de ene dag op de andere een tweederangs-TV-kijker zal worden.

Vraag nr. 234
van 12 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Bosbeek te Maaseik — Bescherming landschap

Op dit ogenblik worden werkzaamheden uitgevoerd aan de Bosbeek in de gemeente Maaseik.

'De Bosbeek is volgens het gewestplan gelegen in een natuurgebied en werd als dusdanig beschermd bij ministerieel besluit van 28/3/85.

De uitvoerende aannemer zou echter niet over de vereiste vergunningen beschikken.

Kan de Minister me een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister een nieuw ministerieel besluit getekend dat werkzaamheden toelaat aan de Bosbeek ?
2. Zal de Minister een herstel in de oorspronkelijke staat vorderen ?
3. Welke stappen zullen ondernomen worden om deze inbreuk ongedaan te maken ?
4. Welke stappen zullen ondernomen worden om dit soort landschapsverminderingen in de toekomst te beletten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de Bosbeek te Maaseik, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er werd geen ministerieel besluit getekend dat werkzaamheden toelaat aan de Bosbeek.
2. De uitvoering van de werken, nodig om het landschap in de mate van het mogelijke het vroeger uitzicht te geven, zal gevorderd worden indien deze zaak niet in der minne kan geregeld worden.
3. Ik verwijs naar mijn antwoord sub 2.
4. Ik ben van oordeel dat de wet van 7 augustus 1931 die de bescherming van landschappen regelt, afdoende voorziet in de mogelijkheid om op te treden tegen eventuele inbreuken. Krachtens artikel 10 van de genoemde wet beschikken de provinciegouver-

neurs en de burgemeesters immers over de bevoegdheid wederrechtelijk ondernomen werken in beschermde landschappen te laten stilleggen. Op deze bevoegdheid werd nog eens extra de aandacht gevestigd door de omzendbrief dd. 5 oktober 1984 van mijn geachte voorganger. Bovendien heeft mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen vijf Provinciale Directies, waarvan de ambtenaren eveneens in de mate van het mogelijke toezien op de naleving van getroffen beschermingsbesluiten.

Vraag nr. 235
van 12 juni 1987
van de heer W. SEEUWS

Gemeentelijke bibliotheek te Wemmel — Taalgebruik

Mag ik de aandacht vragen van de Minister voor de situatie wat het taalgebruik in de gemeentelijke bibliotheek te Wemmel betreft.

De onthaalpersoon is er Nederlandsonkundig en het bericht dat de openingsuren vermeldt, is uitsluitend in het Frans opgesteld.

Zou de Minister de toestand willen laten onderzoeken en mij willen laten weten welke maatregelen hij heeft genomen opdat een einde zou worden gesteld aan de toestand.

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er geen bedenkingen te formuleren zijn betreffende de toestand met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentelijke openbare bibliotheek te Wemmel. Uit het door mijn administratie opgestelde verslag blijkt dat de openingsuren in het Nederlands en het Frans worden aangekondigd wat voor faciliteiten-gemeenten is voorgeschreven.

Al het leidend en technisch personeel is in het bezit van de voorgeschreven diploma's en getuigschriften. Alle algemene diploma's zijn uitgereikt door Nederlandstalige onderwijsinstellingen. De getuigschriften „akte van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek" zijn, zoals voorgeschreven, Nederlandstalig.

Vraag nr. 236
van 17 juni 1987
van de heer F. PIOT

Honderdjarig bestaan Esperanto-Beweging — BRT-berichtgeving

In de zomer 1987 wordt de honderdste verjaring gevierd van de publikatie door Dr. L.L. Zamenhof van de plantaal Esperanto, die zich door haar neutraal karakter als een supra-nationaal cultureel bindmiddel onder de volkeren aanmeldde. Van bij haar ontstaan kantte de Esperanto-Beweging zich tegen elke vorm van taal- of cultuurimperialisme ; zij maakte het voor elkeen mogelijk, mits een geringe inspanning, deel te hebben in het universele culturele leven.

Intussen hebben talloze individuen en groepen, in alle

werelddelen, dit middel aangegrepen om de internationale solidariteit in praktijk om te zetten en de inspanningen voor het vestigen van wereldvrede door wederzijds begrip te steunen.

De diep-menselijke waarde van het Esperanto werd onlangs nog in het licht gesteld onder andere in het tijdschrift van de alombekende Bond Zonder Naam (maart-april 1987). Talrijke andere publikaties van de meest diverse aard hebben ter gelegenheid van zijn honderdjarig bestaan een bijdrage gewijd aan het Esperanto en zijn culturele en humane rol.

Kan de Gemeenschapsminister van Cultuur erop waken dat ook de BRT rekening houdt met dit merkwaardig cultureel feit ?

Antwoord

Naar aanleiding van het honderdjarig bestaan van de Esperanto-beweging heeft de BRT zowel op radio als op televisie uitgebreid aandacht besteed aan dit fenomeen, namelijk in volgende programma's :

1. Radio — BRT 1

- "Klapstoel" van vrijdag 9 januari had als hoofdgast Peter De Smet over „100 jaar Esperanto” ;
- „Het Vermoeden" van donderdag 8 januari had als gast Marc Van den Bemdt over hetzelfde onderwerp ;
- mochten er in de komende maanden nog manifestaties zijn dan zullen die aan bod komen in de daarvoor geschikte uitzendingen.

2. Televisie

- „Terloops" heeft op 24 januari een reportage gewijd aan Esperanto ;
- in de mate van het mogelijke zal ook „Boeketje Vlaanderen" aandacht besteden aan de viering.

3. Nieuwsdienst

Via de internationale nieuwsuitwisseling zijn aan de Poolse tv-beelden gevraagd van het congres dat weldra in Warchau wordt gehouden naar aanleiding van 100 jaar Esperanto.

Vraag nr. 238

van 17 juni 1987

van de heer J. CAUDRON

Feestdag Vlaamse Gemeenschap — BRT-berichtgeving op 11 juli

Graag vernam ik van de geachte Minister op welke wijze de BRT het publiek zal informeren over het feit dat op zaterdag 11 juli de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap wordt gevierd ?

Antwoord

Hierbij gaat een overzicht van de wijze waarop radio en televisie aandacht zullen besteden aan de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap :

A. Televisie

- Aan de vooravond (10/7) van de feestdag wordt een Vlaamse film uitgezonden : „Rolande met de bles,,

— Op de feestdag zelf :

- een bijzonder „Boeketje Vlaanderen" rechtstreeks vanuit Brugge (in Boeketje van 4/7 werd ook al op activiteiten van 11/7 gewezen)
- een reportage van de „Praelstoet" in Kortrijk
- een reportage van het voorbij 50ste Vlaams Nationaal Zangfeest
- het nieuws brengt een verslag van het feest van de Vlaamse Gemeenschap in het Brusselsche Stadhuis
- op TV 2 worden om 2.45 uur (volgend op de reportage van het VNZ) gedurende 20' videoclips met Vlaamse liedjes uitgevoerd door Vlaamse zangers uitgezonden : „Clips à gogo".
(N.B. : In de zomer is er geen Confrontatie of eigen Panorama).

B. Radio

De muzikale programmatie van zaterdag 11 juli wordt in het teken geplaatst van dit feest met bijvoorbeeld van 8.20 uur tot 10.00 uur opnamen van Vlaamse componisten.

Bovendien wordt op zaterdagavond de 11 juli-viering op de Grote Markt van Brussel gecapteerd. Een uitvoerige terugblik wordt uitgezonden op zondagmiddag van 12.30 uur tot 13.00 uur.

— BRT-2

In de ontkoppelde programma's van de gewestelijke omroepen zal op vrijdag 10 juli informatie worden verstrekt over de diverse manifestaties die in het kader van deze feestdag op het getouw worden gezet.

— BRT-3

De muziekprogrammatie bij BRT-3 staat op 11 juli volledig in het teken van deze viering.

Ik citeer enkele voorbeelden :

- 11.30 u.-12.00 u. : Volksliederen uit Vlaanderen
- 13.15 u.-14.30 u. : Jonge vertolkers uit eigen land
- 20.00 u.-21.10 u. : Herdenkingsconcert J. Van Hoof
- 21.10 u.-22.45 u. : Vlaamse vertolkers

— Wereldomroep

De redactie Nederlands heeft op 11 juli geen eigen nieuwsmagazine. In het nieuwsmagazine van 13 juli zal wel een overzicht worden gegeven van de standpunten en vieringen. In „De Week in België (11-12 juli) wordt een item van 4 à 5 minuten gepland rond de 11 juli-viering.

Door de redactie Vreemde Talen wordt op 10 juli in alle duidingsrubrieken („Belgium Today", „Hier ist Brussel", „Actualités" en „Belgica hoy") aandacht besteed aan het Feest van de Vlaamse Gemeenschap. Voorzitter G. Geens zal om een interview worden gevraagd. In de mate van het mogelijke zal ook voor de andere rubrieken (cultuur, toerisme) van dezelfde dag gezocht worden naar een gelegenheids-onderwerp.

— Studio Brussel

Studio Brussel zendt niet uit op zaterdag. Eventuele concerten of voorstellingen worden in de agenda opgenomen.

C. De standpunten van partijen en sociaal-culturele verenigingen naar aanleiding van 11 juli zijn aan bod gekomen in de nieuwsbulletins van radio en televisie.

D. Een mededeling vanwege Minister G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering werd uitgezonden op radio en televisie.

Vraag nr. 239
van 17 juni 1987
van de heer J. CAUDRON

11-juli-Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — Gratis parkeren

Zal de geachte Gemeenschapsminister er het publiek op attent maken dat op zaterdag 11 juli aanstaande de Feestdag van de Vlaamse Gemeenschap wordt gevierd en dat parkeerders op deze feestdag geen geld in de parkeerautomaten dienen te stoppen ?

Antwoord

Na grondig onderzoek van zowel de Grondwet, de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en het Besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1985 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve heb ik nergens kunnen ontdekken dat de parkeerautomaten en het gratis parkeren tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur behoren. Dientengevolge is het mij onmogelijk een afdoend antwoord te verstrekken aan het geachte lid.

Vraag nr. 242
van 24 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio's — Vrije frequenties

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982 bepaalt dat wanneer blijkt dat, nadat de erkenningen gebeurd zijn, er uitzendmogelijkheden vrij blijven of vrij komen, er steeds erkenningsaanvragen kunnen worden ingediend zonder dat hiervoor een oproep in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke criteria worden er gehanteerd om een frequentie waarvan alle uitzenddagen en/of -uren nog niet zijn toegekend als „vrij” te definiëren ?
2. Worden die vrije uitzendmogelijkheden bekend gemaakt ten behoeve van potentiële kandidaat-radio's ? Op welke manier gebeurt dit en zoniet vanuit welke overwegingen gebeurt een dergelijke bekendmaking niet ?
3. Kan de Minister mij de vrijliggende (deel) frequenties die in aanmerking komen voor een erkenningsaanvraag meedelen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een vrijliggende frequentie en een vrijliggende uitzendtijd op een reeds toegewezen frequentie, ongeacht de duur, principieel de basis vormen om een ontvankelijke erkenningsaanvraag in te dienen overeenkomstig de bepalingen van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982.

Gelet op de openbaarmaking van de lijst van erkende niet-openbare radio's met aanduiding van de toegekende uitzendtijden, is iedere potentiële kandidaat in de gelegenheid gesteld om een aanvraag in te dienen op basis van een vrijliggende deelfrequentie.

Wat de thans vrijliggende volledige frequenties betreft, wordt een bekendmaking in overweging genomen.

Bij de concrete inzet van de zogenaamde tweede erkenningsronde op 18 november 1986 is er vanuit gegaan om opportuniteitsredenen alleen de deelfrequenties met een voor de niet-openbare radio's interessante uitzendtijd in aanmerking te nemen. Alle V.Z.W.'s, waarvan een principiële aanvraag voorlag, zijn uitgenodigd om een regelmatige aanvraag in te dienen, uiterlijk op 18 december 1986, met behulp van een voorgeschreven modelformulier.

Dit belet evenwel niet dat iedere potentiële kandidaat ten allen tijde een aanvraag kan indienen op basis van deze vrijliggende frequenties en deelfrequenties.

Bijgaand vindt u de lijst van de vrijliggende frequenties en de geselecteerde deelfrequenties, zoals hierboven vermeld.

Lijst van de lokaliteiten waar een frequentie vrij is in de band 104.9 — 107.9 MHz
(tussen haakjes : naam van de nieuwe gemeente)

	Nr.	Lengte	Breedte
Sint-Pieters-Voeren	178.76	5°51'	50°44'
Hakendover (Tienen)	332.50	4°59'	50°47'
Meensel-Kiezegem (Tielt-Winge)	372.73	4°54'	50°54'
Testelt (Scherpenheuvel-Zichem)	393.58	4°56'	51°01'
Millegem (Geel)	416.63	5°02'	51°10'
Kortenbergh	429.74	4°32'	50°53'
Hulshout	433.61	4°48'	51°05'
Steenhaize-Wijnhuize (Herzele)	527.69	3°54'	50°50'
Meerle (Hoogstraten)	540.50	4°45'	51°29'
Verrebroek (Beveren)	574.57	4°13'	51°16'
Kieldrecht	593.53	4°11'	51°17'
Zaffelare (Lochristi)	604.73	3°49'	51°08'
Bellem (Aalter)	621.78	3°29'	51°03'
Zomergem	622.67	3°33'	51°06'
Boekhoute (Assenede)	625.65	3°45'	51°15'
Aalter	631.54	3°23'	51°04'
Ursel (Knesselare)	632.74	3°27'	51°07'
Wingene	643.61	3°17'	51°04'
Beemem	644.50	3°21'	51°07'
Maldegem	645.70	3°25'	51°10'
Kemmel (Heuvelland) (1)	648.72	2°48'	50°47'
Moerkerke (Damme)	657.66	3°22'	51°14'
Boezinge (Ieper)	659.57	2°50'	50°53'
Hoek (Damme)	667.62	3°20'	51°17'
Woesten (Vleteren)	670.64	2°43'	50°54'
Diksmuide	671.53	2°52'	51°02'
Stavele (Alveringem)	681.60	2°41'	50°57'
Vinkem (Veurne)	690.55	2°40'	51°01'
Westende (Middelkerke)	698.61	2°44'	51°01'

(1) Zie brief TR5/480-2227 d.d. 09.09.85.

Lijst van de rest- of deelfrequenties

Nr.	Frequentie	Naam	Lokaliteit	Theoretische coördinaten	Werkelijke coördinaten	Afstand
Y492.53	105.3	Komitee (1)	Londerzeel	4°18'/50°58'	—	—
Y337.77	107.7	Lambda	Houthalen	5°22'/51°05'	5°24'09"/51°01'19"	7,27 km
Y291.65	106.5	Demervallei	Diepenbeek	5°22'/50°55'	5°25'11"/50°54'23"	3,90 km
B3	103.4	Meteoor	Alken	—	5°20'27"/50°52'41"	—
Y247.71	107.1	Angel	Smeermaas Lanaken	5°39'/50°56'	5°40'25"/50°53'20"	5,20 km
Y266.69	106.9	sport	Hoeselt	5°25'/50°51'	5°29'00"/50°52'09"	5,10 km
B3	103,8	Hoeselt	Hoeselt	—	5°28'36"/50°51'06"	—
B3	101.4	Rutten	Rutten	—	5°26'58"/50°44'52"	—
Y318.79	107.9	Bocholt	Bocholt	5°36'/51°10'	5°35'08"/51°10'28"	1,30 km
B2	104.3	Pijnven	Lommel	—	5°18'56"/51°13'41"	—
Y359.51	105.1	Royal regionaal Hamont	Achel	5°28'/51°14'	5°28'37"/51°16'03"	3,80 km
Y635.72	107.2	Internationaal	Kaprijke	3°39'/51°16'	3°37'52"/51°13'25"	4,90 km
Y616.71	107.1	De Sjouwer	Kortrijk	3°10'/50°48'	3°13'52"/50°46'45"	5,00 km
Y630.65	106.5	Caraad	Tielt	3°19'/51°01'	3°24'29"/51°00'00"	6,60 km
Y629.76	107.6	Amerika	Meulebeke	3°15'/50°58'	3°17'21"/50°57'11"	3,10 km
Y578.75	107.5	Boemerang	Essen	4°29'/51°28'	4°27'32"/51°27'55"	1,70 km
	107.3	Oudenberg	Geraardsbergen			

(1) Verminderd vermogen (kleiner dan 100 W).

Vraag nr. 243
van 24 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio's — Administratief dossier

Artikel 9 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982 bepaalt dat om als niet-openbare radio erkend te kunnen blijven de verenigingen zonder winstoogmerk jaarlijks een jaarverslag, een financieel verslag en de balans van de vereniging aan de Gemeenschapsminister van Cultuur dienen toe te zenden.

Daar de erkenningen van de niet-openbare radio's dd. 31 januari 1986 effectief zijn geworden, geldt die bepaling voor het eerst met betrekking tot het **werkjaar 1986**.

In dit verband vernam ik gaarne van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Binnen welke termijn dienen de voormelde stukken ingediend te worden? Welke sancties en/of gevolg is verbonden aan het niet-naleven van die termijn? Welk standpunt huldigt de Raad van niet-openbare radio's in deze aangelegenheid?
2. Met betrekking tot het financieel verslag voorziet het besluit van de Vlaamse Executieve dat de Minister de wijze kan opleggen waarop dit verslag dient

opgesteld. Is dit reeds gebeurd en zo niet, overweegt de Minister al dan niet het opleggen van dergelijke boekhoudkundig plan? Wat is ook in deze aangelegenheid het standpunt van de Raad van niet-openbare radio's?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat iedere **VZW**, eigenaar van een erkende niet-openbare radio, geacht wordt het jaarverslag en het financieel verslag onmiddellijk voor te leggen zodra zij door de Algemene Vergadering van hun vereniging zijn goedgekeurd. Terzake is geen termijn voorzien. Om redenen van praktische aard heeft mijn administratie de betrokken verenigingen wel gewezen op deze verplichting, ingeschreven in artikel 9 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982.

Bij de beoordeling van de radiowerking kan de Raad van Niet-Openbare Radio's rekening houden met deze elementen.

Wat specifiek het financieel verslag betreft is geen wijze van opstelling opgelegd en de Raad van **Niet-Openbare Radio's** heeft ter zake nog geen standpunt ingenomen.

Vraag nr. 244
van 24 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio's — Tweede erkenningsronde

In antwoord op mijn vraag van 2 oktober 1986 deelde de Minister mee dat alle erkenningen van niet-openbare radio's van rechtswege vervallen per 31 januari 1988. Graag vernam ik van de Minister welke administratieve procedure hij met het oog op de eventuele verlenging van de lopende erkenningen wenst te volgen? Wenst de Minister i.c. de raad van niet-openbare radio's bij die gelegenheid de reële werking van de erkende radio's te controleren en/of te onderzoeken alvorens te beslissen over al dan niet verlenging van reeds verleende erkenningen?

Welke criteria zullen bij het nemen van die beslissing worden gehanteerd en welke administratieve stukken worden ter zake van de radio's verwacht?

In tweede orde vernam ik graag de orde waarin respectievelijk de dossiers ter verlenging van een reeds verleende erkenning en de dossiers voor het bekomen van een eerste erkenning (op nog vrijliggende zendmogelijkheden) zullen worden behandeld? Of worden beide vormen van aanvragen eventueel gelijktijdig en gezamenlijk behandeld?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat nog geen administratieve procedure is uitgewerkt met het oog op de vernieuwingen van de erkenningen per 1 februari 1988.

De Raad van Niet-Openbare Radio's zal desbetreffend om advies worden verzocht.

De erkenningsprocedure voor de eerste erkenningen binnen de zogenaamde tweede erkenningsronde zal afzonderlijk verlopen, doch kan desgevallend samenvallen met de procedure voor wedererkenning.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 58
van 11 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Provincie Limburg — Extra middelen

Reeds jaren wordt beloofd dat de provincie Limburg vanwege de nationale en de Vlaamse overheid een extra stimulans moet krijgen binnen de departementen,

die verantwoordelijk zijn voor de verschillende beleidsdomeinen.

In dit verband had ik graag vernomen op welke wijze de provincie Limburg extra middelen, mogelijkheden krijgt vanwege uw ministerie? Over welke middelen, mogelijkheden, projecten gaat het dan?

Welk inhaaleffect werd sinds 1980 door uw departement met welke projecten gerealiseerd?

Welke bijzondere inspanningen wenst u voor Limburg te verrichten op dit vlak?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Met betrekking tot zijn genoemde vraag gesteld aan alle Gemeenschapsministers vestig ik de aandacht van het geachte lid erop dat de Gemeenschapsministers, in tegenstelling tot de Ministers van de nationale Regering, geen eigen departement beheren en dat er slechts één Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bestaat, dat ter beschikking staat van alle Gemeenschapsministers.

Ten gronde kan ik het geachte lid mededelen dat door de verscheidene administraties van het departement diverse inspanningen worden geleverd als extra stimulans naar de provincie Limburg toe.

Wegens de uitvoerigheid van de informatie zal ik het geachte lid het gecoördineerd antwoord persoonlijk toesturen.

Vraag nr. 66
van 21 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Bijcholings- en omscholingsmogelijkheden voor jongeren — Overzicht per departement

Binnen elk departement van uw Ministerie zijn er een aantal mogelijkheden tot bijscholing, omscholing, klas-sieke opleidingen, enzovoort, . . . gericht op jongeren al dan niet werkloos.

Men beweert dat er op dit terrein op een gecoördineerde wijze gewerkt wordt.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke opleidingsmogelijkheden worden door UW departement gefinancierd?
2. Waaruit bestaan deze opleidingsmogelijkheden?
3. Zijn er reeds specifieke maatregelen die betrekking hebben op jeugdige werklozen? Welke maatregelen zijn dit?
4. In hoeverre worden deze specifieke maatregelen gecoördineerd door uw departement? In hoeverre is er een afstemming op maatregelen die door de nationale Regering worden genomen?
5. Welke specifieke maatregelen denkt men tot uitvoer-

ring te brengen op korte en halflange termijn ?

6. Welke initiatieven in de private sector worden door uw departement gesubsidieerd ?

NB : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel door de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid geen opleidingsinitiatieven in de private sector worden gefinancierd of gesubsidieerd.

Binnen de Algemene Administratieve Diensten is de dienst Vorming, die ressorteert onder het Bestuur Openbaar Ambt, enkel bevoegd voor de vorming en opleiding van de ambtenaren.

Vraag nr. 70
van 26 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Grinduitbating NV Het Maasland — Illegale zandwinning

De grinduitbating NV Het Maasland zorgt voor de nodige overlast in verband met de uitbating van de illegale zandwinning in Eisdén. In dit verband kan men zich de vraag stellen op basis van welke vergunningen deze uitbating kan geschieden, welke gevolgen er zijn voor de omwonenden enzovoort.. . Blijkbaar is er thans sprake van uitbreiding in de richting van de wijk Zandberg in Eisdén-Tuinwijk, waar de bewoners klagen over de geluidshinder, stofoverlast, verkeersonveilige toestanden enzovoort.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat de NV Maasland in Eisdén een illegale zandwinning heeft uitgebaat ? Welke overtredingen zijn door welke overheid in dit verband vastgesteld geworden ?
2. Is de huidige uitbating door middel van het gewestplan geregulariseerd geworden ? Op basis van welke argumenten ?
3. Hoe groot is de oppervlakte die reeds ontgonnen is geworden ?
4. Welke oppervlakte mag nog ontgonnen worden ? Welke nabestemming wordt opgelegd voor dit gebied ?
5. Welke financiële waarborgen zijn aanwezig om dit gebied te herstructureren ? Mag ik een volledige gedetailleerd plan van dit gebied zowel wat de fasen van ontginning als nabestemming betreft ?
6. In welke mate wordt rekening gehouden met het feit dat dit gebied is gelegen in een waterwinningsgebied ?
7. Welke effectieve controle wordt uitgevoerd in verband met mogelijke negatieve gevolgen van deze winning ?

8. Wat is de inhoud van de vergunningen die door de verschillende overheden worden afgeleverd ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Door de NV Maasland wordt op het grondgebied van de gemeenten Dilsen en Maasmechelen een zand- en grindgroeve uitgebaat op een terrein gelegen in de nabijheid van de koolmijn Eisdén.

Door de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeenten Dilsen en Maasmechelen werd respectievelijk op 23 juni 1986 en 27 juni 1986 een bouwvergunning afgegeven tot reliëfwijziging van het betrokken terrein.

Tot nog toe werd aansluitend op deze bouwvergunningen nog geen exploitatievergunning afgegeven omdat voor de vergunningsprocedure talrijke consultaties en studiewerk noodzakelijk zijn.

Door het besluit ref. nr. 9350/1924 van 27 juni 1974 van de Bestendige Deputatie van Limburg werd aan de NV Maasland vergunning verleend voor de exploitatie van een kiezelwasserij-brekerij, een betoncentrale, een asfaltplant en een opslagplaats voor ontvlambare vloeistoffen en dit voor een termijn van 30 jaar.

Door het besluit ref. nr. 9350/3818 van 16 september 1971 van de Bestendige Deputatie van Limburg werd aan de NV Maasland vergunning verleend voor de exploitatie van een kiezelgroeve met gebruik van graafmachines voor percelen, gelegen te Dilsen-Lanklaar. Deze vergunning werd ingetrokken door het koninklijk besluit nr. 77/C/118 van 24 mei 1977. De totale vergunde oppervlakte bedroeg 46 hectare.

Door de Administratie van het Mijnwezen werden destijds verschillende processen-verbaal van overtreding ten laste van de NV Maasland opgesteld. Gelet 'op het gerechtelijk onderzoek dat daarop volgde en het juridisch gevolg dat daaraan werd gegeven, werd door de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid, Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie later niet meer verbaliserend opgetreden.

Verder werden in de daarop volgende periode diverse commissies en studiegroepen opgericht, die de grindproblematiek in het algemeen en de grindzone van de NV Maasland in het bijzonder onderzochten ten einde tot een algemeen aanvaarde oplossing te komen voor de gestelde problematiek. Aan deze studiegroepen werd deelgenomen door verschillende bevoegde administraties ; de werkzaamheden van deze studiegroepen hebben geleid tot vertragingen in de vergunningsprocedure.

2. Het betrokken terrein is volgens het gewestplan Limburgs Maasland gelegen in het ontginningsgebied en in de uitbreiding van het ontginningsgebied met als nabestemming industriegebied. Het terrein is bovendien gelegen in een waterwinningsgebied.

Het gewestplan had niet tot doel de regularisatie van de uitbating maar wel het bieden van de mogelijkheid tot ontginning van de ter plaatse aanwezige natuurlijke rijkdommen (zijnde in dit geval grind), die een belangrijke economische waarde vertegenwoordigen.

3. De ontgonnen oppervlakte bedraagt ongeveer 53 hectare.
4. De nog te ontginnen oppervlakte bedraagt circa 70 hectare. Als nabestemming wordt de nabestemming opgelegd die voorzien is in het gewestplan Limburgs Maasland, namelijk industriegebied.
5. De realisatie van de nabestemming industriegebied zal gebeuren door opvulling van de groeve na ontginning.

Hiervoor zijn de nodige opvulmaterialen aanwezig op het terrein van de groeve. In eerste instantie wordt gebruik gemaakt van de afdekgronden, die afzonderlijk afgegraven en gestapeld worden en na beëindiging van de ontginningswerkzaamheden in de groeve heraangebracht worden. In een latere fase wordt als opvulmateriaal gebruik gemaakt van een oude terril, gelegen op het terrein van de NV Maasland en eigendom van de N.V. Maasland.

In bijlage tot de afgeleverde bouwvergunningen tot wijziging van het reliëf zijn een aantal plans gevoegd die een gedetailleerde beschrijving geven met betrekking tot de bestaande toestand, een liggingplan, een faseringsplan evenals de dwarsprofielen van afgraving en uitgraving en de dwarsprofielen van de heraanvulling.

6. Tijdens de periode van besprekingen voorafgaand aan de feitelijke indiening van de dossiers tot het bekomen van de vergunningen en ook tijdens de eigenlijke vergunningsprocedure werd het advies ingewonnen van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen (NMDW) met het oog op het vrijwaren van de nabijgelegen waterwinning van deze maatschappij.

Met het advies van de NMDW, meer specifiek in verband met de aard van de te gebruiken opvulmaterialen en met de plaats waar de verschillende opvulmaterialen mogen aangebracht worden, werd rekening gehouden bij het verlenen van de bouwvergunning. In deze vergunning wordt de te volgen werkwijze bij de ontginning vastgelegd alsook de regels voor de realisatie van de nabestemming van het terrein door heropvulling van de groeve.

Een groot gedeelte van het reeds ontgonnen terrein werd al opgevuld met afdekgronden, conform aan de desiderata van de NMDW.

7. Het toezicht op de bescherming van het grondwater ressorteert onder de bevoegdheid van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, meer bepaald het Bestuur voor Leefmilieu.

Door de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid. Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie wordt toezicht gehouden in het kader van haar specifieke bevoegdheden inzake toezicht op de exploitatie van zand- en grindgroeven. Hierbij

wordt ook aandacht besteed aan de materialen gebruikt bij de eventuele opvulling van groeven.

8. De gebruikelijke exploitatievoorwaarden van een zand- en grindgroeve, behorende bij een vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie, bevatten naast een aantal voorwaarden van algemene aard, een aantal specifieke voorwaarden die voortvloeien uit de voorwaarden gesteld in de adviezen van de diverse adviesverlenende instanties.

In de eerste plaats hebben deze voorwaarden betrekking op de eigenlijke ontginningswerken, dit met het oog op de bescherming van de omliggende terreinen en van de arbeiders betrokken bij de ontginningswerken.

Vervolgens worden voorwaarden opgelegd inzake de arbeidsveiligheid, die betrekking hebben op de toestellen gebruikt bij de exploitatie zoals voertuigen, vaartuigen, elektrische installaties, heftoestellen, stookoliehouders en dergelijke.

Verder worden voorwaarden opgelegd in verband met milieufactoren, inzonderheid de voorkoming van water- en bodemverontreiniging, luchtbezoedeling, geluidshinder.

Tot slot werden voorwaarden opgelegd die betrekking hebben op de realisatie van de nabestemming van het terrein van de groeve.

Vraag nr. 71
van 26 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Grinduitbating NV Het Maasland — Maatregelen tegen overlast en naleving exploitatievoorwaarden

Bewoners van de wijk Zandberg in Eisden-Tuinwijk klagen over de verdere uitbreiding van de grinduitbating NV Maasland in de richting van de woonwijk Tuinwijk te Eisden. Er is een enorme overlast van geluid, er is geen enkele bufferzone voorzien. Bovendien schijnt er sprake te zijn van een nieuwe toegangsweg in de richting van de woonwijk.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. Is er sprake van uitbreiding van deze grindwinning ?
2. Hoe valt te verklaren dat er niet opgetreden wordt door de overheid inzake de geluidslast ?
3. Is het juist dat de NV Maasland de exploitatievoorwaarden niet naleeft ? Welke maatregelen heeft de Bestendige Deputatie van Limburg reeds genomen in verband met deze uitbating ?
4. Worden de inwoners van de omgeving betrokken bij een openbaar onderzoek in verband met de uitbreiding van deze winning ?
5. Welke maatregelen denkt men te nemen om de overlast tot een minimum te beperken ?
6. Op welke wijze denkt men een bufferzone aan te leggen rond deze illegale winning ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens. Gemeenschapsminister van Volksgezond-

heid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Er is geen sprake van een bijkomende uitbreiding van de grindwinning van de NV Maasland. De voorziene te ontginnen oppervlakte is begrepen in de oppervlakte waarop de reeds verleende bouwvergunningen tot wijziging van het reliëf betrekking hebben.

2. De evaluatie van de geluidshinder in de omgeving van bedrijven behoort tot de bevoegdheid van het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. Aan de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie werden tot nog toe geen klachten overgemaakt in verband met eventuele geluidshinder vanwege de NV Maasland.

De kiezelwasserij en -brekerij van de NV Maasland bevindt zich op een afstand van circa 800 m van de meest nabijgelegen woonwijken. Deze installatie is in de onmiddellijke omgeving ingeplant van het huidige steenstort van de koolmijn Eisden zodat de mogelijke geluidshinder van de kiezelwasserij en -brekerij in de richting van de woonwijken getemperd wordt door het steenstort dat tussen beiden in ligt.

De huidige ontginning van de NV Maasland is gelegen op een afstand van circa 250 m van de dichtbijzijnde woonwijk. De mogelijke geluidshinder vanwege de graafmachine is veel geringer dan deze die van de kiezelwasserij en -brekerij afkomstig kan zijn. De betrokken woonwijk is afgeschermd van het ontginningsgebied door een aarden en met bomen en struikgewas begroeide dijk van 3 à 4 m hoogte en door een bebost terrein.

Inzake de geluidshinder in de omgeving dient tevens een globale evaluatie gemaakt te worden gezien de aanwezigheid van andere bedrijven met mogelijke geluidshinderende activiteiten zoals het steenstort van de koolmijn Eisden en de ontginning van een oude terril door het bedrijf Carrière De Retinne.

3. De ontginning door de NV Maasland verloopt volgens de gebruikelijk opgelegde exploitatievoorwaarden.

De vergunningsprocedure tot aflevering van een exploitatievergunning werd geruime tijd geleden ingezet doch heeft veel vertraging opgelopen omdat ze onder meer diende voorafgegaan te worden door een consultatieve en onderzoeksfase.

Voor zover mij bekend werden door de Bestendige Deputatie van Limburg nog geen maatregelen getroffen in verband met deze uitbating.

4. In het kader van de aan de gang zijnde vergunningsprocedure werd zoals voorgeschreven een openbaar onderzoek gehouden in de gemeente Dilsen en Maasmechelen in de loop van het jaar '84. Met de bezwaarschriften, ingediend bij gelegenheid van deze openbare onderzoeken, wordt rekening gehouden bij het opstellen van de exploitatievoorwaarden.

5. Mits naleving door de exploitant van de exploitatievoorwaarden, die gebruikelijk worden opgelegd aan zand- en grindgroeven en waarin rekening wordt gehouden met de voorwaarden gesteld door de diverse adviesverlenende instanties zal de eventuele hinder vanwege de inrichting beperkt blijven tot een aanvaardbaar peil.

6. Een bufferzone dient aangelegd te worden tussen de inrichting van de NV Maasland en de verkaveling Bofinex, conform aan de bepalingen terzake van de bouwvergunning.

Het gewestplan Limburgs Maasland voorziet geen bufferzone tussen het ontginningsgebied en de zuidelijk gelegen woonwijk ken.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE,
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING

Vraag nr. 7
van 21 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Bijscholings- en omscholingsmogelijkheden voor jongeren — Overzicht per departement

Binnen elk departement van uw Ministerie zijn er een aantal mogelijkheden tot bijscholing, klassieke opleidingen, enzovoort gericht op jongeren al dan niet werkloos.

Men beweert dat er op dit terrein op een gecoördineerde wijze gewerkt wordt.

Graag had ik van de Minister een antwoord venomen op de volgende vragen.

1. Welke opleidingsmogelijkheden worden door uw departement gefinancierd ?
2. Waaruit bestaan deze opleidingsmogelijkheden ?
3. Zijn er reeds specifieke maatregelen die betrekking hebben op jeugdige werklozen ? Welke maatregelen zijn dit ?
4. In hoeverre worden deze specifieke maatregelen gecoördineerd door uw departement ? In hoeverre is er een afstemming op maatregelen die door de nationale Regering worden genomen ?
5. Welke specifieke maatregelen denkt men tot uitvoering te brengen op korte en halflange termijn ?
6. Welke initiatieven in de private sector worden door uw departement gesubsidieerd ?

NB. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het

antwoord op zijn vraag voor wat betreft mijn administratie telkens nihil is.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 20
van 25 februari 1987
van de heer M. VANDENHOVE

Gemengde Commissie Rustoorden/Rust- en Verzorgingstehuizen — Samenstelling

Bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 5 november 1986 werden de leden benoemd van de Gemengde Commissie Rustoorden/Rust- en Verzorgingstehuizen.

Mag ik vernemen :

- welke belangengroepen vertegenwoordigd zijn in de voormelde Commissie ;
- of alle ideologische strekkingen op evenwichtige wijze in de voormelde Commissie zijn vertegenwoordigd ;
- wie in voormelde Commissie representatief is voor wat ;
- of de voorwaarden van toetreding tot voormelde Commissie dezelfde zijn als voor de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op de hierboven vermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat verstrekt werd door mijn collega J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Bij de benoemingsvoorstellen van de leden door mij aangeduid werden dezelfde criteria gehanteerd.

Vraag nr. 22
van 4 maart 1987
van mevrouw N. MAES

Plaatsing van bejaarden — Dagprijs

Is het juist dat het OCMW op basis van de aangepaste richtlijnen van 19 juni 1986 de verplichting op zich kan nemen het verschil te betalen tussen de individueel aangerekende prijs per dag onderhoud en de gedane inningen in hoofde van de opgenomen persoon, onverschillig of de bejaarde opgenomen is in een privé-rusthuis of een openbare instelling ?

Voor de vaststelling van deze netto-last wordt uitgegaan van een officieel dagprijsmaximum, toegestaan

door het Ministerie van Economische Zaken, dat ook een dagprijs-verhoging kan toestaan.

Hebben recente drastische verhogingen van de **dagprijs** voor bejaarden in privé-rusthuizen al dan niet verband met de regeling van 19 juni 1986 ? De indruk wordt gewekt dat zij hun prijzen optrekken en de bejaarden die de verhoging niet kunnen betalen, doorverwijzen naar het OCMW.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord op de door haar gestelde vraag te vinden.

Op grond van de richtlijnen dd. 19 juni 1986, waarnaar het geachte lid verwijst, wordt ter berekening van het aandeel van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn in het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn voor het jaar 1986 als netto-uitgave voor plaatsing van bejaarden in een rusthuis het verschil aanvaard tussen de individueel aangerekende prijs per dag onderhoud en de gedane inningen in hoofde van de opgenomen persoon of zijn onderhoudsplichtigen onverschillig of de bejaarde is opgenomen in het eigen rusthuis van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn dan wel in een ander openbaar of privé-rusthuis.

Aangezien de aangerekende prijs per onderhoudsdag zowel in de openbare als in de privé-rusthuizen onderworpen is aan de prijzenreglementering uitgaande van het Ministerie van Economische Zaken kan als individueel aangerekende prijs per onderhoudsdag maximaal de door dit Ministerie voor ieder rusthuis toegestane prijs in aanmerking worden genomen.

Indien er recentelijk drastische verhogingen van de dagprijs in privé-rusthuizen zouden zijn doorgevoerd is dit een aangelegenheid vallende onder het toezicht en de bevoegdheid van het Ministerie van Economische Zaken.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGE-
ZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 144
van 7 april 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Drinkwaterverontreiniging door nitraten in Noord-Limburg — Maatregelen

Door de verschillende studies die de Nationale Maatschappij der Waterleidingen alsook het Limburg Instituut voor Toegepaste Ecologie uitvoeren, is duidelijk aangetoond dat het nitraatgehalte in het grondwater in Noord-Limburg jaar na jaar stijgt. Ook de dieper liggende waterreserves worden aangetast. In sommige putten voor drinkwatervoorziening komt men reeds aan een vervuiling van 45 mg/l., dus kort bij de maximumnorm van 50 mg/l.

Praktisch alle gemeenten in deze regio geven geen vergunning tot spreiding van aal, afkomstig uit het buitenland-en toch stijgt het nitraatgehalte. Heel wat mensen

die begaan zijn met deze problematiek, zijn van oordeel dat alleen sterk ingrijpende maatregelen een oplossing kunnen brengen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de laatste, bij uw dienst bekende, vervuilingsgraad door nitraten van grondwater in de gemeenten Hamont-Achel, Neerpelt, Overpelt, Hechtel-Eksel, Peer, Bree, Bocholt en Meeuwen-Gruitrode ?
2. Welke trend is er terug te vinden in de evolutie van deze nitraatsverontreiniging de laatste 5 jaar in de genoemde gemeenten ?
3. Welke oplossingen zijn uitgewerkt of worden voorbereid om deze verontreiniging tegen te gaan ? Is hiervoor reeds een timing vooropgesteld ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat het probleem van nitraatverontreiniging niet voor alle waterlagen in Noord-Limburg geldt.

De door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in 1985-1986 uitgevoerde studie inzake de drinkbaarheid van het putwater, toont aan dat praktisch alle ondiepe grondwaterlagen door nitraten zijn verontreinigd.

Wat de dieper liggende waterreserves betreft, worden nitraten alleen teruggevonden in de waterlaag van het Noord-Kempisch Plateau. De reden hiervoor is het ontbreken van een reducerende ijzerhoudende grondlaag. Het water, opgepompt te Neerpelt en Lommel bevat geen nitraten, terwijl de winning te Bree, afhankelijk van de controleplaats, een nitraatgehaltestijging kent van 42 à 55 mg/l in 1984 evoluerend tot 49 à 68 mg/l in 1987. De stijging is evenwel geen constante en sommige metingen vertonen in de loop van het jaar zelfs een daling.

Uit deze resultaten blijkt dat vooral de ondiepe grondwaterlaag en de diepere waterlaag van het Noord-Kempisch plateau gevoelig zijn voor nitraatverontreiniging.

Om een duidelijker beeld van de situatie te kunnen krijgen is er sinds 1985 gestart met het organiseren van een primair meetnet voor het grondwater.

Voor de provincie Limburg wordt dit meetnet opgezet in samenwerking met de provinciale grondwatercommissie, het Limburgs Universitair Centrum, de Vlaamse drinkwatermaatschappij en de Belgische Geologische Dienst.

De beschikbare meetresultaten zullen rechtstreeks aan het betrokken lid medegedeeld worden.

Vraag nr. 157
van 9 april 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Vlaamse milieu-industrie — Ontwikkeling nieuwe technologieën

De industriële ontwikkeling van milieutechnieken

wordt vaak als een belangrijke oplossing voorgehouden ten aanzien van het milieuprobleem.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu hoever de Vlaamse industrie hiermee reeds gevorderd is, welke technieken er reeds zijn ontwikkeld en of er eigenlijk wel sprake is van een Vlaamse milieu-industrie.

Tot slot vernamen wij graag of door de Gemeenschapsminister belangrijke stimulansen zullen worden aangebracht om de ontwikkeling van deze technologieën te stimuleren ?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De industriële ontwikkeling van milieuvriendelijke technologie is inderdaad een belangrijk aspect van de oplossing van de milieuproblemen.

In Vlaanderen wordt spijttechnologie ontwikkeld ten behoeve van de waterzuivering, de afvalverwerking en de milieubewaking.

De Vlaamse Regering ondersteunt actief deze evolutie door via haar investeringsprogramma de toepassing van deze technologie mogelijk te maken. In sommige gevallen participeert zij ook in bepaalde pilootprojecten steunend op deze technologie.

Naar aanleiding van Flanders' Technology International heb ik een initiatief genomen om bijzondere aandacht te vestigen op de Vlaamse milieutechnologie.

Een verhoogde belangstelling van het cliënteel zal een belangrijke stimulans zijn voor de ontwikkeling en de commercialisatie van nieuwe technologie, terwijl een brede publieke belangstelling deze inspanningen een belangrijke morele waardering verleent.

Vraag nr. 201
van 21 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Bijscholings- en omscholingsmogelijkheden voor jongeren — Overzicht per departement

Binnen elk departement van uw Ministerie zijn er een aantal mogelijkheden tot bijscholing, omscholing, klasieke opleidingen enzovoort, gericht op jongeren al dan niet werkloos.

Men beweert dat er op dit terrein op een gecoördineerde wijze gewerkt wordt.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke opleidingsmogelijkheden worden door uw departement gefinancierd ?
2. Waaruit bestaan deze opleidingsmogelijkheden ?
3. Zijn er reeds specifieke maatregelen die betrekking hebben op jeugdige werklozen ? Welke maatregelen zijn dit ?

4. In hoeverre worden deze specifieke maatregelen ge-coördineerd door uw departement ? In hoeverre is er een afstemming op maatregelen die door de nationale Regering worden genomen ?
5. Welke specifieke maatregelen denkt men tot uitvoering te brengen op korte en halflange termijn ?
6. Welke initiatieven in de private sector worden door uw departement gesubsidieerd ?

NB. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er binnen mijn diensten geen opleidingscentra fungeren of dergelijke initiatieven gesubsidieerd worden.

Vraag nr. 209
van 26 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Grinduitbating NV „Het Maasland” — Naleving exploitatievoorwaarden en maatregelen tegen geluidsoverlast

Bewoners van de wijk Zandberg in Eisden-Tuinwijk klagen over de verdere uitbreiding van de grinduitbating NV Maasland in de richting van de woonwijk Tuinwijk te Eisden. Er is een enorme overlast van geluid, er is geen enkele bufferzone voorzien. Bovendien schijnt er sprake te zijn van een nieuwe toegangsweg in de richting van de woonwijk.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is er sprake van uitbreiding van deze grindwinning ?
2. Hoe valt te verklaren dat er niet opgetreden wordt door de overheid inzake de geluidslast ?
3. Is het juist dat de NV Maasland de exploitatievoorwaarden niet naleeft ? Welke maatregelen heeft de Bestendige Deputatie van Limburg reeds genomen in verband met deze uitbating ?
4. Worden de inwoners van de omgeving betrokken bij een openbaar onderzoek in verband met de uitbreiding van deze winning ?
5. Welke maatregelen denkt men te nemen om de overlast tot een minimum te beperken ?
6. Op welke wijze denkt men een bufferzone aan te leggen rond deze illegale winning ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en aan de heer J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Voor de antwoorden op de gestelde vragen verwijs ik het geachte lid naar het antwoord door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid verstrekt op zijn vraag nr. 71 van 26 mei 1987.

Aanvullend kan ik het geachte lid meedelen dat er tot nog toe evenmin aan het Bestuur voor Leefmilieu klachten werden overgemaakt wegens geluidshinder vanwege de NV Maasland.

Vraag nr. 210
van 26 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Grinduitbating NV „Het Maasland” — Maatregelen tegen geluidshinder en stofoverlast

De grinduitbating NV Het Maasland zorgt voor de nodige overlast in verband met de uitbating van de illegale zandwinning in Eisden. In dit verband kan men zich de vraag stellen op basis van welke vergunningen deze uitbating kan geschieden, welke gevolgen er zijn voor omwonenden enzovoort. Blijkbaar is er thans sprake van uitbreiding in de richting van de wijk Zandberg in Eisden-Tuinwijk, waar de bewoners klagen over de geluidshinder, stofoverlast, verkeersonveilige toestanden enzovoort.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat de NV Maasland in Eisden een illegale zandwinning heeft uitgebaat ? Welke overtredingen zijn door welke overheid in dit verband vastgesteld geworden ?
2. Is de huidige uitbating door middel van het gewestplan geregulariseerd geworden ? Op basis van welke argumenten ?
3. hoe groot is de oppervlakte die reeds ontgonnen is geworden ?
4. Welke oppervlakte mag nog ontgonnen worden ? Welke nabestemming wordt opgelegd voor dit gebied ?
5. Welke financiële waarborgen zijn aanwezig om dit gebied te herstructureren ? Mag ik een volledig gedetailleerd plan van dit gebied zowel wat de fasen van ontginning als nabestemming betreft ?
6. In welke mate wordt rekening gehouden met het feit dat dit gebied is gelegen in een waterwinningsgebied ?
7. Welke effectieve controle wordt uitgevoerd in verband met mogelijke negatieve gevolgen van deze winning ?
8. Wat is de inhoud van de vergunningen die door de verschillende overheden worden afgeleverd ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Voor de antwoorden op de gestelde vragen verwijs ik het geachte lid naar het antwoord door de Voorzitter van de Vlaamse Gemeenschap en Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid verstrekt op zijn vraag nr. 70 van 26 mei 1987.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 98
van 24 februari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Koninklijk besluit van 10.12.1973 — Onteigening voor privé-firma

Kan de geachte Minister mij mededelen of een intercommunale in toepassing van het KB van 10.12.1973 betreffende „onteigeningen om hoogdringende redenen en algemeen belang” kan overgaan tot onteigening voor een privé-firma ?

In bevestigend geval, kunt u mij zeggen :

- onder welke voorwaarde ;
- of hiervoor een advies noodzakelijk is van het schepencollege van de betreffende gemeente ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

Intercommunale verenigingen die onder mijn toezicht staan, ontlenen hun onteigeningsbevoegdheid hetzij aan artikel 5 van de wet van 18 augustus 1907, hetzij aan artikel 8 van de wet van 1 maart 1922, naargelang van de wet waaraan zij statutair onderworpen zijn.

Van die onteigeningsbevoegdheid kunnen zij uitsluitend gebruik maken ter verwezenlijking van hun maatschappelijk doel. Voor de procedure moeten zij zich schikken naar de voorschriften terzake (wetten van 27 mei 1870, 10 mei 1926 en 26 juli 1962).

Het geachte lid zal begrijpen dat ik mij tot deze algemene beschouwing moet beperken aangezien het koninklijk besluit waarnaar ze verwijst in haar vraag, niet datgene is dat de titel draagt „onteigeningen om hoogdringende redenen en algemeen belang”. Opzoekingen in deze periode hebben ook geen individuele besluiten tot het verlenen van een machtiging tot onteigening met als datum 10.12.1973 opgeleverd. Ook op mijn schriftelijk verzoek aan het geachte lid om me een kopie of datum van publikatie in het Belgisch Staatsblad voor bedoeld besluit over te maken, is me tot nu toe geen antwoord gegeven. Vandaar dat ik het probleem ten gronde niet heb kunnen onderzoeken.

Vraag nr. 143
van 7 mei 1987
van de heer A. DE BEUL

Regionale Commissie voor Advies — Samenstelling

De samenstelling van de Regionale Commissie voor Advies wordt geregeld door artikel 7 van de wet van 29 maart 1962. De helft van de leden wordt rechtstreeks door de Koning benoemd en is samengesteld uit afgevaardigden van de regering, uit leden van de Bestendige Deputaties, uit leden van de raden van beheer van verenigingen van gemeenten en uit leden van de schepencolleges uit de streek. Deze opsomming brengt mee dat het steeds gaat om takken van de uitvoerende macht ; op deze wijze worden enkel meerderheidsfracties van de verschillende niveaus vertegenwoordigd. Politieke fracties die op geen enkel niveau tot de meerderheid behoren, worden op deze wijze totaal uitgesloten.

Om dit te voorkomen zou men gemeenteraadsleden tot deze regionale Commissie — openbare sector — kunnen toelaten. De argumentatie die hiertegen wordt ingebracht is dat gemeenteraadsleden niet als afgevaardigden van de regering kunnen worden beschouwd. Indien met afgevaardigden van de regering, enkel leden van de regering of hun ambtenaren worden bedoeld, dan lijkt deze argumentatie juist te zijn. Parlementsleden en provincieraadsleden kunnen echter evenmin als afgevaardigden van de regering worden beschouwd. In de meeste commissies voor advies (culturele sector, media . . .) wordt de term afgevaardigden van de regering zeer ruim omschreven maar steeds wordt de onverenigbaarheid met een parlementair mandaat aangeduid.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In de meeste adviescommissies wordt een parlements lid niet beschouwd als een afgevaardigde van de regering ; meestal wordt zelfs uitdrukkelijk de onverenigbaarheid van het lidmaatschap van een adviescommissie met een nationaal mandaat vooropgesteld. Een lid van de wetgevende macht beschouwen als afgevaardigde van de uitvoerende macht lijkt ons niet zo direct in overeenstemming met een scheiding van de machten. Welke juridische argumentatie voert u aan om een parlements lid als afgevaardigde van de uitvoerende macht te beschouwen ?
2. In het antwoord op onze vraag nr. 96 van 20 februari 1987 deelt u mee dat gemeenteraadsleden niet als afgevaardigden van de regering kunnen worden beschouwd. Met welke juridische argumentatie ondersteunt u deze stelling, zeker wanneer u parlementsleden wel beschouwd als vertegenwoordigers van de regering ?
3. In het besluit van 23 december 1986 houdende benoeming van de leden van de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Antwerpen, openbare sector, wordt een lid van een intercommunale aangeduid. In artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 is duidelijk sprake van leden van de „raden van beheer” van vereniging van intercommunales. Vermits als hoedanigheid, lid van een in-

tercommunale, wordt vermeld, voldoet deze persoon niet aan de gestelde criteria. Of deze persoon al dan niet is aangewezen door een raad van bestuur van een intercommunale doet niet ter zake, vermits het eenvoudig lid zijn van een intercommunale niet voldoende is. Welke argumentatie werd voor deze benoeming aangegeven? Voorziet u een intrekking van dit benoemingsbesluit?

4. In het benoemingsbesluit van 23 december 1986 houdende benoeming van de leden van de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening voor de streek Oost-Vlaanderen, wordt zowel een lid van een intercommunale als een personeelslid (directeur) van een intercommunale vermeld. Deze benoemingen zijn eveneens in strijd met artikel 7 van de wet van 29 maart 1962. Voorziet u een intrekking van deze benoemingsbesluiten?
5. Het benoemingsbesluit van 23 december 1986 houdende benoeming van de leden van de Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van de streek West-Vlaanderen, duidt zowel een lid van een intercommunale (daarnaast ook een beheerder van een intercommunale) en een provincieraadslid aan. Ook deze benoemingsbesluiten zijn, op basis van het opgegeven mandaat, voor vernietiging vatbaar. Hoe wordt de benoeming van een lid, in zijn hoedanigheid van provincieraadslid, juridisch verantwoord?
6. In tegenstelling met uw antwoord op onze vraag nr. 96 van 20 februari 1987 wordt in het benoemingsbesluit voor de Regionale Commissie voor Advies van Antwerpen een lid — in de hoedanigheid van gemeenteraadslid — benoemd. Welke juridische argumentatie voert u nu hiervoor aan? We menen tevens reeds te mogen aanduiden dat eventuele andere functies geen rol spelen: het benoemingsbesluit duidt enkel het mandaat gemeenteraadslid aan.
7. Kan u per provincie meedelen hoe het systeem D'Hondt over de verschillende politieke fracties werd toegepast? Met welke verkiezingsuitslagen werd rekening gehouden?
8. In het hoger vernoemde benoemingsbesluit voor de provincie Oost-Vlaanderen, werd een lid aangeduid als beheerder van een sociale woonhuisvestingsmaatschappij. Op grond van artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 kan dit duidelijk niet vermits deze maatschappij geen vereniging van gemeenten is. Hoe wordt deze benoeming juridisch onderbouwd? Voorziet u de intrekking van dit benoemingsbesluit?
9. Waarom werden kleinere politieke fracties (Agalev) niet opgenomen? Gelieve dit cijfermatig te illustreren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord te geven op de door hem gestelde vragen.

1. Uit de parlementaire voorbereidingen blijkt niet duidelijk wat verstaan dient te worden onder „afgevaardigden van de regering”. Het is evenwel duidelijk dat er alszodanig geen on-

verenigbaarheid bestaat tussen de hoedanigheid van lid van een streekcommissie en die van lid van de wetgevende macht (zie advies d.d. 9 juni 1967 van de Nationale Commissie voor de Ruimtelijke Ordening over de oprichting van regionale commissies van advies).

2. Op het niveau van de gemeente maakt artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 uitsluitend melding van „leden van de schepencolleges” waardoor ipso facto gemeenteraadsliden worden uitgesloten als vertegenwoordigers van dit niveau. Vertegenwoordigers van het parlement daarentegen behoren tot het hoogste en hetzelfde beleidsniveau als de regering.
3. 4. 5. 6. 8. Bij het aanduiden van de vertegenwoordigers van de openbare sector in de regionale commissies werd uitgegaan van voorstellen die werden gedaan door de respectievelijke politieke fracties, nadat deze door mij werden verzocht kandidaten voor te dragen, waarbij het aantal werd vastgesteld op basis van het systeem D'Hondt. Bij die gelegenheid heb ik verwezen naar de bepalingen van artikel 7 van de wet van 29 maart 1962.

De hoedanigheid die bij leden in het benoemingsbesluit zijn vermeld, zijn niet noodzakelijk volledig, doch deze welke mij door de betrokken fracties werden medegedeeld.

De kandidaten werden echter enkel op hun conformiteit met voornoemd artikel gecontroleerd. Ik voorzie derhalve geen intrekking van de benoemingsbesluiten.

7. Bij de toepassing van het systeem D'Hondt werd rekening gehouden met de uitslagen van de provincieraadsverkiezingen van 13 oktober 1985.

In bijlage bezorg ik het geachte lid tabellen betreffende de toepassing van voormeld systeem per provincie.

9. Kleinere politieke fracties worden opgenomen wanneer zij volgens het systeem D'Hondt in aanmerking komen. Zo werd bijvoorbeeld in de regionale commissie voor de provincie Antwerpen één vertegenwoordiger benoemd, voorgedragen door Agalev.

Limburg				
Partijen	CVP	PVV	SP	VU
Kiescijfers	28	10	20	12
Kiesquotiënten				
1	28	10	20	12
2	14	5	10	6
3	9,33	3,33	6,66	4
4	7	2,5	5	3
5	5,6	2	4	2,4
6	4,66	1,66	3,33	2
7	4	1,42	2,86	1,71
	7	2	4	2

Antwerpen							
Partijen	CVP	PVV	SP	VU	Agalev	VI. BI.	PVDA
Kiescijfers	33	14	22	11	7	2	1
Kiesquotiënten							
1	33	14	22	11	7	2	1
2	16,5	7	11	5,5	3,5	1	0,5
3	11	4,66	7,33	3,66	2,33		
4	8,25	3,5	5,5	2,75	1,75		
5	6,6	2,8	4,4	2,2	1,4		
6	5,5	2,33	3,66	1,83	1,16		
7	4,71	2	3,14	1,57	1		
	6	2	4	2	1		

Oost-Vlaanderen					
Partijen	CVP	PVV	SP	VU	Agalev
Kiescijfers	34	19	23	12	2
Kiesquotiënten					
1	34	19	23	12	2
2	17	9,5	11,5	6	1
3	11,33	6,33	7,66	4	0,66
4	8,5	4,75	5,75	3	
5	6,8	3,8	4,6	2,4	
6	5,66	3,17	3,83	2	
7	4,86	2,71	3,29	1,71	
	6	3	4	2	

West-Vlaanderen					
Partijen	CVP	PVV	SP	VU	Agalev
Kiescijfers	38	14	25	11	2
Kiesquotiënten					
1	38	14	25	11	2
2	19	7	12,5	5,5	1
3	12,66	4,66	8,33	3,66	
4	9,5	3,5	6,25	2,75	
5	7,6	2,8	5	2,2	
6	6,33	2,33	4,16	1,83	
7	5,42	2	3,57	1,57	
	7	2	4	2	

Vlaams-Brabant					
Partijen	CVP	PVV	SP	VU	Agalev
Kiescijfers	17	10	9	7	1
Kiesquotiënten					
1	17	10	9	7	1
2	8,5	5	4,5	3,5	0,5
3	5,67	3,33	3	2,33	—
4	4,25	2,5	2,25	1,75	—
5	3,4	2	1,8	1,4	—
6	2,83	1,67	1,5	1,17	—
7	2,43	1,43	1,29	1	—
	6	4	3	2	0

**Vraag nr. 152
van 13 mei 1987
van de heer A. DENYS**

Vlaams Gewest — Uitkeringen aan kerkfabrieken

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welk bedrag door de gemeenten in het Vlaamse Gewest ten laste werd genomen voor uitkering aan kerkfabrieken ?

Graag dit bedrag per gemeente voor 1985 en 1986.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid hierbij in bijlage(n) een overzicht te verstrekken over de gedetailleerde bedragen die door de gemeenten als bijdragen in de tekorten van de individuele kerkfabrieken werden verstrekt voor de jaren 1985 en 1986.

Gemeente	1985	1986
Provincie Antwerpen		
Aartselaar	475.080	259.910
Antwerpen	12500.000	13.000.000
Arendonk	149.000	98.000
Baarle-Hertog	36.760	—
Balen	215.000	212.000
Beerse	77.000	137.000
Berlaar	—	—
Boechout	109.500	109.500
Bonheiden	1.286.052	1.763.390
Boom	793.271	855.462
Bornem	410.000	410.000
Borsbeek	4.313	154.313
Brasschaat	300.000	300.000
Brecht	50.000	50.000
Dessel	73.000	73.000
Duffel	—	—
Edegem	—	—
Essen	—	—
Geel	91.534	15.201
Grobbendonk	483.313	370.444
Heist-Op-Den-Berg	1.116.794	1.041.495
Hemiksem	239.238	—
Herentals	370.000	745.000
Herenthout	—	—
Herselt	1.007.000	813.000
Hoogstraten	125.138	—
Hove	—	—
Hulshout	562.092	469.584
Kalmthout	191.000	347.400
Kapellen	420.597	1.270.692
Kasterlee	—	—
Kontich	1.351.000	7.000

Gemeente	1985	1986	Gemeente	1985	1986
Laakdal	—	—	Boutersem	44.719	87.081
Lier	223.732	218.000	Diest	284.420	284.420
Lille	350.000	330.000	Dilbeek	3603.695	3.794.936
Lint	183.190	120.000	Galmaarden	97.000	97.000
Malle	42.500	47.500	Geetbets	219.750	255.840
Mechelen	1600.000	2.150.000	Glabbeek	82.745	119.785
Meerhout	24.725	320.000	Gooik	556.535	354.311
Merksplas	20.000	75.000	Grimbergen	2.005.649	1.657.439
Mol	35.000	535.000	Haacht	847.321	193.694
Mortsel	—	—	Halle	1.847.787	3.052.014
Niel	69.000	319.000	Herent	1.615.572	1609.199
Nijlen	17.500	17.500	Herne	518.821	693.999
Olen	227.805	255.000	Hoegaarden	434.055	468.445
Oud-Turnhout	—	—	Hoeilaart	391.085	562.627
Putte	150.000	910.000	Holsbeek	85.429	98.049
Puurs	90.000	90.000	Huldenberg	166.095	213.706
Ranst	927.006	620.489	Kampenhout	778.157	1.014.690
Ravels	207.100	173.490	Kapelle-op-den-Bos	389.398	339.081
Retie	—	—	Keerbergen	—	—
Rij keversel	—	—	Kortenaken	144.114	393.292
Rumst	447.394	675.268	Kortenberg	392.878	520.838
Schelle	675.445	664.288	Landen	2.298.679	1.793.429
Schilde	661.341	751.305	Lennik	565.269	1.390.978
Schoten	373.016	373.016	Leuven	1.943.235	2.265.994
Sint-Amands	—	—	Liedekerke	624.000	730.000
St.-Katelijne-Waver	698.311	653.402	Linter	688.687	851.803
Stabroek	1.046.688	1.189.750	Londerzeel	—	—
Turnhout	3.887.954	3.865.357	Lubbeek	1.045.907	1.126.711
Vorselaar	124.000	60.000	Machelen	15.000	20.000
Vosselaar	10.000	10.000	Meise	—	—
Westerlo	2.590.975	2.438.283	Merchtem	2.549.350	936.738
Wijnegem	168.000	168.000	Opwijk	1.787.327	2.120.872
Willebroek	14.000	14.000	Oud-Heverlee	111.000	123.000
Wommelgem	—	—	Overijse	1.188.927	1.241.265
Wuustwezel	—	—	Pepingen	684.226	664.597
Zandhoven	12.000	12.000	Roosdaal	2.146.262	1.784.757
Zoersel	—	—	Rotselaar	373.352	599.000
Zwijndrecht	—	—	Scherpenheuvel- Zichem	491.538	99.146
Provincie Brabant			St.-Pieters-Leeuw	783.335	369.536
Aarschoot	3.593.866	2.085.127	Steenokkerzeel	779.934	977.772
Affligem	—	104.430	Ternat	—	—
Asse	3.412.562	3.790.162	Tervuren	1.661.656	2.193.667
Beersel	2.104.275	2.107.137	Tielt-Winge	642.912	234.211
Begijnendijk	507.587	547.501	Tienen	3.581.146	2.763.068
Bekkevoort	343.633	329.876	Tremelo	—	—
Bertem	33.791	314.798	Vilvoorde	371.215	294.187
Bierbeek	387.796	364.965	Zaventem	320.460	256.756
Boortmeerbeek	575.010	695.156	Zemst	556.902	275.260
			Zoutleeuw	628.607	653.365

Gemeente	1985	1986	Gemeente	1985	1986
Provincie Limburg			Beveren	7.307.021	4.770.892
Alken	1.383.230	1.154.444	Brakel	1.739.510	1.544.103
As	1.133.600	540.550	Buggenhout	2.297.483	1.258.916
Beringen	6.189.552	6.140.422	De Pinte	949.140	1.640.697
Bilzen	3.398.280	4.578.900	Deinze	2.143.599	2.880.976
Bocholt	146.000	52.600	Denderleeuw	181.295	223.824
Borgloon	1.817.420	1.280.100	Dendermonde	37.102.500	40.457.000
Bree	330.000	298.000	Destelbergen	1.508.485	1.550.999
Diepenbeek	548.500	579.500	Eeklo	400.740	387.535
Dilsen	2.007.850	2.528.700	Erpe-Mere	1.758.833	1.530.835
Genk	5.914.970	7.611.096	Evergem	5.804.968	6.171.081
Gingelom	2.072.491	1.866.735	Gavere	3.128.040	1.152.719
Halen	616.700	438.290	Gent	28.000.000	28.000.000
Ham	669.015	786.518	Geraardsbergen	4.310.170	4.262.849
Hamont-Achel	1.778.700	1.321.000	Haaltert	1.492.948	1.861.297
Hasselt	8.000.000	9.500.000	Hamme	3.485.284	3.404.914
Hechtel-Eksel	926.000	953.110	Herzele	1.257.623	1.407.347
Heers	2.563.470	2.518.390	Horebeke	378.119	290.625
Herk-De-Stad	506.000	877.000	Kluisbergen	747.195	752.349
Heusden-Zolder	2.964.590	2.593.200	Knesselare	586.007	887.914
Hoeselt	451.310	211.250	Kruibeke	798.019	561.697
Houthalen-Helchteren	1.965.600	2.063.450	Kruishoutem	501.837	376.034
Kinrooi	757.000	665.000	Laarne	586.954	683.817
Kortesseem	122.000	264.000	Lebbeke	2.817.398	1.851.762
Lanaken	810.000	822.500	Lede	1.261.449	906.853
Leopoldsburg	1.324.600	1.708.000	Lierde	740.011	546.252
Lommel	639.000	1.234.850	Lochristi	1.089.725	850.671
Lummen	737.830	1.755.070	Lokeren	3.315.160	5.207.995
Maaseik	1.351.000	1.499.440	Lovendegem	625.001	478.009
Maasmechelen	3.978.520	3.999.080	Maarkedal	397.591	811.335
Meeuwen-Gruitrode	754.000	790.000	Maldegem	497.652	614.132
Neerpelt	50.000	—	Melle	1.529.591	1.567.182
Nieuwerkerken	1.276.168	1.160.400	Merelbeke	642.496	789.938
Opglabbeek	725.993	804.104	Moerbeke	98.117	109.636
Overpelt	2.174.600	2.709.323	Nazareth	—	—
Peer	820.700	693.500	Nevele	3.413.901	2.212.100
Riemst	3.150.980	4.365.520	Ninove	5.478.383	6.072.459
Sint-Truiden	5.698.964	5.588.554	Oosterzele	327.469	420.210
Tessenderlo	127.000	152.800	Oudenaarde	2.399.514	2.215.350
Tongeren	5.394.012	6.244.590	Sint-Gillis-Waas	1.351.217	1.738.356
Wellen	1.171.000	1.173.238	Sint-Laureins	510.951	323.927
Zonhoven	883.250	959.000	St.-Lievens-Houtem	969.690	971.818
Zutendaal	913.096	1.256.042	Sint-Martens-Latem	1.681.312	1.503.754
Provincie Oost-Vlaanderen			Sint-Niklaas	6.816.000	6.333.000
Aalst	10.269.502	9.757.452	Stekene	700.438	718.987
Aalter	2.059.232	1.382.233	Temse	1.946.592	1.885.335
Assenede	1.427.929	1.362.569	Waarschoot	306.056	141.692
Berlare	315.000	337.347	Waasmunster	1.599.952	902.942
			Wachtebeke	1.219.869	612.396

Gemeente	1985	1986
Wetteren	1.773.090	1.831.820
Wichelen	910.156	1.020.007
Wortegem-Petegem	424.176	293.657
Zele	2.293.842	2.344.419
Zelzate	785.272	639.514
Zingem	475.790	727.166
Zomergem	400.771	426.009
Zottegem	3.399.175	3.510.408
Zulte	537.538	670.000
Zwalm	1.893.326	1.467.141
Provincie West-Vlaanderen		
Alveringen	1440.499	2.866.733
Anzegem	2.401.799	2.540.082
Ardooe	2.036.412	1.314.705
Avelgem	1.743.853	1.807.524
Beemem	1.916.465	1.881.947
Blankenberge	3.721.900	3.636.436
Bredene	2.369.141	1.945.496
Brugge	24.579.695	22.265.204
Damme	5.816.135	4.644.435
De Haan	1.485.315	1.590.852
De Panne	2.689.279	3.298.941
Deerlijk	1.581.246	1.911.591
Dentergem	2.254.868	2.504.525
Diksmuide	4.256.054	4.331.425
Gistel	2.477.275	1.574.918
Harelbeke	5.638.955	5.639.223
Heuvelland	3.029.873	2.590.867
Hooglede	2.676.690	3.733.103
Houthulst	4.041.964	3.409.386
Ichtegem	2.008.496	2.217.372
Ieper	8.610.045	8.880.221
Ingelmunster	2.806.278	2.160.088
Izegem	5.715.881	6.093.791
Jabbeke	1.065.629	1.307.296
Knokke-Heist	4.397.870	5.127.164
Koekelare	2.690.292	2.186.231
Koksijde	3.746.518	4.615.799
Kortemark	2.268.657	1.983.787
Kortrijk	23.250.018	23.893.529
Kuurne	2.563.571	2.741.689
Langemark-Poelkapelle	3.046.272	1.950.498
Ledegem	2.476.177	2.109.773
Lendeledede	811.371	1.434.850
Lichtervelde	2.418.793	2.304.675
Lo-Reninge	811.666	735.961
Menen	5.225.623	5.335.987

Gemeente	1985	1986
Meulebeke	1.842.837	1.559.755
Middelkerke	4.400.327	4.865.178
Moorslede	3.985.809	3.965.815
Nieuwpoort	2.422.852	2.458.707
Oostende	13.793.142	14.846.156
Oostkamp	5.851.040	6.777.157
Oostrozebeke	996.287	1.018.520
Oudenburg	1.343.951	1.535.166
Pittem	1.701.028	1.478.676
Poperinge	5.925.783	5601.271
Roeselare	16.017.230	16.108.951
Ruislede	1.450.937	1.278.477
Staden	1.918.225	1.689.233
Tielt	5.758.232	5.137.134
Torhout	5.327.779	5.409.353
Veurne	4.100.130	4.406.639
Vleteren	3.790.743	1.181.468
Waregem	9.718.643	11601.712
Wervik	4.536.942	2.830.717
Wevelgem	5.161.174	5.886.602
Wielsbeke	967.086	1.069.413
Wingene	4.007.008	4.009.787
Zedelgem	3.957.634	4.758.914
Zonnebeke	3.319.301	2.615.709
Zuienkerke	651.080	754.809
Zwevegem	5.426.477	5.367.229

Vraag nr. 156
van 18 mei 1987
van de heer M. DIDDEN

Bouwaanvraag voor Noord-Zuid-verbinding in Limburg — Stand van zaken

Naar ik verneem werd reeds op 8 november 1984 een bouwaanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunning om de Rijksweg 583, Vak Hechtel-Eksel, te verbeteren. Het betreft hier een gedeelte van het tracé van de zogenaamde Noord-Zuid-verbinding, maakt deel uit van het programma dat bekend staat onder de naam Contract voor Limburg, opgemaakt naar aanleiding van de herstructurering in de Kempense Steenkoolmijnen.

Vindt U niet dat er sedert 8 november 1984 meer dan voldoende tijd is heengegaan om eindelijk tot enige besluitvorming te komen met betrekking tot een bouwaanvraag die dus meer dan 2,5 jaar oud is ?

Indien U nog bijkomende adviezen wenst, dan ZOU daar toch ook een limiet mogen gegeven worden in de tijd, zodat de veiligheid op de openbare wegen niet in het gedrang komt bij gebrek aan besluitvaardigheid vanwege bepaalde overheden.

Gaarne had ik vernomen waarom deze bouw-aanvraag tot op heden niet werd afgehandeld ?

Verder had ik gaarne vernomen wanneer dan eindelijk door U tot een beslissing zal worden overgegaan ?

Ten slotte kan ik niet nalaten, Mijnheer de Minister, niet alleen in mijn persoonlijke naam, enig wantrouwen uit te drukken met betrekking tot uw bereidheid om positief mee te werken aan de problemen van de provincie Limburg. Het zou me derhalve benieuwen te weten op welke wijze U tot een positieve medewerking zult komen door enerzijds op een vlotte wijze bouw-aanvragen te behandelen en anderzijds de beloften inzake subsidies voor openbare werken die onder uw verantwoordelijkheid ressorteren toe te kennen.

In de hoop niet alleen concrete informatie te bekomen over de bouw-aanvraag voor de Noord-Zuid, durf ik verwachten dat U ook aanduidingen geeft van een positieve medewerking aan het Contract voor Limburg.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 mei 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het dossier betreffende de Noord-Zuidverbinding Limburg mij op 14 april 1987 voor beslissing werd voorgelegd.

Op 30 juni 1987 heb ik de bouwvergunning verleend.

Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat, niettegenstaande het zogenaamde „Contract Limburg” deze Noord-Zuidverbinding en meer bepaald het vak IV Overpelt-Hechtel-Eksel zeer zware contestatie heeft veroorzaakt, bij de lokale bevolking.

Door de betrokken gemeentebesturen werd de bouw-aanvraag trouwens ongunstig geadviseerd.

Vandaar de omzichtigheid waarmee de AROL het dossier behandeld heeft. Door de AROL werden trouwens op 14 april 1987 een reeks opmerkingen en suggesties geformuleerd.

Deze heb ik door het Bestuur der Wegen zelf laten onderzoeken, wat nog enige tijd heeft gevraagd. In de mate van het mogelijke werden in de bouwvergunning beide standpunten verzoend.

Wat mij betreft heb ik dus slechts twee maanden nodig gehad om in deze zeer delicate aangelegenheid tot de besluitvorming te kunnen overgaan.

In verband met mijn bereidheid tot het medewerken aan de problemen van de provincie Limburg verwijs ik naar de beslissing van de Vlaamse Executieve d.d. 4 februari 1987 waar ik mij verbonden heb ernaar te streven ten minste 28,2 % van mijn investeringsprogramma aan te wenden in de drie ontwikkelingszones. De provincie Limburg zou aanspraak maken op 66 % van het bedrag wat neerkomt op 472,6 miljoen frank.

Op 25 juni 1987 nam de Vlaamse Executieve kennis van de tussentijdse evaluatie van de uitvoering van het investeringsprogramma in de reconversiegebieden.

Voor de periode 1 januari 1987 tot 30 april 1987 heb ik reeds 209,8 miljoen frank van mijn investeringsprogramma vastgelegd voor de provincie Limburg wat neerkomt op 44,4 % van het vooropgestelde bedrag.

Ik denk dat de bovenvermelde cijfers duidelijk blijk geven van een positieve medewerking tot het oplossen van de problemen die zich voordoen in Limburg.

**Vraag nr. 164
van 21 mei 1987
van de heer J. GABRIELS**

Bijscholings- en omscholingsmogelijkheden voor jongeren — Overzicht per departement

Binnen elk departement van uw Ministerie zijn er een aantal mogelijkheden tot bijscholing, omscholing, klas-sieke opleidingen, enzovoort, gericht op jongeren al dan niet werkloos.

Men beweert dat er op dit terrein op een gecoördineerde wijze gewerkt wordt.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke opleidingsmogelijkheden worden door uw departement gefinancierd ?
2. Waaruit bestaan deze opleidingsmogelijkheden ?
3. Zijn er reeds specifieke maatregelen die betrekking hebben op jeugdige werklozen ? Welke maatregelen zijn dit ?
4. In hoeverre worden deze specifieke maatregelen gecoördineerd door uw departement ? In hoeverre is er een afstemming op maatregelen die door de nationale Regering worden genomen ?
5. Welke specifieke maatregelen denkt men tot uitvoering te brengen op korte en halflange termijn ?
6. Welke initiatieven in de private sector worden door uw departement gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn administratie geen enkele bevoegdheid bezit in de aangelegenheden die met in rubriek bedoelde schriftelijke vraag aan de orde zijn gesteld.

Het is mij derhalve niet mogelijk elementen van antwoord op bedoelde vraag te verstrekken.

**Vraag nr. 169
van 26 mei 1987
van de heer J. GABRIELS**

Grinduitbating NV Het Maasland — Naleving gewest-plan

De grinduitbating NV Het Maasland zorgt voor de nodige overlast in verband met de uitbating van de

illegale zandwinning in Eisden. In dit verband kan men zich de vraag stellen op basis van welke vergunningen deze uitbating kan geschieden, welke gevolgen er zijn voor de omwonenden enzovoort. . . Blijkbaar is er thans sprake van uitbreiding in de richting van de wijk Zandberg in Eisden-Tuinwijk, waar de bewoners klagen over de geluidshinder, stofoverlast, verkeersonveilige toestanden enzovoort.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat de NV Maasland in Eisden een illegale zandwinning heeft uitgebaat ? Welke overtredingen zijn door welke overheid in dit verband vastgesteld geworden ?
2. Is de huidige uitbating door middel van het gewestplan geregulariseerd geworden ? Op basis van welke argumenten ?
3. Hoe groot is de oppervlakte die reeds ontgonnen is geworden ?
4. Welke oppervlakte mag nog ontgonnen worden ? Welke nabestemming wordt opgelegd voor dit gebied ?
5. Welke financiële waarborgen zijn aanwezig om dit gebied te herstructureren ? Mag ik een volledige gedetailleerd plan van dit gebied zowel wat de fasen van ontginning als nabestemming betreft ?
6. In welke mate wordt rekening gehouden met het feit dat dit gebied is gelegen in een waterwinningsgebied ?
7. Welke effectieve controle wordt uitgevoerd in verband met mogelijke negatieve gevolgen van deze winning ?
8. Wat is de inhoud van de vergunningen die door de verschillende overheden worden afgeleverd ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verschaffen.

1. Sinds vele jaren wordt er in het gebied tussen de terril van de mijn van Eisden en de twee oude terrils zand en grind gewonnen door de NV Maasland.
  - tot in 1979 waren de terreinen eigendom van Limburg-Maas en had NV Maasland de concessie.
  - vanaf 1979 was NV Maasland eigenares van de terreinen.

Het ontwerp gewestplan bestempelde deze terreinen als „industriezone”.

Doordat het ontwerp-gewestplan het gebied niet als „ontginningszone” voorzag kon de NV Maasland

noch een stedenbouwkundige noch een exploitatievergunning bekomen.

De afwezigheid van deze vergunningen heeft uiteraard geleid tot het vaststellen van verschillende overtredingen door verschillende instanties (Mijnwezen, gemeente, parket). Door het bestuur van de stedenbouw werd op 04/06/1975 proces-verbaal opgesteld.

Deze overtredingen hebben menigvuldige bijeenkomsten en vergaderingen uitgelokt op gemeentelijk, provinciaal en ministerieel niveau alwaar telkens getracht werd een compromis uit te werken tussen de feitelijke situatie (historisch en economisch belang van ontginning) en juridische situatie (ontwerp gewestplan en derhalve onmogelijkheid van vergunning).

2. In het gewestplan Limburg Maasland dat bij KB van 01/01/1980 werd goedgekeurd is een ontginningszone opgenomen voor de NV Maasland. De verrechtvaardiging is weergegeven in punt 15. 37 zesde alinea van dit KB.
3. In het gebied tussen de drie terrils is ongeveer 100 hectare zand en grind ontgonnen, niet enkel door de NV Maasland maar ook door de eerste eigenares Limburg-Maas die belangrijke concessies verleende.
4. De afgeleverde vergunning had betrekking op 69 hectare verdeeld in vier fasen :
  - fase 1 : ongeveer 7 hectare
  - fase 2 : ongeveer 10 hectare
  - fase 3 : ongeveer 25 hectare
  - fase 4 : ongeveer 25 hectare

Hiervan bevinden zich evenwel ongeveer 26 hectare onder de dubbele terril, die eerst zal dienen verwijderd wat de ontginning van deze oppervlakten op huidig ogenblik erg problematisch maakt.

De nabestemming is „industriegebied” zoals voorzien in het gewestplan.

5. In het kader van de vergunning tot reliëfwijziging zijn geen financiële waarborgen gevraagd. Het onder punt 4 weergegeven faseringsplan is in de bouwvergunning opgenomen.
6. In de door de gemeente Dilsen en Maasmechelen afgeleverde bouwvergunningen is rekening gehouden met het omstandig advies van de NWLM en werd dit advies als voorwaarde opgelegd. Dit voorwaardelijk gunstig advies dateert van 12.9.1985.
7. Het behoort aan de betrokken instanties (gemeente, AROL en NWLM) om de vergunningsvoorwaarden te controleren.
8. De bouwvergunningen zijn afgeleverd door de gemeenten Dilsen (23.6.1986) en Maasmechelen (27.6.1986) ; hierin zijn onder meer voorwaarden ingebouwd van nabestemming en eerbiediging van het waterwinningsgebied.

De exploitatievergunning is aangevraagd in juli 1985 en is op heden nog in onderzoek. Zij behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 170
van 26 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Grinduitbating NV Het Maasland te Eisden — Uitbreiding in woonwijk

Bewoners van de wijk Zandberg in Eisden-Tuinwijk klagen over de verdere uitbreiding van de grinduitbating NV Maasland in de richting van de woonwijk Tuinwijk te Eisden. Er is een enorme overlast van geluid, er is geen enkele bufferzone voorzien. Bovendien schijnt er sprake te zijn van een nieuwe toegangsweg in de richting van de woonwijk.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. Is er sprake van uitbreiding van deze grindwinning ?
2. Hoe valt te verklaren dat er niet opgetreden wordt door de overheid inzake de geluidslast ?
3. Is het juist dat de NV Maasland de exploitatievoorwaarden niet naleeft ? Welke maatregelen heeft de Bestendige Deputatie van Limburg reeds genomen in verband met deze uitbating ?
4. Worden de inwoners van de omgeving betrokken bij een openbaar onderzoek in verband met de uitbreiding van deze winning ?
5. Welke maatregelen denkt men te nemen om de overlast tot een minimum te beperken ?
6. Op welke wijze denkt men een bufferzone aan te leggen rond deze illegale winning ?

NB. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verschaffen :

1. De huidige grindwinning vindt plaats binnen het kader van de voorzieningen van het gewestplan Limburgs Maasland. Er werden dienaangaande vergunningen tot reliëfwijziging afgeleverd op 23 juni 1986 door de gemeente Dilsen en op 27 juni 1986 door de gemeente Maasmechelen.
2. + 3.
 De exploitatie van de grinduitbating is de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid. Klachten inzake geluidshinder en stofoverlast door de vermelde inrichting zijn bij het Bestuur voor Leefmilieu van AROL niet bekend.
4. Inzake uitbreiding van deze winning verwijs ik naar mijn antwoord onder punt 1. In het kader van de reliëfwijzigingsvergunning werd geen openbaar onderzoek gehouden.
5. De overlast moet beperkt worden door het naleven van de verschillende vergunningen.

6. Er werd over deze grindwinning geadviseerd dat ten opzichte van de aanpalende verkaveling een bufferzone zou dienen aangelegd te worden. Het hoofdbestuur van AROL meende immers dat het verhogen van de bestaande dijk met 3 meter en de integrale beplanting een oplossing konden bieden **voor** de gevraagde bufferfunctie tegen de eventuele geluidshinder.

Vraag nr. 171
van 27 mei 1987
van de heer A. DE BEUL

Toepassing mini-decreet in APA — Intrekken richtlijnen

Op onze vraag nr. 13 van 8 januari 1986 antwoordde u :

„Uit de verwijzing naar en de herneming van schriftelijke vragen van de Vlaamse Raad betreffende de toepassing van het mini-decreet van 28 juni 1984, komt de vaststelling tot uiting van het geachte lid dat het mini-decreet in zijn toepassingsmodaliteiten een bron geworden is van niet gelijklopende interpretaties. Dit komt de rechtzoekende burger niet ten goede. Daarom zal de toelichting op uw vraag betreffende het verband tussen het mini-decreet, inzonderlijk art. 79 en het gemeentelijk Algemeen Plan van Aanleg als instructie aan het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening toegevoegd worden”.

Op 30 juli 1986 stuurde u de aangekondigde richtlijnen aan alle diensten van het bestuur Ruimtelijke Ordening. In antwoord op een interpellatie van collega Tant bevestigde u het antwoord op onze vraag maar tevens stelde u twee mogelijke alternatieven in het vooruitzicht : ofwel het mini-decreet tot de APA's uitbreiden ofwel bestaande APA's opheffen. U voegde er op een bijna ongelooflijke wijze aan toe dat u „de administratie zal vragen de reeds verspreide richtlijn in beraad te willen houden omdat de richtlijnen niet altijd en overal uniform worden toegepast”. Met een schrijven dd. 27 november 1986 (CIII/3/2022) werd de richtlijn van 30 juli 1985 „in beraad gehouden”.

Deze werkwijze brengt mee dat u het onwettelijk uitbreiden van het mini-decreet in APA's, oogluikend toelaat. Het is onbegrijpelijk dat u als beleidsverantwoordelijke — zelf overtuigd van de onwettelijkheid — deze onwettelijkheid via het in beraad houden van de richtlijn toelaat.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen :

1. Wordt door het intrekken van deze richtlijn, de onwettelijkheid niet gestimuleerd ?
2. Zal u als beroepsinstantie, tegen het toepassen van het mini-decreet in APA's systematisch beroep aantekenen ?
3. In hoeveel dossiers werd een vergunning afgegeven, niettegenstaande het een toepassing van het mini-decreet, in een APA betrof ?
4. In hoeveel dossiers heeft u een vergunning, op basis van het toepassen van het mini-decreet, in APA's reeds vernietigd ?

5. Hoeveel vergunningen werden reeds op basis van het toepassen van het mini-decreet in APA's, in Kruishoutem, Nokere, Wannegem-Lede of Huise afgegeven ?
6. Hoe rijmt u het oogluikend bestaan van onwettelijke vergunningen, met het begrip rechtstaat ? Hoe komt dit, uw antwoord op onze vraag nr. 13 van 8 januari 1986 parafraserend, de rechtzoekende burger ten goede ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 173 in verband met interpretatieproblemen over het minidecreet.

De gevraagde statistische gegevens zijn niet voorhanden en worden als dusdanig niet bijgehouden door de administratie.

In het antwoord op de interpellatie van uw collega P. Tant heb ik mij aangesloten bij zijn bezorgdheid tot een logische niet discriminerende toepassing van het minidecreet over het gehele gemeentelijke grondgebied. Teneinde duidelijkheid te brengen heb ik geopteerd bij mijn eerste wetgevend initiatief ten opzichte van de stedenbouwwet een oplossing voor te stellen. Wanneer mijn ontwerp-decreet op de ruimtelijke ordening in de Vlaamse Raad neergelegd wordt, zullen ook uw overwegingen aan de discussie over bovengenoemd punt kunnen toegevoegd worden.

Tenslotte wens ik het geachte lid er op te wijzen dat wanneer een gebied door een APA beheerst wordt niet artikel 46 maar artikel 45 van toepassing is, zodat er geen sprake kan zijn van vernietigingen. Rechtgezet weze ook dat ik als beroepsinstantie een uitspraak doe over bepaalde vergunningen maar dat de procedure waarbij ik als Gemeenschapsminister zelf een beroep zou aantekenen in de stedenbouwwet niet voorzien is.

P. DEPREZ GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 38
van 25 mei 1987
van mevrouw N. MAES**

Wase krekens — Aanleg drainagegrachten

De Waterstraat in Meerdonk is beschermd als reservaat. Aan de landbouwzijde van deze straat werd onlangs over een 800-tal meter een diepe drainagegracht getrokken in opdracht van het ruilverkavelingscomité Meerdonk dat in totaal zowat 7 tot 8 km drainagegrachten wil trekken rondom het krekengebied, hetgeen het natuurreservaat Saleghemkreek is. De uitgegraven grond werd gewoonweg op het reservaatgebied gooid. Dat gebied is deels verloren.

In het verleden werd aan de Waterstraat een nieuwe stuw beloofd die het waterpeil in het krekengebied voldoende hoog zou houden. De stuw heeft echter

geen enkel nut als men rondom het krekengebied drainagegrachten graaft en deze achter in plaats van voor de stuw laat uitmonden. Alle grondwater en het water uit de kreek zal naar de drainagegrachten sijpelen en zo verdwijnen. Het krekengebied dat al fel bedreigd is, dreigt daardoor droog te vallen, wat rampzalige gevolgen zal hebben voor fauna en flora. Nu al is het waterpeil van het krekengebied te laag. Door allerlei ingrepen werd het waterpeil reeds verlaagd zodat men in het reservaatgebied reeds akkerland aantreft.

Samen met milieuverenigingen vinden wij deze werken betreuwenswaardig, te meer omdat de Gemeenschapsminister de verenigingen overleg en een aanvaardbare oplossing beloofd had.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden deze werken onmiddellijk stopgezet ?
2. Welke maatregelen zal de Minister nemen om het waterpeil in het krekengebied in stand te houden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken.

1. De werken, die uitgevoerd worden door het ruilverkavelingscomité Meerdonk, zullen door de opdrachtgever niet stopgezet worden.
2. Zoals het geachte lid zelf opmerkt, is het waterpeil in de Grote Geule in de loop der jaren door allerlei ingrepen verlaagd geworden. De door het ruilverkavelingscomité geconcipeerde en in uitvoering zijnde werken hebben precies tot doel enerzijds het waterpeil in de Grote Geule te verhogen en anderzijds de waterbeheersing in de aangrenzende landbouwgronden te handhaven. Hiertoe wordt een systeem van gescheiden waterbeheersing gerealiseerd, waarvoor de aanleg van parallelsloten noodzakelijk is. De stelling, volgens dewelke water uit de Grote Geule zou doorsijpelen naar bedoelde sloten, is niet gegronde en steunt op een ontoereikende kennis van de bodemprofielen in het betrokken gebied. De parallelsloten zullen een bodempeil hebben dat ongeveer gelijk is met het zomerpeil in de Grote Geule. Tenslotte wil ik er op wijzen dat deze werken, die uitsluitend tot doel hebben natuurbehoudsbelangen te dienen, door het Vlaamse Gewest betoelaagd zijn met meer dan 9 miljoen frank ten laste van artikel 61.03 (landinrichting — ruilverkaveling) van mijn begroting.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 231
(Zitting 19851986)
van 23 juli 1986
van de heer M. DIDDEN**

Maaseik — Archeologisch museum

Sedert enige tijd wordt er te Maaseik een inspanning

gedaan om een archeologisch museum op te richten in een gerenoveerd, beschermd monument op de markt te Maaseik. Daartoe heeft het stadsbestuur van Maaseik het initiatief genomen.

Tevens werd voor dit dossier een aanvraag gericht tot de Europese Gemeenschap om in het kader van het EFRO de nodige subsidiëring te bekomen.

Ter zake zou ik gaarne het volgende van u vernemen.

1. Of uw diensten de intentie koesteren en de mogelijkheid voorzien om deze belangrijke instelling te Maaseik te subsidiëren ?
2. Werd er ter zake reeds een beslissing genomen ?
3. Hebben uw diensten hieromtrent reeds contact gehad met de stad Maaseik en de Europese Gemeenschap via het EFRO ?
4. Welke zijn de respectievelijke beslissingen die door uw departement werden genomen in deze aangelegenheid ?

Ik zou u dank weten indien u mij op deze vragen een antwoord zou kunnen geven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 juli 1986 kan ik het geachte lid mededelen :

1. Het archeologisch museum te Maaseik werd geconcepieerd als nieuwbouw in de zone gelegen achter de bij K.B. dd. 16.9.1966 wettelijk beschermde „Apotheek Vanvenckenray”. De nieuwbouw sluit via een glazen gang aan tegen de achtergevel van het beschermd gebouw. De bouwwerken zijn momenteel in uitvoering en worden gedeeltelijk gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Dienst Culturele Infrastructuur.
2. Dringende instandhoudingswerken werden voor vastlegging op 2 september 1986 goedgekeurd. Deze werken komen voor betoelaging in aanmerking overeenkomstig artikel 6 van het Besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 1.7.1982, bekrachtigd bij Decreet van 17. II. 1982.
3. Wat betreft de steun van de Europese Gemeenschap is mij enkel bekend dat een EFRO-bijstand werd toegekend voor een bedrag van 7.368.659 frank.

Vraag nr. 266

(zitting 19851986)

van 22 augustus 1986

van de heer J. VALKENIERS

Objectiviteit in de BRT

Op 15 augustus 1986 zond de BRT-TV rechtstreeks en integraal de Eurogalia-toet uit. Het wordt bijna traditie dat de commentator ter plaatse zulke gelegenheid aangrijpt om opvattingen te verkondigen, die hij misschien als kritisch betitelt, maar die in feite niets anders zijn dan een poging tot beïnvloeding en het louter verkondigen van de eigen mening.

Een citaat : „Ware het niet mooi indien de vredesbeweging een oorlogszuchtig iemand als Reagan zou kunnen doen nadenken, verondersteld dat hij dat zou kunnen ?”

Acht de Minister het aanvaardbaar dat commentatoren van het geboden podium bij folkloristische manifestaties gebruik maken om hun eigen mening aan de kijker en/of luisteraar op te dringen ?

Wanneer zal eindelijk eens komaf gemaakt worden met het kleingeestig anti-amerikanisme dat op de BRT hoogtij viert en krijgen we voor de verandering eens objectieve commentaar ?

Antwoord

Wij hebben de verantwoordelijken van het programma terechtgewezen omdat wij het commentaar, waarbij de hoop en opvatting van de vredesbeweging worden geacteerd, meer afgewogen en genuanceerd hadden gewenst.

De Eurogalia-toet te Tíelt werd ontworpen door Prof. dr. Ivan Van Den Berche, hoogleraar hedendaagse geschiedenis aan de UIA.

Centraal stond de hedendaagse geschiedenis van Europa. De machtspolitiek van de grootmachten USSR en USA werd vooropgesteld met haar negatieve gevolgen voor een vrij, vreedzaam en verenigd Europa, vanaf Potsdam en Jalta tot heden.

Hierbij moet ook de Sovjet-Unie het ontgelden met uitlatingen als :

„West-Europa is nog steeds onder Amerikaanse invloedssfeer, Oost-Europa is werkelijk bezet” ;

„Stalin was een dictator, Stalin was een moordenaar. Hij was verantwoordelijk voor de Koude Oorlog” ;

„Eisenhower kan niet tussenkomen in Hongarije. Het spijt hem. Dat zou een wereldoorlog betekenen” ;

De Verdragen van Rome zijn het begin van de opstanding, van de heropleving van Europa. Alleen voor West-Europa” ;

„Charta 77 : de kunstenaars worden gemuilband. De akkoorden van Helsinki worden zeker in Oost-Europa nog niet toegepast” ;

„De tonen van de Internationale worden getransporteerd in de ganzepas van de dwang”.

De door de heer Valkeniers geciteerde tekst moet dus worden gezien in zijn context : een stoet van 38 minuten waarin op karikaturale wijze de Europese geschiedenis sinds 1949 tot nu uitgebeeld wordt met een inherent gevaar voor vertekening en verbale overdrijving. Zowel de Sovjet-Unie als de U.S.A. moesten het hierbij ontgelden.

De BRT kan het sarcasme van een manifestatie als de Eurogalia-toet afstandelijk registreren, een eigen commentaar mag er in geen geval aan worden toegevoegd.

Vraag nr. 291
(Zitting 1985-1986)
van 7 oktober 1986
van de heer P. PEETERS

Franstalige beroepsopleidingsleercontracten in Vlaanderen — Taalwetgeving

Op 19 maart 1985 stelde ik aan de Gemeenschapsminister van Cultuur een vraag (nr. 158) over leercontracten van de beroepsopleiding middenstand die in Vlaanderen, al dan niet in faciliteitengemeenten, op aansporing van het Franstalig Instituut voor Middenstandsopleiding in het Frans werden opgesteld en die door de Franse Gemeenschapsminister werden erkend.

De geachte Minister antwoordde op mijn vraag dat de betrokken partijen zich bij deze (onwettelijke) handelwijze beriepen op het betwiste besluit van de Franse Executieve dd. 22 december 1983, waartegen beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werd ingesteld. Het verder optreden in deze zaak zou dan ook mede bepaald worden door de beslissing van de Raad van State.

Inmiddels zijn anderhalf jaar verlopen.

Kan de geachte Minister mededelen.

1. Hoe het arrest van de Raad van State in deze zaak luidt ?
2. Hoe tegen deze onwettelijke leerovereenkomsten en de erkenning door de Franse Gemeenschapsminister wordt opgetreden ?
3. Of hij de Minister van Sociale Zaken zal verzoeken deze onwettelijke en nietige overeenkomsten niet meer te doen aanvaarden door de RSZ-inspectie wat totnogtoe door deze Minister werd geweigerd aangezien „de controle over de taalwetgeving niet tot zijn bevoegdheid behoort” ?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de beroepsopleidingen ressorteren onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 36
van 5 december 1986
van de heer H. SUYKERBUYK

Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord — Bevoegdheidsverdeling tussen centrale Staat en Gemeenschappen

Het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord bestaat 40 jaar en dat werd gevierd in Den Haag.

De Taalunie lijkt wel alle Vlaamse-Nederlandse samenwerkingsobjecten naar zich toe te trekken. Daaruit blijkt de Taalunie-dynamiek, en blijven belangrijke samenwerkingsterreinen, die behoren tot de bevoegdheid van het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord.

Ik wil de Minister verzoeken mede te delen hoe dit Akkoord werkt, gelet op de totale overdracht van de Culturele bevoegdheden. Wat is het deel van de Ge-

meenschappen, wat is het deel van de centrale Staat, zowel wat de middelen, de werking, als de samenstelling van de verschillende comités betreft.

Antwoord

De culturele betrekkingen tussen België en Nederland worden geregeld door het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord, dat in 1946 tussen beide landen werd gesloten. In dit verdrag, dat een algemeen karakter heeft, werden de Nederlandse taal, literatuur en Neerlandistiek niet opgenomen. De uitvoering van het verdrag werd toevertrouwd aan een Vaste Gemengde Commissie, bestaande uit 4 Nederlandse en 4 Belgische leden.

De wezenlijke eenheid van de Nederlandse taal, ondanks de staatkundige deling, deed de opvatting ontstaan dat op het beperkte terrein van taal en letteren op korte termijn een gunstig resultaat kon worden bereikt. Dit resulteerde uiteindelijk in de oprichting van de Nederlandse Taalunie bij Verdrag van 9 september 1980.

Vanzelfsprekend wordt alles wat verband houdt met de integratie van Nederland en de Vlaamse Gemeenschap op het gebied van de Nederlandse taal en letteren in de ruimste zin nu geregeld in de schoot van de Nederlandse Taalunie. De samenwerking op het vlak van alle andere culturele materies valt nog steeds onder het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord. Dit betekent dat niet alleen de Vlaamse Gemeenschap, maar ook de Franse en de Duitstalige als gesprekspartners bij de culturele samenwerking (andere dan taal en letterkunde) optreden.

De Vaste Gemengde Commissie zelf, is samengesteld als volgt : de heren J. Flerackers, A. Vandebunder, L. Delanghe, P. Jaspaert, K. De Clerck, B. Hermans, J. Dedeurwaerder .

De activiteiten binnen dit cultureel verdrag, situeren zich op het vlak van de Kunsten, de Socio-culturele materies en de Sport.

In 1986 besteedde de Vlaamse Gemeenschap aan culturele betrekkingen met Nederland in de kunstsector : 1.457.306 frank (beeldende kunst), 3.600.000 frank (podiumkunsten) en ongeveer 1.000.000 frank (muziek) in totaal dus 6.057.306 frank.

Ingevolge de herstructurering van het Commissariaat-generaal voor Internationale Samenwerking dient de samenstelling van sommige subcommissies nog te worden gewijzigd.

In de betreffende subcommissies, zetelen de volgende leden :

1. De Subcommissie Theateruitwisselingen
  - de Heer E. Anthonis
  - de Heer R. Elsen
  - de Heer J. Van Schoor
  - de Heer P. Jaspaert
  - de Heer K. Anthierens
  - de Heer Carrewijn
  - de Heer W. Elias
  - de Heer L. De Boeck

2. De Subcommissie Muziek
- de Heer H. De Caluwe
  - de Heer K. Cooremans
  - de Heer L. Leytens
  - de Heer J. Wilmots
  - de Heer K. Goeyvaerts
  - een vertegenwoordiger van de administratie voor Kunst.

In 1986 besteedde de Vlaamse Gemeenschap aan culturele betrekkingen met Nederland in de Sociaal-culturele sector 817.780 frank. In vergelijking met vorige jaren betekent dit een daling, maar deze heeft voornamelijk te maken met de herstructureringsmogelijkheden die ontstonden bij de overheveling van bevoegdheden van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking naar de Vlaamse Gemeenschap zelf.

De Subcommissie Jeugdwerk, Volksontwikkeling, Amateuristische Kunstbeoefening en Bibliotheekwerk, is als volgt samengesteld (Vlaamse leden) :

- J. Celis (Voorzitter)
- W. Bellemans
- J. Hamelinck
- A. Stoop

Vervangers :

- R. Van Den Bremt
- J. Albrechts
- J. Beke
- M. Van Uytfanghe

en 3 ambtenaren van de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming.

De Vlaamse-Nederlandse samenwerking inzake sport wordt geregeld via de Subcommissie-Sport. De subcommissie bestaat van Vlaamse zijde uit ambtenaren van het BLOSO en een afgevaardigde van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Samenwerking.

Aan Nederlandse zijde is de delegatie samengesteld uit ambtenaren van de afdeling sportzaken van het Ministerie van WVC, en uit afgevaardigden vanuit de georganiseerde sportwereld.

De samenwerkingsprogramma's die uitgewerkt worden in deze subcommissie worden telkens bekrachtigd door de Vaste Gemengde Commissie België-Nederland.

Deze programma's werden tot en met 1985 gefinancierd met middelen van het Fonds voor Internationale Culturele Betrekkingen van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 59
van 9 januari 1987
van de heer E. VANDERSMISSEN

Rijkssubsidiëring sociaal-cultureel vormingswerk — Toepassing interpretatieve nota van 10.8.1983 op het decreet van 27.6.1985

Op 3 maart 1978 werd het decreet „houdende de Rijks-subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen” goedgekeurd.

Op 27 juni 1985 werd het decreet “houdende de subsi-

dieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen” goedgekeurd.

Graag had ik van de Minister vernomen of de interpretatieve nota van 10 augustus 1983, in verband met de toepassing van het decreet van 3 maart 1978 eveneens van toepassing is op het decreet van 27 juni 1985.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord op vraag nr. 65 van de heer W. Beysen van 13 januari 1987.

Vraag nr. 62
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Openbare bibliotheken — Uitvoeringsbesluiten

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoever het vandaag staat met het bibliotheekdecreet van 1978 en de te nemen uitvoeringsbesluiten ?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 en de uitvoeringsbesluiten zijn nog steeds van kracht.
2. Het besluit van 1 juli 1982 (het zogenaamde crisisbesluit), gewijzigd bij besluit van 15 mei 1985, was van kracht tot 31 december 1986.
3. Op 4 februari 1987 keurde de Vlaamse Executieve een besluit goed tot wijziging van sommige bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk.

Vraag nr. 86
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Vereffening van de successierechten door inbetalinggeving van kunstwerken voor nalatenschappen — Modaliteiten en toewijzingscriteria van kunstwerken aan Staat of Gemeenschappen

Vanaf 1 januari 1986 is het mogelijk successierechten te betalen met kunstwerken uit een nalatenschap.

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze en volgens welke criteria bedoelde kunstwerken naderhand door het Ministerie van Financiën worden toegevoerd aan de Staat of aan één van onze beide Gemeenschappen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de vereffening van de successierechten door inbetalingge-

ving van kunstwerken behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Financiën. Tot op heden werden geen werken overgedragen naar de Gemeenschappen doordat de nodige uitvoeringsmodaliteiten nog niet werden getroffen.

Vraag nr. 156
VAN 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Industriële archeologie in Vlaanderen — Stand van zaken

De situatie van de industriële archeologie in Vlaanderen wordt onder meer gekenmerkt door volgende problemen :

- gebrek aan geschikte huisvesting en bergruimte voor de collecties ;
- nood aan permanente opvang van de vrijwillige medewerkers ;
- het ontbreken van een degelijk onderzoeks-, documentatie- en informatiecentrum ;
- de opvang van toeristische initiatieven ;
- de gewenste uitbouw van vormings- en opleidingsmogelijkheden .

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze hij meent te kunnen bijdragen tot het bewerkstelligen van een gunstige oplossing voor deze problematiek.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bij decreet van 3 maart 1976 vastgestelde taken van de Vlaamse Gemeenschap inzake industriële archeologie zijn :

- het inventariseren van het onroerend industrieel erfgoed ;
- het wettelijk beschermen daarvan ;
- het begeleiden en afhandelen van eventuele restauratiedossiers aangaande industrieel erfgoed, inbegrepen het betoelagen van deze restauraties.

Aan elk van deze punten besteed ik in mijn beleid mijn inziens de nodige aandacht, zodat de zorg voor de industriële archeologie in het kader van de monumentenzorg steeds verder wordt uitgebouwd.

De problemen die het geachte lid in zijn vraag aanhaalt zijn mij bekend en ik ben graag bereid om, binnen de bevoegdheden die mij zijn toegemeten en met de middelen waarover ik kan beschikken, steun te verlenen aan initiatieven die de situatie van de industriële archeologie in Vlaanderen kunnen verbeteren.

Vraag nr. 158
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Nationale Commissie van de UNESCO — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in

de Nationale Commissie van de Unesco worden aangeduid.

Tevens wens ik te vernemen of bij de aanduiding van deze vertegenwoordiging rekening werd gehouden met de toepassing van de Cultuurpactwet.

Tenslotte gelieve de Minister mij de namen kenbaar te maken van de huidige vertegenwoordigers van onze Gemeenschap in de Nationale Commissie van de Unesco met opgave van de functies die zij er eventueel bekleden.

Antwoord

Ingevolge zijn genoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat voor de belangenverdediging van de Vlaamse Gemeenschap bij de multilaterale gouvernementele organisaties, onder meer UNESCO de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen instaat. Het geachte lid zal zijn vraag derhalve aan mijn achtbare collega moeten stellen.

Vraag nr. 169
van 9 april 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Cultuurkoepels — Inspraakbepalingen

Onlangs stelde ik een vraag in verband met onder rubriek vermelde aangelegenheid.

Uit het antwoord van de Minister bleek dat de koepels hun beleidsvoorbereidende opdracht dienen waar te maken via hun vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling. Bij mijn weten blijkt dit op geen enkele wijze uit het koepeldecreet van 2 januari 1976. In het decreet op de Hoge Raad van 6 april 1976 wordt nergens over de koepels gesproken.

In het koninklijk besluit van 4 september 1980 dat de organisatie van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling regelt worden de koepels evenmin vernoemd.

Derhalve zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of het feit dat de koepels hun beleidsvoorbereidende opdracht dienen waar te maken via hun vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling dan werkelijk als een „nieuw feit” moeten worden beschouwd ?
2. Of de geachte Gemeenschapsminister niet van mening is dat ingevolge zijn stelling ter zake een belangrijke discriminatie ontstaat ten overstaan van de Vrijzinnige Koepel en de Vakbel-koepel ?
3. Of de wetgeving op het Cultuurpact sedert 1 januari 1984 dan nog gerespecteerd is in de samenstelling van de Hoge Raad van de Volksontwikkeling ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Op zijn vroeger gestelde vraag inzake deze aangele-

genheid (vraag nr. 52 van 18 december 1986) antwoordde ik dat de koepelorganisaties "hoofdzakelijk" hun beleidsvoorbereidend werk realiseren via de traditionele inspraakorganen. „Hoofdzakelijk” betekent niet „uitsluitend”.

Dit is geen nieuw feit, maar een loutere vaststelling, omdat de inspraakorganen vaak bemand worden door onder meer vertegenwoordigers van de koepelorganisaties.

2. Alle koepelorganisaties hebben het recht om mij adviezen over te maken. Zij kunnen ook expliciet om advies gevraagd worden, wat trouwens gebeurt.
3. De vraag of de cultuurpactwet nog gerespecteerd wordt na 1 januari 1984 voor wat de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling betreft, is zonder voorwerp, gezien het antwoord op punten 1 en 2.

Vraag nr. 178
van 17 april 1987
van de heer A. LARIDON

Zaire — Vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap

Op 26 augustus 1985 besliste de Waalse Gemeenschapsexecutieve tot het oprichten van een centrum van de Franse Gemeenschap in Kinshasa. Dit centrum organiseert regelmatig culturele manifestaties onder de benaming „Journées Culturelles de la Communauté française”. Ook het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Betrekkingen van de Waalse Gemeenschap neemt regelmatig initiatieven om in Kinshasa de Waalse cultuur te promoten.

Mag ik van de heer Minister vernemen of er vanuit de Vlaamse Executieve ook dergelijke initiatieven reeds werden genomen of zoniet, of het al dan niet in de bedoeling ligt bepaalde plannen in die zin uit te werken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Gemeenschap tot heden geen initiatieven heeft genomen in Kinshasa in de zin als de Franse Gemeenschap in 1985 heeft gedaan.

Op dit ogenblik zijn er geen plannen in die zin in de maak. Deze zouden trouwens totstandkomen i.s.m. de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, bevoegd voor de promotie en de samenwerking met andere staten.

Vraag nr. 182
van 23 april 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

BRT — Examen journalist

Recent ging er een examen door voor het selecteren van BRT-journalisten. Slechts enkele tientallen personen — op de meer dan duizend die deelnamen — werden hiervoor geselecteerd aan de hand van een

dertigtal „kwiswoordjes” die — volgens de deelnemers — ver gezocht waren en soms op het randje van het waanzinnige af.

Kan de Minister me verklaren hoe het komt dat van deze dertig „toevalswoorden” er drie waren, namelijk kabeldecreet, Amal en Wapping, die op papier waren rondgedeeld en daarna besproken tijdens een ACV-training even voordien.

Zijn er nog voorbereidingscursussen van andere vakbonden geweest voorafgaand aan dit examen, zo ja, heeft de Minister weet van gelijkaardige feiten daar ?

Antwoord

De BRT heeft geen uitstaans met de door vakbonden of andere verenigingen georganiseerde cursussen die voorbereiden op BRT-examens.

Het is niet de BRT-hiërarchie, maar een speciaal daartoe samengestelde examencommissie die autonoom de examenopgaven bepaalt, rekening houdend met het examenprogramma en met de bestaande reglementen. De commissie bestaat deels uit BRT-personeelsleden en deels uit buitenstaanders.

Tijdens de voorbereidingscursussen worden ook voorbeelden van mogelijke testwoorden gegeven. Dat enkele van die voorbeelden ook in het examen voorkomen is helemaal niet abnormaal. In het examenprogramma is immers bepaald dat tenminste de helft van de testwoorden betrekking moet hebben op de actualiteit. Het is dan ook best mogelijk dat toevallig dezelfde items aan bod komen.

Vraag nr. 184
van 27 april 1987
van de heer M. DESUTTER

BRT — Sponsoring televisieprogramma's

Graag vernam ik welke televisieprogramma's gesponsord worden, voor welk bedrag en door wie ?

Antwoord

1. Volgende televisieprogramma's worden gesponsord :
  - Hoger-Lager ;
  - Speel op Sort ;
  - I.Q.-kwis ;
  - Van Pool tot Evenaar ;
  - Sportweekend ;
  - Stadion ;
  - Argus ;
  - Mike en Mike aan Zee ;
  - Kwizien ;
  - Leven en laten leven ;
  - Bloemetjes binnen en Bloemetjes buiten ;
  - Stripkwis ;
  - Iemandsland ;
  - Extra Time ;
  - Bingo ;
  - Rigoletto ;
  - Op zoek naar. . . ;

- Kwidam ;
  - Terloops ;
  - Liedjes voor Brussel.
2. Sponsors zijn :
- Nationale Loterij ;
  - NKBK;
  - NDALTP ;
  - Sabena ;
  - Gemeentekrediet ;
  - ASLK Verzekeringen ;
  - NMKN ;
  - NMBS ;
  - Spa Monopole.
3. In de begroting voor 1987 is voor inkomsten uit sponsoring een bedrag ingeschreven van 120.000.000 frank.

Vraag nr. 186
van 28 april 1987
van de heer J.P. PILLAERT

Gemeentelijke zwembaden in Vlaanderen — Subsidiëring waterglijbaan

Het is bekend dat het overgrote deel van de gemeentelijke zwembaden in Vlaanderen zwaar deficitair zijn.

Het bestaan van deze zwembaden, dat de mogelijkheid moet bieden aan bevolking van zich op een gezonde manier ontspannen, mag zeker niet in vraag gesteld worden. Nochtans is het voor vele gemeenten een bijzonder zware uitgavepost.

Een middel om het deficit enigzins te drukken is het oprichten van bij voorbeeld een waterglijbaan.

Kan de Minister mij mededelen welke geldelijke tussenkomsten kunnen gebeuren vanwege de Vlaamse Gemeenschap om de bouw van dergelijke waterglijbanen aan te moedigen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat gelet op de zeer hoge kostprijs (aankoopprijs) van waterglijbanen en de aanbeveling van de commissie ad hoc, dergelijke toestellen niet voorkomen op de lijst van de gesubsidieerde sporttoestellen.

Gelet op het feit dat ik de door u geformuleerde stelling kan onderschrijven wordt momenteel onderzocht in hoeverre betrokken toestellen subsidieerbaar zouden kunnen gesteld worden, in toepassing van het K.B. van 22 februari 1974 houdende de overheidsbetoelaging inzake het uitvoeren van culturele en sportinfrastructuurwerken.

Na het advies van de Inspectie van Financiën zal ik terzake een beslissing treffen, Het is dus zeker niet uitgesloten bedoelde banen in een nabije toekomst subsidieerbaar te stellen.

Vraag nr. 188
van 29 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Stage voor TV-productie in Hollywood — Selectiecriteria kandidaten

Volgens de pers zullen vijf Vlaamse film- en TV-professionals vanaf september in Hollywood een praktische stage kunnen volgen voor TV-productie.

Wil de Minister mij mededelen door welke instantie en op grond van welke kwalificaties bedoelde beroepsmensen zullen worden aangeduid ?

Graag vernam ik ook tot op welke datum en bij wie eventuele kandidaturen kunnen worden ingediend ?

Antwoord

In antwoord op de in rand vernoemde vraag van 29 april 1987 kan ik het geachte lid melden dat naar aanleiding van mijn prospectiebezoek in de USA ik inderdaad bekomen heb dat Vlaamse regisseurs de mogelijkheid geboden wordt om een stage te lopen aldaar.

Aan de concrete uitwerking van deze stagemogelijkheid wordt momenteel door mijn kabinet de laatste hand gelegd.

Evenwel kan ik het geachte lid nu reeds melden dat bij de Selectie van de kandidaten rekening zal worden gehouden met objectieve criteria en dat voor wat de praktische aspecten van deze aangelegenheid betreft, ik gebeurlijk een beroep zal doen op een bestaand filminstituut om als coördinator op te treden,

Vraag nr. 191
van 4 mei 1987
van de heer J. DE ROO

Lokale radio's — Tweede erkenningsronde

In uitvoering van het besluit van 9 september 1982 van de Vlaamse Executieve betreffende de erkenning van niet-openbare radio's werd een eerste erkenningsronde gestart met het oog op de erkenning der niet-openbare radio's.

Volgens artikel 3 worden de aanvragen voor advies voorgelegd aan de Raad van niet-openbare radio's, welke over een termijn van 75 dagen beschikt na ontvangst van de aanvraag door de Raad om het gevraagde advies uit te brengen. Indien deze Raad binnen deze termijn geen advies verstrekt kan de Gemeenschapsminister van Cultuur een beslissing treffen zonder advies.

Als de Raad of eventueel de Gemeenschapsminister besluit de radio te erkennen, wordt de RTT daarvan op de hoogte gebracht teneinde een frequentie te kunnen toewijzen. Met het oog op een tweede erkenningsronde moesten de aanvragen ingediend zijn tegen

uiterlijk 18 december 1986. Men zou blijkbaar alleen de aanvragen weerhouden voor lokale radio's in streken waar nog frequenties beschikbaar zijn.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een antwoord verstrekken op volgende vragen.

1. Hoeveel lokale radio's deden vóór 18 december 1986 een aanvraag met het oog op erkenning ?
2. Wanneer zullen deze aanvragen voor advies worden voorgelegd aan de Raad voor de niet-openbare radio's ?
3. Wanneer zal de tweede erkenningsronde aangevat worden ?
4. Stellen er zich problemen onder meer van technische aard met de reeds erkende radio's en zo ja welke ? Zijn deze problemen oorzaak van het uitstel van de tweede erkenningsronde ?
5. Zullen de vertegenwoordigers van de nieuw erkende radio's kunnen deel uitmaken van de Raad voor de niet-openbare radio's ?

Antwoord

Vóór 18 december deden er 70 lokale radio's een aanvraag met het oog op erkenning. Deze aanvragen zullen eerlang voor advies worden voorgelegd aan de Raad voor niet-openbare radio's waarmee dan de tweede erkenningsronde zal kunnen aangevat worden.

De problemen van technische aard met de reeds erkende radio's behoren niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur. Deze materie behoort tot het werkterrein van het Staatssecretariaat voor PTT.

Wat het laatste deel van de vraag betreft kan ik melden dat de kandidaturen van nieuwe vertegenwoordigde radio-organisaties in overweging kunnen worden genomen.

Er dient wel opgemerkt te worden dat, krachtens art. 6 § 1 van het decreet van 6 mei 1982, een nieuwe samenstelling van de Raad voor niet-openbare radio's slechts mogelijk is 3 maanden na de vernieuwing van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 196 van 5 mei 1987 van de heer F. GHESQUIERE

Classificatie logiesverstrekkende bedrijven — Wegwerken discriminaties

Enkelen jaren terug werd als Europese richtlijn de Beneluxclassificatie ingevoerd op vrijwillige basis ook in ons land.

Mag ik vragen hoeveel uitbaters van erkende inrichtingen zich in de Vlaamse Gemeenschap aanmeldten sedert de invoering ?

Welk is dit aantal ten overstaan van het totaal aantal erkende inrichtingen ?

In hoeveel gevallen werden er classificaties toegekend sedert 1 januari 1986 ?

Indien het juist is dat men het toekennen ervan heeft opgeschort tot wanneer de uitvoeringsbesluiten zijn getroffen van het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven, dan komt dit mij discriminerend voor ten overstaan van die bedrijven die zich aanpasten aan de gestelde normen.

Welke maatregelen stelt de Gemeenschapsminister voor om aan deze toestand te verhelpen ?

Antwoord

Op de vierledige vraag van het geachte lid heb ik de eer hem het volgende mede te delen.

1. Er meldden zich tot 31 december 1985 994 inrichtingen voor de erkenning als hotel.
2. 25,9 % van deze inrichtingen vroeg een classificatie aan.
3. Het technisch comité van de logiesverstrekkende bedrijven behandelde geen classificatieaanvragen op haar vergaderingen sedert haar oprichting op 11 november 1985.
4. Ik verzocht het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme de 35 hangende **classificatieaanvragen vóór** de publicatie van de hotelgids 1988 te behandelen zodat hier geen discriminatie ten opzichte van andere hotels optreedt.

Vraag nr. 197 van 5 mei 1987 van de heer J. PEPERMANS

Toewijzing Dacebmedewerkers — Overleg met koepelorganisaties

In antwoord op mijn vraag van 3 februari betreffende de toewijzing van de vroegere Daceb-medewerkers stelde u dat dit zou gebeuren in overleg met de koepelorganisaties.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel medewerkers zijn er op dit ogenblik nog niet geplaatst ?
2. Is er een consultatie geweest van de koepelorganisaties ? Zo ja, wanneer en met welke organisaties ?

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Op dit ogenblik zijn alle vroegere **Daceb-medewerkers** geplaatst.
2. In mijn antwoord op de vraag van 12 november 1986 van het geachte lid, heb ik niet gesteld dat de toewijzing van de vroegere Daceb-medewerkers zou gebeuren in overleg met de koepelorganisaties. Wel

heb ik, na mijn beslissing om vroegere Daceb-medewerkers nog deeltijds ter beschikking te stellen voor het verzorgen van bijscholing+ en kadervormingsinitiatieven ten dienste van landelijke initiatieven, mijn administratie de opdracht gegeven de koepelorganisaties hiervan in te lichten en de mogelijkheden en modaliteiten ter zake in onderling overleg te onderzoeken.

Ik ga ervan uit dat dit inderdaad gebeurd is.

Aan de koepelorganisatie en de coördinatie-organismen van de volwassenenvorming en het jeugdwerk is trouwens een reglement ter zake overgeemaakt.

Vraag nr. 208
van 12 mei 1987
van de heer P. PEETERS

Berging van de Herald of Free Enterprise — BRT-„Show”

De BRT zond de berging van de Herald of Free Enterprise gedurende een hele dag uit, zoals gebruikelijk is bij een koninklijk huwelijk, een pausbezoek, een ruimtewandeling of carnaval.

Zou de geachte Minister kunnen mededelen waarom de BRT deze uitzending nodig achtte en aldus op haar manier bijdroeg tot de goedkope sensatiesfeer die rond dit tragische gebeuren door een zekere dag- en weekbladers werd opgebouwd ?

Antwoord

Vanwege de BRT-directie kreeg ik volgend relaas over de redenen van de uitzending over de ramp met de Herald of Free Enterprise.

„Zoals in dergelijke gevallen gebruikelijk is waren de verwachtingen rond de berging van de „Herald of Free Enterprise” zowel in binnen- als in buitenland hoog gespannen.

De beslissing om de berging zo uitvoerig te verslaan werd door volgende motieven ingegeven :

1. het tegemoetkomen aan de verwachtingen van het publiek, een noodzaak in een land dat zo dicht bekegeld is ;
2. vermijden dat andere, meer sensatiegerichte zenders de door de BRT gelaten lacune zouden invullen. Door zelf de berging zo volledig mogelijk te verslaan kon de BRT de zaken in de hand houden en een objectief, niet op sensatie gericht relaas van de feiten brengen. Zo werden de beelden een tijdlang niet doorgestraald toen bleek dat achter de ramen van het schip lijken zichtbaar waren”.

Ik laat de appreciatie over de andere „meer sensatiegerichte zenders” voor rekening van de BRT.

Vraag nr. 209
van 19 mei 1987
van de heer J. DE ROO

Jeugdmuziekateliers — Aantal en subsidiëring

In diverse gemeenten werden tijdens de voorbije jaren jeugdmuziekateliers opgericht.

Kan de geachte Gemeenschapsminister een antwoord verstrekken op volgende vragen.

1. In hoeveel gemeenten bestaat momenteel een jeugdmuziekatelier ?
2. Kan een jeugdmuziekatelier gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap en zo ja, onder welke voorwaarden ?
3. Welke subsidiëring wordt momenteel toegepast ?

Antwoord

Jeugdmuziekateliers worden door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, Dienst Jeugdwerk erkend en gesubsidieerd op basis van de criteria, goedgekeurd door de Gemeenschapsminister van Cultuur op 29. 11. 1984. Een exemplaar van deze criteria gaat hierbij in bijlage.

Voor het werkjaar 1985-1986 werden in totaal 76 jeugdmuziekateliers erkend en gesubsidieerd. Deze zijn te situeren in 57 verschillende Vlaamse gemeenten. In hoeverre en hoeveel jeugdmuziekateliers eventueel werken zonder erkenning en subsidiëring is de Dienst Jeugdwerk onbekend.

Voor hetzelfde werkjaar 1985-1986 was een totaal subsidiebedrag van 9.000.000 frank beschikbaar op het artikel 33.09.02.06, Sectie 39, Titel I van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1986. Een overzicht van de verdeling van dit bedrag, goedgekeurd bij Ministerieel Besluit van de Gemeenschapsminister van Cultuur op 3.12.1986, gaat hierbij eveneens in bijlage.

Bijlage

Criteria inzake de erkenning en de subsidiëring van Jeugdmuziekateliers (goedgekeurd door de Gemeenschapsminister van Cultuur op 29.11.'84)

HOOFDSTUK I — ERKENNINGSCRITERIA

Artikel 1 § 1. Het Jeugdmuziekatelier is een specifieke vorm van jeugdwerk, waarin de jeugd in het raam van de permanente vorming zichzelf vormt in de sector van de amateuristische kunstbeoefening onder leiding van gevormende animatoren.

§ 2. Om dit doel te bereiken ontplooit het Jeugdmuziekatelier een werking die aansluit bij de muzikale belevingswereld en de mogelijkheden van de deelnemers en die steunt op muzikale zelfwerkzaamheid en creativiteit in groepsverband.

§ 3. In de werking moeten volgende elementen gerealiseerd worden :

- a) het vokale en instrumentale groepsmusiceren waarin elke deelnemer volgens eigen mogelijkheid wordt betrokken ;
- b) de algemene muzikale vorming waarin zoveel mogelijk volgende muzikale vermogens worden ontwikkeld : zin voor ritme, vormstructuur, melodie, samenklank en klankkleur ;
- c) een systematisch leerproces, volgens de principes van een kindgerichte muziekpedagogie, waarbij inzicht en kennis groeien vanuit het musiceren zelf.

§ 4. Complementair aan het groepsmusiceren kan het Jeugd muziekatelier mogelijkheden bieden tot individueel musiceren en tot alle aanverwante activiteiten die de harmonische muzikale ontplooiing ten goede komen.

Artikel 2 § 1. Het bestuur van het Jeugd muziekatelier moet ten minste vijf leden tellen, waarvan twee derde de leeftijd van 35 jaar niet heeft overschreden en waarvan de pedagogische animatoren deel uitmaken voor maximum de helft van de mandaten.

§ 2. Het bestuur moet op zelfstandige wijze het beleid en de programmatie bepalen, de financies beheren en een boekhouding voeren volgens de geldende voorschriften.

§ 3. Het bestuur moet de wettelijke aansprakelijkheid ten opzichte van derden door een verzekering laten dekken.

§ 4. Het Jeugd muziekatelier staat open voor alle geïnteresseerde kinderen ; tieners en adolescenten. Deze openheid moet blijken uit de autonomie van het Jeugd muziekatelier en uit een geregelde bekendmaking van de werking naar een ruim publiek in de regio.

Artikel 3 § 1. De werking moet tenminste 30 werksessies per musiceergroep omvatten, evenredig gespreid over tenminste 8 maanden van het werkjaar. De duur van één werksessie bedraagt 60 minuten. De groep bestaat uit minimum 10 en maximum 20 deelnemers.

Een afwijking hierop wordt toegestaan aan een Jeugd muziekatelier dat werkt met meerdere homogene groepen en op voorwaarde dat er voldoende deelnemers zijn om een totaal gemiddelde van 12 deelnemers per musiceergroep te bereiken.

§ 2. Aan de werking voor het Jeugd muziekatelier moeten minimum 20 deelnemers geregeld participeren. Deze deelname moet voldoende continuïteit hebben om een werking mogelijk te maken zoals bedoeld in artikel 3 § 3.

Artikel 4 § 1. Het Jeugd muziekatelier moet beschikken over tenminste 2 animatoren ; alle animatoren moeten voor hun taak een aangepaste muziekpedagogische opleiding genoten hebben.

§ 2. Het pedagogische hoofd van het Jeugd muziekatelier moet tenminste 21 jaar zijn ; een animator tenminste 18.

§ 3. Elke animator registreert per werksessie de namen van de aanwezigen, de gegevens over het programma en de werking, de methodische samenhang van het geheel, aangevuld met eventuele kritische bedenkingen.

§ 4. Jaarlijks wordt een algemeen werkingsverslag opgesteld, waaruit moet blijken dat er veel aandacht besteed wordt aan de geregelde bijscholing van de animatoren.

Artikel 5 § 1. Het Jeugd muziekatelier moet beschikken over tenminste twee afzonderlijke werkruimten die behoorlijk verwarmd kunnen worden en in grootte in verhouding staan tot het aantal deelnemers.

§ 2. Het Jeugd muziekatelier moet minimaal beschikken over een basisuitrusting voor het instrumentaal groepsmusiceren voor tenminste 10 deelnemers.

HOOFDSTUK II — SUBSIDIERINGSCRITERIA

Artikel 6 § 1. Aan de erkende Jeugd muziekateliers wordt jaarlijks een subsidie verleend als tussenkomst in de werkingskosten. De totale toelage per erkend Jeugd muziekatelier bestaat uit een basistoelage en een werkingstoelage.

§ 2. De basistoelage bedraagt 10.000 frank voor zover de som van alle basistoelagen 20 % van het totale krediet niet overschrijdt. Dit bedrag kan jaarlijks aangepast worden aan het indexcijfer van de consumptieprijzen.

§ 3. Na aftrek van de basistoelagen wordt het krediet als volgt verdeeld op basis van een puntenstelsel :

- a) Voor het aantal deelnemers : 25 % van het krediet.
Voor de berekening wordt per ingeschreven deelnemer één punt toegekend.
Aan deelnemers die zich voor meerdere groepsactiviteiten en individueel musiceren in het Jeugd muziekatelier inschrijven wordt per bijkomende inschrijving één extra punt toegekend. Elke deelnemer kan maximum 3 punten behalen.
- b) Voor het aantal werksessies en animatoren : 75 % van het krediet.
Per werksessie zoals bepaald in art. 5 en die 60 minuten duurt, worden 4 punten toegekend.
Voor het begeleid individueel musiceren gebeurt de berekening als volgt : voor een groepje van 3 deelnemers, dat gedurende ten minste één uur per week onder leiding van een gevormd animator musiceert wordt één punt toegekend.

HOOFDSTUK III — PROCEDUREVOORSCHRIFTEN

Artikel 7 § 1. Een aanvraag tot erkenning wordt vóór 30 september ingediend bij de Dienst Jeugdwerk door middel van een formulier, dat op eenvoudige aanvraag door de Dienst Jeugdwerk ter beschikking wordt gesteld.

§ 2. Het onderzoek, de begeleiding en de inspecties moeten uiterlijk op 1 mei beëindigd zijn.

§ 3. Om aanspraak op subsidies te kunnen maken moet elk jaar vóór 1 augustus het Jeugd muziekatelier volgende documenten overleggen aan de Dienst Jeugdwerk : een gedetailleerd en objectief werkingsverslag, het financieel verslag met balans en de begroting voor het volgende jaar. De Dienst Jeugdwerk stelt de noodzakelijke formulieren ter beschikking.

§ 4. De Dienst Jeugdwerk heeft het recht alle Jeugd muziekateliers zowel de erkende als deze die een aanvraag

tot erkenning indienden, op elk ogenblik te inspecteren en hen adviezen te verstrekken. Daartoe moeten de gegevens, welke bepaald worden in artikel 6 § 3 steeds ter inzage zijn van de bevoegde ambtenaren.

Overzicht van de toegekende subsidie voor 1985-1986, per jeugdmuziekatelier

Benaming	Bedrag
JMA Cantilene 2000 Antwerpen	107.189
Musica Domestica — Adr. Willaert 2600 Berchem	264.001
JMA Hans Dirken 2600 Berchem	432.746
JMA Blidscap 2040 Berendrecht	129.124
JMA Waelrant 2200 Borgerhout	322.432
JMA Musicerende Jeugd 2100 Deurne	147.995
Musica Poetica 2100 Deurne	106.821
JMA Ars 2610 Wilrijk	123.647
JMA De Koekoek 2830 Rijmenam	89.990
Collegium Musicum 2130 Brasschaat	143.569
JMA Elsdonk 2520 Edegem	78.892
JMA Viva La Musica 2200 Borgerhout	115.641
JMA Hoogstraten 2320 Hoogstraten	225.462
JMA Philippus De Monte 2800 Mechelen	57.012
Muziekschool Putte 2870 Putte	50.381
JMA Dykstein 2580 St.-Katelijne-Waver	149.124
JMA Cantecleer 2510 Mortsel	175.224
Kesselse Jeugdmuziekschool 2508 Kessel	146.337
Volksmuziekscholen Arezzo 2000 Antwerpen	176.574
JMA Vosselaar 2350 Vosselaar	105.590
JMA Oostmalle 2150 Oostmalle	252.635
JMA Westmalle 2140 Westmalle	127.726

Benaming	Bedrag
Carmina 2659 Breendonk	49.897
JMA 't Hemeltje 2130 Brasschaat	86.117
PROVINCIE BRABANT	
JMA Aarschot — Musicerende Jeugd 3220 Aarschot	169.185
Orff-ensemble Jenlo 1660 Lot	86.613
JMA Glabbeek 3384 Glabbeek	47.708
JMA Essenbeek 1500 Halle	162.214
JMA Pro Musica 1500 Halle	58.934
JMA Herent 3020 Herent	48.835
JMA Heverlee 3031 Oud-Heverlee	140.708
JMA Groot-Lubbeek 3212 Lubbeek	156.946
JMA Wezemaal 3111 Wezemaal	111.910
JMA Muzeland Testelt 3291 Molenstede	108.178
JMA Orchestra 3211 Tielt-Winge	65.638
JMA Sterrebeek 1960 Sterrebeek	-168.340
JMA Hever 2790 Hever	27.626
PROVINCIE LIMBURG	
JMA Euterpe 3740 Bilzen	75.434
JMA Munsterbilzen 3751 Munsterbilzen	100.614
JMA Bree 3690 Bree	274.169
Limburg school van Jeugd en Volksmuziek 3500 Hasselt	198.838
JMA Meulenberg 3530 Houthalen	45.338
JMA Lommel 2490 Balen	58.464
JMA Maasmechelen 3640 Maasmechelen	98.088
JMA Musica 3570 Peer	153.951

Benaming	Bedrag		
		JMA Oostkamp 8020 Oostkamp	56.579
JMA Crescendo 1770 Membruggen	70.834	JMA Pittem 8870 Pittem	98.558
PROVINCIE OOST-VLAANDEREN		JMA Poperinge 8970 Poperinge	91.239
JMA Assenede 9960 Assenede	100.118	JMA Roeselare 8800 Roeselare	182.004
JMA Gavere 9740 Gavere	61.918	JMA Waregem 8790 Waregem	170.570
JMA Carmina Burana 9000 Gent	78.524	JMA Orff 875 1 Ooigem	42.707
JMA Kalken 3288 Kalken	80.547	JMA Wielsbeke 8749 Beveren-Leie	59.399
JMA St.-Niklaas . 2778 St .-Pauwels	178.729	JMA Musicerende Jeugd 8210 Zedelgem	99.087
JMA Waasmunster 9170 Waasmunster	97.683		9.000.000
JMA Wachtebeke 9070 Wachtebeke	74.595		
JMA Zelzate 9060 Zelzate	86.603		
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN			
JMA Assebroek 8320 Brugge	97.164		
JMA Brugge Kristus Koning 8000 Brugge	145.778		
JMA Mariawende 8310 St.-Kruis Brugge	59.409		
JMA St.-Andries 8200 Brugge 2	62.387		
JMA St.-Jozef Koolkerk 8000 Brugge	65.478		
JMA St. Leo 8000 Brugge	79.154		
JMA St. -Michiels 8200 Brugge 2	56.950		
JMA Varsenare 8202 Jabbeke — Varsenare	67.010		
JMA Kortrijk 8500 Kortrijk	160.986		
JMA Hiawadha 8510 Marke	88.480		
JMA Kuurne 8720 Kuurne	194.203		
JMA Karekiet 8600 Menen	65.717		
JMA Rekkem 8530 Rekkem	52.917		
JMA Oostende 8400 Oostende	152.861		

Vraag nr. 213
van 22 mei 1987
van de heer A. DE BEUL

Linde te Wezemaal (Rotselaar) — Bescherming

Bij ministerieel besluit van 6 maart 1985 werd de Onze-Lieve-Vrouw-van Bijstand-kapel en de linde (gelegen op de hoek Kapellekensweg — Beninksstraat) op de ontwerprijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten geplaatst.

Het gemeentebestuur wenst de huidige linde te kappen omdat afbrekende takken, een onaangenaam hoog risico vormen.

Het Bestuur van Monumenten- en Landschapszorg stelt voor — overeenkomstig de wens van het gemeentebestuur en de conclusies van de BML-inspecteurs — de huidige linde te kappen en te vervangen door een nieuw exemplaar.

Het Bestuur van Monumenten- en Landschappen stelt dat de kruinvoet op twee plaatsen verankerd werd en dat juist daar twee zware gesteltakken zijn afgebroken. De firma die de boomchirurgie heeft uitgevoerd, ontkent ten stelligste een verankering te hebben uitgevoerd, wel heeft deze maatschappij voorstellen geformuleerd die door het gemeentebestuur echter niet werden beantwoord.

Het is onbegrijpelijk dat het Bestuur van Monumenten- en Landschapszorg de oorzaak legt bij de verankering ; nochtans is er nooit een verankering gebeurd. Tevens moet vastgesteld worden dat het Bestuur voor Monumenten en Landschappen in haar advies (19 september 1984) voorstelt om na dringende voorzorgsmaatregelen — die slechts gedeeltelijk werden uitgevoerd — een observatieperiode in acht te nemen ; indien deze ingrepen niet lukken moest overgegaan worden tot drastische maatregelen zoals het wegnemen van de asfaltbedekking van de wegen. Dit laatste is nu voor ditzelfde bestuur niet meer nodig niettegenstaande verschillende experts (o.m. A. Pieters en de boomchirurg Copijn)

dit als de enige oplossing zien voor het behoud van deze waardevolle linde.

Gaarne vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe komt het dat het Bestuur van Monumenten en Landschappen, op basis van nooit uitgevoerde werken, tot oorzakelijke verbanden komt ? Werd een plaatsbezoek uitgevoerd ?
2. Wanneer en hoe stelde het Bestuur deze **verankeringen** vast (zie uw brief van 22 april 1987 — ref. **10529-87-2/DR**) die door niemand kunnen opgemerkt worden ?
3. Meent u niet dat drastischer ingrepen, zoals het wegnemen van de asfaltbedekking, meer dan gewenst zijn om deze waardevolle linde te redden ?
4. Voorziet u een nieuw en grondig onderzoek van deze linde ?
5. Wat zou de kostprijs zijn — zie uw schrijven van 22 april 1987, ref. **10529/87.2/DR** — om de linde te behouden en gezond te maken ?
6. Wanneer is de definitieve bescherming van de kapel en de linde voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen voerde op 26 maart 1987 een plaatsbezoek uit. In tegenstelling tot wat het geachte lid in zijn vraag vermeldt, kwam het Bestuur daarbij niet tot oorzakelijke verbanden. Ik citeer uit het verslag dat mij naar aanleiding van dit plaatsbezoek werd overgemaakt : „Hoewel het direct oorzakelijk verband tussen het afbreken (van twee zware gesteltakken en dit onderdeel van de verzorging (boomchirurgie behandeling) niet met wiskundige zekerheid kan worden aangetoond, zijn er sterke aanduidingen in die richting”.
2. In de brief waarnaar het geachte lid verwijst is geen sprake van enige verankering.
3. Het is in eerste instantie het ensemble van linde en kapel dat dient bewaard te worden. De linde in kwestie werd om zijn beeldbepalend karakter in dit beschermingsvoorstel opgenomen, de ouderdom en de identiteit van deze boom zijn eerder van ondergeschikt belang. Kapel en linde bevinden zich **langs**heen een relatief drukke verkeersweg. Deze beide elementen hebben mij ertoe doen besluiten af te zien van drastischer ingrepen zoals het wegnemen van de asfaltbedekking.
4. Vermits ik toelating verleende tot **kapping envervang**ing van de huidige linde, voorzie ik geen nieuw onderzoek van deze boom.
5. De kostprijs van eventuele werken aan deze linde werd niet exact geraamd. Analoge voorbeelden wezen echter uit dat deze kostprijs te hoog zou liggen.

6. Over de definitieve bescherming van dit ensemble zal ik pas kunnen beslissen wanneer ik in het bezit zal zijn gesteld van het advies van de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen, dat ik eerstdaags verwacht.

Vraag nr. 214
van 22 mei 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

BRT-berichtgeving — Uitzending over „De Morgen” in het Journaal en Aktueel

Kan u mij meedelen hoe vaak de **BRT-radionieuws**-dienst sinds 1 januari 1987 verslag uitbracht over „de problemen en de exploten” van het dagblad „De Morgen” en dit in de uitzendingen van het Journaal en Aktueel.

Kan u mij aansluitend over diezelfde periode een tabel bezorgen van de data waarop deze uitzendingen plaatsvonden. Gelieve eveneens te specificeren welke thema's er telkens behandeld werden met betrekking tot het dagblad „De Morgen” en hoeveel tijd, uitgedrukt in minuten en seconden, deze nieuwsitems telkens in beslag hebben genomen.

Kan u mij tenslotte ook meedelen welke de huidige tarief is, die op de BRT-Radio van kracht is voor „niet-commerciële publiciteit” ?

Antwoord

1. De gevraagde gegevens over de radioberichtgeving en -duiding met betrekking tot „De Morgen” zijn vervat in bijliggende tabel.
2. Het basistarief voor niet-commerciële publiciteit op BRT-radio bedraagt 60 frank per 30 seconden per 1000 luisteraars. Eén procent luisterdichtheid komt overeen met 50.000 luisteraars van 12 jaar en ouder.

De tarieven verschillen dus per tijdstip van uitzending en per keten. Zo bedraagt bijvoorbeeld het tarief op een werkdag op BRT-1 om **6u58** 12.000 frank, en op BRT-2 21.000 frank.

Bijlage

De Morgen in het radionieuws sinds 1.1.87

Datum	uur	Thema	Duur
15 jan.	19 u.	Oprichting NV De Nieuwe Morgen na einde curatele	55"
15 jan.	20 u.	idem	7"
15 jan.	22u.	idem	50"
15 jan.	23 u.	idem	50"
15 jan.	24 u.	idem	13"
16 jan.	8 u.	idem	40"
31 jan.	8u.	Dagvaarding van De Morgen en Humo wegens laster in de zaak Notaris X	1'35"
31 jan.	9 u.	idem	1'35"
31 jan.	10 u.	idem	10"
31 jan.	13 u.	idem	1'10"
31 jan.	14 u.	idem	10"

Datum	Uur	Thema	Duur
3 feb.	7u.	De Morgen verschijnt voor 'teerst in nieuwe formule na faillissement. Ze kost nu 22 frank. Directeur wordt S. Korteweg	35"
3 feb.	8 u.	idem	35"
3 feb.	9u.	idem	8"
21 feb.	13 u.	Huiszoeking bij De Morgen na artikels over mogelijke fraude bij ECC-tennis-tornooi	5'
21 feb.	14 u.	idem	1'10"
21 feb.	15 u.	idem	55"
21 feb.	16 u.	idem	1'
21 feb.	17 u.	idem	1'
21 feb.	18 u.	idem	6'40"
21 feb.	19 u.	idem	6'40"
21 feb.	20u.	idem	1'
21 feb.	22u.	idem (+ ontkenning fraude door ECC-organisator)	5'15"
21 feb.	23 u.	idem	5'15"
21 feb.	24 u.	idem	1'05"
22 feb.	6 u. 30	idem	20"
22 feb.	7u.	idem	1'25"
22 feb.	8 u.	idem (+ reactie premier)	5'30"
22 feb.	9 u.	idem	5'30"
22 feb.	10 u.	idem	55"
22 feb.	13 u.	Minister Eyskens in Confrontatie o.m. over inval bij De Morgen	22"
22 feb.	18 u.	Reacties op huiszoekingen bij De Morgen	1'
22 feb.	19 u.	idem	1'
23 feb.	13 u.	Parket over huiszoekingen bij De Morgen	1'10"
23 feb.	18 u.	Oppositiepartijen willen wetgeving over beroepsgeheim v/d journalist	40"
23 feb.	19 u.	idem	40"
23 feb.	22u.	idem	12"
23 feb.	23 u.	idem	12"
19 mei	13 u.	De Morgen verschijnt onder titel De Madam	3'

De Morgen in Actueel sinds 1.1.87

Datum	Uur	Thema	Duur
9 jan.	13 u.	Opstarten van De Nieuwe Morgen (interviews met P. Goossens en S. Korteweg)	4'18"
23 feb.	13 u.	Zwijgrecht van de journalist inzake zijn bronnen (interview met Mia Doornaert van beroepsjournalistenbond)	5'45"
23 feb.	18 u.	Juridische problemen rond zwijgrecht van de journalist (interview met D. Voorhoof, assistent mediarecht RUG)	4'20"
23 feb.	19u.	idem	4'20"

Vraag nr. 218
van 25 mei 1987
van de heer F. VANDENBROUCKE

Sint-Laurentiuskerktoren te Betekom — Restauratiewerken

Sinds jaren is de toren van de Sint-Laurentiuskerk te Betekom bouwvallig. Nochtans gaat het hier om een

bij koninklijk besluit beschermde toren.

Teneinde de veiligheid van de bevolking niet in gevaar te brengen werden er reeds beperkte beveiligingswerken uitgevoerd die door de overheid werden gesubsidieerd.

Het globale dossier dat reeds een paar jaar aansleept zou momenteel ter behandeling liggen op uw diensten.

Gezien de precaire situatie zou ik de Minister willen vragen wat de stand van zaken is van dit dossier en wanneer er een uitvoering van de noodzakelijke restauratiewerken is gepland ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de restauratiewerken aan de torenspits van de Sint-Laurentiuskerk te Begijnendijk-Betekom, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het dossier in kwestie is klaar voor principiële belofte van toelage op het ontwerp, i.e. machtiging tot aanbesteding. Deze principiële belofte bleef tot op heden uit om volgende redenen. Nu reeds bedraagt de totale som van dossiers waarvoor mij een vaste belofte van toelage wordt gevraagd, ongeveer het dubbele van het mij toegemeten krediet voor restauratie van gebouwen voor de eredienst. Daarnaast berust bij mijn administratie nog voor circa 1,6 miljard (toelage) aan ontwerpdocumenten, klaar voor principiële belofte van toelage. Vermits ik van oordeel ben dat ik :

1. voorrang dien te verlenen aan : lopende en/of reeds aanbestede dossiers ;
2. pas principiële belofte kan verlenen wanneer ik met zekerheid de vaste belofte kan laten volgen eens de werken in kwestie zijn aanbesteed,

kan ik het geachte lid niet met zekerheid mededelen wanneer het dossier waarnaar hij informeert in uitvoering zal kunnen gaan.

Bij deze wens ik er echter nogmaals op te wijzen dat niet de subsidiërende overheid verantwoordelijk kan worden gesteld voor het verval van een beschermd monument. Het Koninklijk Besluit van 6 december 1976, zowel als het decreet van 3 maart 1976 leggen de eigenaars van een beschermd goed immers duidelijk een onderhoudsplicht op.

Vraag nr. 219
van 27 mei 1987
van de heer G. ANNEMANS

BRT-nieuwsuitzendingen — Protestbetoging n.a.v. Pausbezoek aan Keulen

Begin mei bracht Paus Johannes-Paulus II een bezoek aan de Duitse Bondsrepubliek.

Bij zijn bezoek aan Keulen deden zich kleine tegenmanifestaties voor. De marginaliteit ervan was klaarlijk.

Nochtans vond de BRT het in zijn televisienieuws nodig uitvoerig verslag te doen van die tegenmanifestatie

waarbij sommige der protesteersders geheel naakt voor het scherm verschenen. Deze beelden werden door de meeste Europese zenders achterwege gelaten. Kan de Minister zeggen waarom de BRT het nodig vond deze beelden wel uit te zenden, of hij het in overeenstemming acht met de marginaliteit van de manifestatie dat ze werden uitgezonden en of hij stappen heeft gezet om in de toekomst te vermijden dat dergelijke schunnigheden zonder meer het avondnieuws komen verstoren.

Antwoord

De tegenmanifestaties naar aanleiding van het Pausbezoek aan Keulen werden volgens de interpellant door de meeste Europese zenders genegeerd. In werkelijkheid werden de gewraakte beelden met naakte manifestanten ook getoond door de NOS, de BBC, de RTBF, A2 en de ARD.

Het zou hoe dan ook niet verantwoord geweest zijn om het evenement te verdonkeremen. Het behoort tot de taak van de informatie om feiten, ook als die laakbaar of schunnig zijn, en verstorend werken, naar waarheid te rapporteren.

II. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 79
van 24 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Europees Sociaal Fonds — Financiering projecten

In 1986 ontving België 1,33 miljard frank uit het Europees Sociaal Fonds. Van de lokaliseerbare projecten kreeg Vlaanderen 180 miljoen frank, de Franstalige projecten ontvingen 656 miljoen frank.

Over 1986 ging bovendien van de 837 miljoen frank slechts 45 miljoen frank naar Limburg, alhoewel deze provincie het meest beantwoordt aan de ESF-criteria.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Mag ik een overzicht van de gelden die Vlaanderen en Wallonië ontvingen in de periode 1981-1985 in het kader van het Europees Sociaal Fonds ?
2. Hoe valt te verklaren dat Vlaanderen slechts 21 % ontving van het ESF in de periode 1986 ? Welke projecten betreft het hier ?
3. Hoe valt te verklaren dat ondanks alle beloften in verband met inhaalmaneuvers voor Limburg er

slechts 45 miljoen frank naar deze provincie ging in 1986 ?

4. Worden deze gelden als aanvullende subsidie gebruikt voor projecten of als een vorm van besparing ?
5. Welke extra inspanningen denkt men te doen om in Limburg meer ESF-gelden aan te wenden ?

L. WALTNIEL VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 10
van 9 juni 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gewestwaarborg — Kredieten

In het kader van de toekenning van de gewestwaarborg door de Vlaamse Gemeenschap worden in de begroting kredieten voorzien.

Graag vernam ik het totaal van de aangevraagde gewestwaarborg en de effectief gewaarborgde verbintenissen over de vijf laatste jaren ingedeeld per begrotingsjaar.

In hoeveel gevallen en voor welk bedrag werd er beroep gedaan op de gewestwaarborg ?

Hoeveel krediet werd hiervoor jaarlijks in de begroting voorzien ?

J. LENSSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 220
van 11 juni 1987
van de heer J. BELMANS

Grote Laak — Bodemverontreiniging door giftige Stoffen

Het stopzetten van de ruiming van de Grote Laak blijkt oorzaak te zijn van overstromingen, waardoor grote oppervlakten beoedeld worden met belangrijke hoeveelheden giftige stoffen (zware metalen, zouten, radio-actieve elementen..).

Kan de Minister meedelen wanneer, waarom en door wie die ruiming werd stopgezet ? Kan tevens worden meegedeeld of reeds werd vastgesteld dat door de opname van deze stoffen door grazend vee of in andere landbouwproducten gevaar ontstond voor de volksgezondheid en in welke mate ? Waren er nadelige gevolgen voor het leefmilieu ?

Vraag nr. 227
van 15 juni 1987
van mevrouw M. VOGELS

Grote Leigracht te Hoboken — Antwerpen — Bescherming, analyse en verbetering waterkwaliteit

De waterkwaliteit van de Grote Leigracht te Hoboken-Antwerpen is slecht. Dit werd reeds aangetoond in een onderzoek, uitgevoerd door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen in 1984. Het water heeft een zeer slechte zuurstofhuishouding en is bovendien chemisch vervuild. De vervuiling van de gracht betekent een rechtstreekse bedreiging voor de volksgezondheid. Immers langs de gracht liggen nog verschillende volkstuintjes, waarbij eigenaars water putten uit de gracht om hun groenten mee te begieten. Bij hevige regenval gebeurt het meermaals dat deze gracht buiten haar oevers treedt en dat de volkstuintjes overspoeld worden met het sterk verontreinigd water.

In 1982 werd langs de gracht een dode ransuil aangetroffen. Analyse van de lever toonde aan dat het dier 160 ppm PCB's bevatte en dat hierin ook de doodsoorzaak diende gezocht. Het PIHA wees reeds op het bestaan van sluiklozingen, maar zegt dat deze niet te identificeren zijn door de algemene slechte waterkwaliteit. Beperkte reiniging zou nodig zijn om sluikstorters te kunnen identificeren. Naast vergunde en illegale lozingen in de gracht wordt het water ook sterk vervuild door de afvloeï van regenwater en grondwater van het stort „Van Den Bosch”. In de afvoergrachten rond dit stort werden vroeger reeds hoge concentraties aan PCB's ontdekt en op het stort werd chemisch en giftig afval teruggevonden (cadmium, cyanide, solventen). De toestand van de Leigracht en omliggende aangelanden vormt een rechtstreekse bedreiging voor de volksgezondheid.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Werden er na 1984 nog onderzoeken uitgevoerd naar de waterkwaliteit van de Grote Leigracht ? Zo ja, wat waren hiervan de resultaten ?
2. Werd er reeds een onderzoek verricht van grond of geteelde groenten uit de volkstuintjes naast de Leigracht ? Zo ja, wat waren de resultaten ? Zo ja, wat waren de resultaten ? Is het nog verantwoord verder groenten te telen op deze gronden ?
3. Is zoals door het PIHA aanbevolen, een beperkte reiniging van de Leigracht gebeurd ?
4. Werd er reeds onderzoek uitgevoerd naar de aanwezigheid van giftige stoffen en/of zware metalen op het stort „Van Den Bosch” ? Zo ja, wat waren de resultaten ? Bestaat er gevaar voor vervuiling van grondwater of oppervlaktewater door door- of afsijpeling van vocht van dit stort ?
5. Werd al een saneringsplan opgemaakt ?
6. Op welke gegevens baseert u zich (cf. uw brief dd. 21.1.87 aan de heer Bogaerts) om te stellen dat er geen illegale lozingen gebeuren in de Leigracht, dit terwijl bij de rijkswacht klachten ter zake werden ingediend ?

Vraag nr. 241
van 25 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Vervuiling van de Grote Leigracht te Hoboken — Maatregelen tegen illegale lozingen

De Grote Leigracht wordt door verschillende firma's zwaar vervuild ; in een brief van 22 december 1983 deelde u mee dat een 10-tal firma's zonder vergunning, chemische afval lozen in de Grote Leigracht. In een brief van 2 juli 1984 deelde het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen u mede, dat de zuurstofhouding van de Grote Leigracht zeer slecht is en erg met organische stof en olie verontreinigd is.

Niettegenstaande deze gegevens is er nog steeds niets veranderd. In uw schrijven van 21 januari 1987 (L 112/Hoboken/NDC/5144) stelt u dat : „uit de analyse-resultaten is gebleken dat het afvalwater der bedrijven voldoet aan de gestelde voorwaarden”. Deze analyse werd uitgevoerd door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke firma's bezitten een lozingsvergunning ? Kan u per firma aangeven, wanneer deze vergunning werd afgegeven en welke stoffen mogen geloosd worden ?
2. Uit het analyseverslag van de VWZ zou blijken dat een firma gelegen aan de d'Herbouvillekaai, tussen de breekmoleninstallatie van de stad Antwerpen en de Naftaweg geen afvalwater loost. Heeft de VWZ dan geen kennis genomen van het PV van de rijkswacht van Hoboken (PV 756/15/4/1986) ?
3. Is het juist dat betrokken firma via een smeerpip olieproducten loost ? Indien dit niet juist is, wat werd er dan wel, volgens de VWZ door deze firma via bedoelde smeerpip geloosd ?
4. Uit hetzelfde PV blijkt dat een andere firma, ongeveer op dezelfde plaats gelegen, olieproducten loost via een smeerpip. De analyse van VWZ ontkent dit, tevens werden er geen afwijkingen ten opzichte van de lozingsvergunning vastgesteld. Hoe verklaart u dan de vaststellingen van het kwestieuze PV ?
5. De VWZ stelde wel olielozingen van de bedrijven gelegen aan de Schroeïweg vast. In plaats van aan deze onwettelijke lozingen een einde te stellen, zullen saneringsmaatregelen worden uitgewerkt teneinde olielozingen te voorkomen. Waarom maakt u aan deze onwettelijke lozingen niet onmiddellijk een einde ?
6. Wanneer voorziet u de zuivering van de Grote Leigracht ?
7. Hoe verklaart u de enorme verschillen tussen de analyse van de VWZ en de nu nog vast te stellen onwettelijke lozingen ?

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 191
 van 24 juni 1987
 van de heer J. GABRIELS

Beschermd landschap „de Moeren” — Toekenning ontginningsvergunning

Het landschap van de Moeren werd op 6 oktober 1980 beschermd als landschap. Reeds in het goedgekeurde gewestplan van 6 december 1976 werden op een verdachte manier twee ontginningsgebieden ingeschreven niettegenstaande deze ontbraken op het ontwerp-gewestplan en ongunstig geadviseerd werden.

Thans heeft de Minister, bevoegd inzake Economie en Werkgelegenheid, een beroep ingewilligd van de NV Florizoone waardoor in een beschermd gebied mag ontgonnen worden.

In dit verband had ik graag vernomen :

1. hoe valt het te verklaren dat in de gemeente Adinkerke - De Panne in 1976 wel twee ontginningsgebieden werden voorzien voor zand die niet op het ontwerp-gewestplan voorkwamen en die bovendien ongunstig geadviseerd werden ?
 Door wie werd ongunstig geadviseerd ?
 Waarom werden deze wel voorzien op het gewestplan ?
2. Welke waarde hecht de Minister aan een beschermingsbesluit van een zeer waardevol en typisch landschap als men er mag ontginnen ? Hoe is het ene met het andere te combineren ?
3. Heeft de Minister van Cultuur zijn instemming betuigd met deze afwijking van het beschermingsbesluit ? Welk advies werd in deze gevraagd van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschapszorg ?
4. Welke motieven hebben aan de basis gelegen om wel vergunning te geven aan de NV Florizoone, op basis van welke criteria ?
5. Is dit een schoolvoorbeeld van de ruimtelijke planning in Vlaanderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 75
 van 24 juni 1987
 van de heer A. LARIDON

Schriftelijk onderwijs — Cumulregeling leraren

Bij de regels die u in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 48 van 10 april 1987 geeft, wens ik volgende bijkomende vragen te stellen.

1. Ligt het in de bedoeling van de Minister alleen bij de personeelsleden van het onderwijs de cumul af te schaffen en niet bij de personeelsleden van de administratie, zodat ambtenaren van niveau 1 en ook opperamtenaren verder in het schriftelijk onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap mogen cumuleren ?
2. Kan aan een personeelslid dat een interimbetrekking in het onderwijs voltijds waarneemt en dit voor om het even welke duur, een ambt van leraar-corrector toegewezen worden ?
3. Wordt hierbij rekening gehouden met vastbenoemde of in stage gestelde leerkrachten die tijdelijk geaffecteerd zijn ?
4. Impliceert het opnieuw openverklaren bij gebrek aan kandidaten dat er dan afgeweken wordt van de betrekking in de eerste alinea van punt 1 (vorige vraag) ?
5. Wanneer geraakt een leerkracht in het schriftelijk onderwijs zonder leerlingen, als we weten dat de cursist zelf de frequentie en het tempo van het inzenden van zijn taken bepaalt en er ook onderbrekingen in het toezenden van de lessenreeksen aangevraagd kunnen worden ?
6. Houdt de Minister er rekening mee dat het wijzigen van de opdrachten in het onderwijs na 1 oktober veelvuldig voorkomt ?
7. Komen de personeelsleden ouder dan 50 jaar die vrijwillig een verminderde opdracht aangevraagd en bekomen hebben in het kader van KB nr. 297, ook in aanmerking voor een toewijzing van een ambt leraar schriftelijk onderwijs en dit in afwijking van art. 11, § 1, 2° ?
8. Houdt de Minister nog rekening met het KB van 5 augustus 1967 houdende de voorwaarden tot aanstelling bij het schriftelijk rijksonderwijs van in rust of in disponibiteit gestelde leerkrachten bij de Op-roepen tot kandidaatuurstelling ?
6. Welke maatregelen voorziet de Minister bij een eventueel vlug ontslag nemen van leerkrachten die

bijvoorbeeld een uitbreiding van hun opdracht bekomen na de aanstelling in hun mandaat bij het schriftelijk onderwijs ?

10. Wenst de Minister geen onderscheid te maken tussen het ambt van leraar-corrector en dat van leraar-opsteller van een cursus, hoewel de wet op het schriftelijk onderwijs van 5 maart 1965 alleen van „leraars” spreekt (art. 7 en 8) ?
11. Zal het gebrek aan stabiliteit in het schriftelijk onderwijs wegens uw maatregelen de kwaliteit van dat onderwijs niet dreigen te schaden ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 224
van 3 juni 1987
van de heer J. DE ROO

Sportmanifestaties en sportverenigingen — Toekenning van propagandatoelagen

Op basis van het koninklijk besluit van 28 april 1965 kunnen propagandatoelagen voor sportmanifestaties en sportverenigingen worden toegekend.

In dit verband had ik van de Gemeenschapsminister van Cultuur een antwoord op de volgende vragen willen vernemen.

1. Voor welk bedrag werden in 1986 **propagandatoelagen** toegekend ? Welk deel van het globaal bedrag werd toegekend aan openbare besturen die een aanvraag indienen en hoeveel werd toegekend aan privé-verenigingen ? Over hoeveel aanvragen werd telkens dit bedrag gespreid ?
2. Is er een maximum bedrag voorzien voor deze toelage en hoe wordt dit bepaald ?
3. Hoeveel aanvragen werden in 1986 geweigerd :
  - a. omdat ze niet voldeden aan de opgelegde criteria ;
  - b. bij gebrek aan financiële middelen ?
4. Wordt in verband met de toekenning van **propagandatoelagen** advies verleend door de Hoge Raad voor Sport ?

Vraag nr. 226
van 4 juni 1987
van de heer M. DESU'ITER

Kampeerwezen en weekendverblijfparken — Decreet

In het Staatsblad van 23 mei 1987 werd het besluit van de Vlaamse Executieve gepubliceerd tot verlenging van het koninklijk besluit van 1981 tot regeling van de toekenning van premies inzake kampeerwezen, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft. Hierdoor blijft het koninklijk besluit van 1981 ook van kracht voor het jaar 1986. In de sector van kampeerterrainen en weekendverblijfparken is er ontevredenheid over het uitblijven van een degelijke wetgeving op het kampeerwezen.

Het is de heer Minister zeker bekend dat de bestaande

wetgeving niet beantwoordt aan de werkelijke noden en behoeften in de sector. Naar mij wordt medege-deeld, bestaan er bijvoorbeeld in West-Vlaanderen meer niet-vergunde dan vergunde terreinen.

Liever dan een koninklijk besluit te verlengen, ware het aangewezen een ontwerp van decreet op het kampeerwezen en de weekendverblijfparken aan de Vlaamse Raad voor te leggen.

Mag dit reeds lang beloofde decreet weldra verwacht worden ?

Vraag nr. 227
van 4 juni 1987
van de heer H. COVELIERS

Stageverblijven voor kunstenaars in Comacina — Stand van zaken

Het antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op vraag nr. 139 strookt niet helemaal met de mij verstrekte informatie.

Deze verblijven op het kunstenaarseiland zouden onlangs wel een opknopbeurt hebben gehad. Ondanks alle aan de Gemeenschapsminister verstrekte inlichtingen door zijn administratie zouden er toch nog steeds kunstenaars en hun families (alle Franstaligen) op het eiland verblijven.

Is het waar dat de administratie van de Vlaamse Gemeenschap deze lastige problematiek van zich af wil schuiven en te plannen restauraties als alibi gebruikt, met het risico dat deze opleidings- en **stagemogelijkheid** voor de Nederlandstalige kunstenaars verloren gaat ?

Wat zal de Minister ondernemen om desbetreffend en zo spoedig mogelijk orde op zaken te doen stellen ?

Vraag nr. 232
van 12 juni 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk besluit van 31 maart 1987 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen — Toepassing

In het Staatsblad van 14 april 1987 verscheen het koninklijk besluit tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen. Dit besluit treedt in werking op 1 september 1987. Dit besluit is pas effectief wanneer „de beheerder” hiertoe de nodige maatregelen neemt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke specifieke maatregelen, eventueel opgesplitst naar openbare dienst, hebt u reeds genomen ?
2. Zal u het begrip openbare plaats, ruim interpreteren zodat vergaderzalen steeds rookvrij worden gehouden ?
3. Welke maatregelen die verder dan dit besluit gaan, wenst u te nemen ?

4. Werden reeds omzendbrieven verstuurd en uitvoeringsmaatregelen genomen naar de ondergeschikte administratie of besturen toe ?
5. Welk budget voorziet u om dit koninklijk besluit uit te voeren ?
6. Welke controle en maatregelen voorziet u ? Welke personeelsleden werden specifiek belast met de uitvoering en de controle op de toepassing van dit koninklijk besluit ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 237
vau 17 juni 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Windmolen langs Randweg te Meulebeke — Bescherming en bestemming

Langs de nieuw aangelegde Randweg rond de gemeente Meulebeke staat een gedemonteerde windmolen kapot te gaan. Zou de geachte Gemeenschapsminister mij in dit verband een antwoord kunnen verstrekken op volgende vragen ?

1. Gaat het om een beschermd molen ?
2. Welke maatregelen werden genomen om volledig verval tegen te gaan ?
3. Welke is nu eigenlijk de uiteindelijke bestemming van deze molen ?

Vraag nr. 232
van 17 juni 1987
van de heer P. DE WEIRDT

Hengelsport — Problemen recreatiehengelsport te Sint-Jan-in-Eremo

Op 8 september 1967 werd tussen het Polderbestuur „Van de Bentille- en Sint-Janspolder” enerzijds en de Belgische Staat anderzijds een contract afgesloten waarbij de Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo, ongeveer 38 hectare groot, voor een termijn van 99 jaar aan BLOSO werd verhuurd en dit via een zogenaamd „cijnscontract.”

Het is een soort openlucht-sportcentrum geworden waar beoefenaars van allerlei-watersporten-aan hun trekken kunnen komen, waarbij de recreatiehengelsport ; die reeds van origine uit aan de Boerekreek is verbonden.

Het zijn vooral deze laatste beoefenaars die zich sterk geïrriteerd voelen en hun ongenoegen hebben laten blijken. De redenen van dit ongenoegen zijn, kort, als volgt te bundelen.

1. De hengelaars, en vooral de palingvissers onder hen, voelen zich sterk getroffen door de Hoge(re) vraagprijzen die het BLOSO (op last van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) vanaf 1987 vraagt. M.n. 1.200 frank per jaar voor één hengel (60 frank/dag in plaats van 50 frank/dag in 1986) en

die dus veel hoger liggen dan het staatsverlof (350 frank/jaar voor 2 hengels) en de vraagprijzen in talrijke andere kreek in het gebied.

2. Verder stellen er zich ook vragen omtrent het juridisch statuut van de Boerekreek, waarbij men zich kan afvragen op basis van de wetgeving op de riviervisserij dd. 1 juli 1954 (cf. art. 1, 2 en 6bis) of dit gebied niet gerangschikt dient te worden onder de categorie „openbare, onbevaarbare waterlopen”.
3. Dit zou vanzelfsprekend op zijn beurt gevolgen hebben met betrekking tot het visrecht (beperkingen inherent aan de wet), de (gevraagde) prijzen, maat op vis, controle, . . .
4. Verder zijn er ook de conflicten die ontstaan zijn met de landbouwers, die zich het oeverrecht toeëigenen en verder de hengelaars ruw behandelen.
5. Ten laatste stellen er zich ook problemen met betrekking tot de toegankelijkheid van Boerekreek en de behandeling van de hengelaars ten opzichte van de andere recreanten.

Graag vernam ik dan ook het antwoord van de geachte Gemeenschapsminister met betrekking tot die punten — zoals hierboven geschetst — die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Vraag nr. 241
van 19 juni 1987
van de heer L. LENAERTS

Decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus — Afhandeling vergunningsaanvragen

Het Arbitragehof oordeelde op 10 juni laatstleden dat de vestigingsvoorwaarden voor de vestiging van Reisbureaus niet behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze uitspraak is in scherpere tegenstelling tot een vroegere uitspraak van 26 juni 1986 waarbij alle aspecten die de bescherming van de toeristen beogen worden overgedragen aan de Gemeenschappen.

Door deze uitspraak bevindt de toeristische sector zich in een rechtsvacuüm.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus nog rechtskracht ? Ook artikel 14 ?
2. Zo ja, hoe moet het dan verder met de procedure tot het bekomen van een vergunning als reisbureau, als enerzijds de desbetreffende artikelen van het decreet vernietigd worden door het Arbitragehof en anderzijds de wet van 21 april 1965 opgeheven werd voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft door het decreet van 21 maart 1985 ?
3. Kan iedereen nu, in volledige vrijheid en zonder

enige specifieke beperking een reisbureau opstarten ?

4. Welke acties onderneemt de Minister om dit prangend probleem en de afwikkeling van de lopende aanvragen een oplossing te bieden ?

Vraag nr. 245
van 24 juni 1987
van de heer J. GABRIELS

Beschermd landschap „de Moeren” — Toekenning ontginningsvergunning

Het landschap van de Moeren werd op 6 oktober 1980 beschermd als landschap. Reeds in het goedgekeurde gewestplan van 6 december 1976 werden op een verdachte manier twee ontginningsgebieden ingeschreven niettegenstaande deze ontbraken op het ontwerp-gewestplan en ongunstig geadviseerd werden.

Thans heeft de Minister, bevoegd inzake Economie en Werkgelegenheid, een beroep ingewilligd van de NV Florizoone waardoor in een beschermd gebied mag ontgonnen worden.

In dit verband had ik graag vernomen :

1. hoe valt het te verklaren dat in de gemeente Adinkerke - De Panne in 1976 wel twee ontginningsgebieden werden voorzien voor zand die niet op het ontwerp-gewestplan voorkwamen en die bovendien ongunstig geadviseerd werden ?
Door wie werd ongunstig geadviseerd ?
Waarom werden deze wel voorzien op het gewestplan ?
2. Welke waarde hecht de Minister aan een beschermingsbesluit van een zeer waardevol en typisch landschap als men er mag ontginnen ? Hoe is het ene met het andere te combineren ?
3. Heeft de Minister van Cultuur zijn instemming betuigd met deze afwijking van het beschermingsbesluit ? Welk advies werd in deze gevraagd van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschapszorg ?
4. Welke motieven hebben aan de basis gelegen om wel vergunning te geven aan de NV Florizoone, op basis van welke criteria ?
5. Is dit een schoolvoorbeeld van de ruimtelijke planning in Vlaanderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de heer J. Pedé, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 246
van 25 juni 1987
van de heer P. DE WEIRDT

Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo — Recente verhogingen van de visverloven

Op 8 september 1967 werd tussen het Polderbestuur

„Van de Bentille- en Sint-Janspolderbestuur” enerzijds en de Belgische Staat — Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur, Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding ; Sport en Openluchtlevens” anderzijds een contract afgesloten, waarbij de Boerekreek te Sint-Jan-in-Eremo, ongeveer 38 hectare groot, voor een termijn van 99 jaar aan BLOSO werd verhuurd, en dit via een zogenaamd „cijnscontract”.

Het BLOSO heeft van de Boerekreek een openlucht-sportcentrum gemaakt, waar beoefenaars van allerlei watersporten aan hun trekken kunnen komen. Ook de recreatiehengelsport heeft er een plaatsje (van origine uit).

In tegenstelling tot wat men van een openbaar bestuur zou kunnen verwachten, is het visrecht (cf. de wetgeving op de riviervisserij dd. 1 juli 1954 en bijbehorende uitvoeringsbesluiten) er niet openbaar. Het BLOSO verkoos destijds dit visrecht in eigen handen te houden, en bepaalde tot op heden zelf de prijs van de visverloven.

Zowel rond het al dan niet toepasselijk zijn van de hiervoor genoemde wet op de riviervisserij (cf. mijn vraag aan Gemeenschapsminister Lenssens), als rond de prijs van de visverloven aan de Boerekreek zijn recentelijk enige moeilijkheden gerezen, waarvoor ik uw aandacht wil vragen.

Naar men mij meedeelt werd de lokale administratie van het BLOSO te Sint-Jan-in-Eremo onlangs vanwege uw bestuur op de hoogte gebracht van het feit dat voor de visverloven voor de Boerekreek voor het jaar 1987 nieuwe tarieven moeten worden aangerekend. Zo kost een dagvergunning per vislijn nu 60 frank (tegenover 50 frank per koppel vorig jaar) en een jaarabonnement kost er nu 1.200 frank per jaar voor één lijn (2.400 frank voor twee lijnen). In vergelijking met de tarieven die toegepast worden in openbare viswaters (350 frank per jaar voor twee vislijnen) betekent dit bijna 7 maal meer. Verder liggen de prijzen in andere kreek ook veel lager (bv. Bentillekreek, 400 frank voor vier lijnen, Mazurekreek, 1.000 frank voor 4 lijnen).

Uiteraard is dit voor de gewone visrecreant — meestal de gewone man uit de straat — een onbegrijpelijke situatie : het BLOSO, toch een openbare instantie die destijds in het leven werd geroepen om de openlucht-recreatie te stimuleren en uit te bouwen, accommodaties ter beschikking te stellen voor iedereen, en dit tegen democratische prijzen, drijft zijn visverloven op tot 7 maal boven deze van de eigen Vlaamse Gemeenschap.

Ik kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen dat de recente beslissing tot verhoging in een minimum van tijd geleid heeft tot een lokale protestcampagne met honderden handtekeningen. In naam van de recreatiehengelaars van de Boerekreek hoop ik dan ook dat de geachte Minister terugkomt op die beslissing.

Een goede oplossing zou er in bestaan het visrecht over te dragen aan de Provinciale Visserijcommissie van Oost-Vlaanderen (een Overheidscommissie, opgericht bij KB van 13 december 1954), die de wettelijke taak heeft de openbare recreatievisserij te behartigen, en die in dezelfde streek trouwens het visrecht van twee andere kreek bezit (namelijk de Oostpolderkreek, het Hollandersgat). In deze kreek is het vis-

recht geheel openbaar en een visverlof, afgegeven door de Vlaamse Gemeenschap, kost er . . . 350 frank per jaar.

Verder stellen er zich blijkbaar ook nog problemen betreffende de slechte toegankelijkheid van het gebied (of grote stukken ervan) voor de vissers. Ook blijken er herhaalde conflicten te ontstaan met aanpalende landbouwers. Deze conflicten zouden te vermijden zijn door overleg op gang te brengen en de nodige informatie aangaande rechten en plichten aan betrokkenen over te maken. Voorziet de geachte **Gemeenschapsminister** hier initiatieven ?